

HOF VAN BEROEP - 1 Bis KamerBRUSSEL

Inleiding 28.05.2010

A.E. 2010/AR/868

SYNTHESEBESLUITEN**VOOR:**

1. De Heer ADRIAENS Paul, leraar, en Mevrouw DESMET Regine, lerares, samen wonende te 8340 SIJSELE, Zwaanstraat 31;

De Heer **Paul ADRIAENS** en zijn echtgenote, Mevrouw **Regine DESMET**, verzoeken aan het Hof dat het Hof er nota van zou nemen dat ze **afstand** wensen te doen van vordering.

2. De Heer AERTS Ludwig, zelfstandige, en Mevrouw VANDEWEYER Elly, zonder gekend beroep, samen wonende te 2460 LICHTAART, Olmenlaan 18, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Joyce (13.04.1991) en Gianni (13.09.1993) AERTS;
3. De Heer BAARDEMANS Johan, projectontwikkelaar, vroeger wonende te Nederland, 5241 JZ ROSMALEN, Houtvesterstraat 67 en thans te Nederland, 5213 HZ 's Hertogenbosch, Van Broeckhovenlaan 191;
4. Mevrouw BAESKENS Ann, bediende, wonende te 9400 NINOVE, Merellaan 33, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind Davey BERCKMANS,
5. Mevrouw BAESKENS Lutgarde, bediende, vroeger wonende te 9570 LIERDE, Nieuwe Wijk 2 a;
6. De Heer BAMPS Alfons, gepensioneerde, en Mevrouw LEENAERS Christiane, gepensioneerde, samen wonende te 3800 SINT-TRUIDEN, Melveren Centrum 180,
7. Mevrouw BAR Jeannine, gepensioneerde, wonende te 7860 LESSINES, Rue Eugène Dupont 1,
8. De Heer BARDIAUX Jean-Paul, osteopaat, wonende te 1180 BRUSSEL, Egellaan 1,
9. De Heer BAUDOUX Pascal, zelfstandige, en Mevrouw LAURENT Charlotte, Lerares, samen wonende te 5150 SOYE, rue St-Amand 5,
10. Mevrouw BEBER Fanny, gepensioneerde, wonende te 1190 BRUSSEL, Neptunuslaan 49/11,
11. De Heer BECKER Lambert, bruggepensioneerde, en Mevrouw STIJVEN Hilda, gepensioneerde, samen wonende te 2400 MOL, Munchenlaan 20,
12. De Heer BENS Leo, slager, en Mevrouw MANGELSCHOTS Marie-Rose, zonder gekend beroep, samen wonende te 2440 GEEL, Meeuwstraat 4,
13. De Heer BERGER Emile, bestuurder van vennootschappen, wonende te 1090 BRUSSEL, Tentoonstellingslaan 442/98,

14. Mevrouw BERREVOETS Pascale, zelfstandige thuisverpleegster, wonende te 1030 Brussel, Generaal Eisenhowerlaan 145,
15. De Heer BODEUX Serge, leraar, en Mevrouw VAN TONGERLOO Susy, kinesist, samen wonende te 6724 HABAY, Rue des Ecoles 16,
16. De Heer BOGAERT Pauwel, coördinator, en Mevrouw DHOORE Marleen, kleuterleidster, samen wonende te 8730 BEERNEM, Vullaertstraat 100 A,
17. De Heer BONNET Pierre, arts, en Mevrouw HARDY Anne-Françoise, arts, samen wonende te 4031 ANGLEUR, Belle Jardinière 205,
18. De Heer BORGERS Charles, verzekeringsmakelaar, en Mevrouw GRELL Jeaninne, zonder gekend beroep, samen wonende te 1040 ETTERBEEK, Louis Schmidlaan 80 bus 10,
19. De Heer BOSSCHAERTS Edwin, leraar, en Mevrouw BUDTS Diana, bediende, samen wonende te 2560 NIJLEN, Elzendonckstraat 37,
20. Mevrouw BOULAERS Aldagonda, gepensioneerde, wonende te 3910 NEERPELT, Energiestraat 1/1,
21. De Heer BOURG Pierre, bediende, wonende te 1150 BRUSSEL, Felix de Keusterstraat 36, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind Sebastien (16j) BOURG,
22. Mevrouw BROSENS Lucia, gepensioneerde, wonende te 2100 DEURNE, Ten Nessestraat 21,
23. De Heer BRYNS John, gepensioneerde, en Mevrouw CLAEYS Ann, zonder gekend beroep, samen wonende te 8300 KNOCKE-HEIST, Sacramentstraat 69,
24. De Heer BUTENEERS Eddy, verkoopsdirecteur, wonende te 3840 BORGLOON, Boeshovenweg 17,
25. Mevrouw BUYSE Amara, student, wonende te 8530 HARELBEKE, Molhoek 1,
26. De Heer BUYSSE Javier, zelfstandige, en Mevrouw VERVAET Caroline, Onthaalmoeder, samen wonende te 9900 EEKLO, Pokmoere 39,
27. De Heer CALLIARI Roberto, bediende, en Mevrouw FILIPIG Claudia, bediende, samen wonende te 1932 SINT-STEVENSWOLUWE, Woluweveld 36, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Lorenzo (12) en Nastasia (14) CALLIARI,
28. De Heer CAMERON Colin, gepensioneerde, en Mevrouw LEMAIRE Annie, Licentiaat Economische Wetenschappen, samen wonende te 8400 OOSTENDE, Van Isegheemlaan 99 2D,

29. De Heer CARPENTIER Serge, leraar, en Mevrouw DELHAISE Anne, zonder gekend beroep, samen wonende te 5000 NAMUR, Boulevard d'Herbatte 69,
30. De Heer CARROCERA FERNANDEZ José Manuel, zonder gekend beroep, en Mevrouw FONTAINE Anne, zonder gekend beroep, samen wonende te 1490 COURT-SAINT-ETIENNE, Chaussée de Bruxelles 49, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Alison (9j) en Serena (6j),
31. De Heer CEULEMANTS Leon, gepensioneerde, en Mevrouw CLEEREN Nelly, gepensioneerde, samen wonende te 3800 SINT-TRUIDEN, Luikersteenweg 426,
32. De Heer CLAEYS David, zaakvoerder, en Mevrouw KETELS Beatrijs, bediende, samen wonende te 2140 BORGERHOUT, Van Geertstraat 67, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Maxim (04.04.1995) en Loewy (04.10.1998) CLAEYS,
33. Mevrouw CLARO Pascale, bediende, wonende te 1490 COURT-SAINT-ETIENNE, Place communale 9,
34. De Heer CLAUS Raymond, gepensioneerde, en Mevrouw DRIESEN Georgette, gepensioneerde, samen wonende te 3600 GENK, Lourdeskapelstraat 7/11,
35. De Heer CLYNEN Tim, bediende en Mevrouw MATHIJS Carine, bediende, samen wonende te 3821 SINT-TRUIDEN, Wilderenlaan 112,
36. De Heer COENEN Guido, ergotherapeut, en Mevrouw LENAERTS Hilde, logopediste, samen wonende te 3401 LANDEN, St. Amandusstraat 1, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Seppe (22.11.1995) en Celien (13.05.1992) COENEN,
37. Mevrouw COLART Danielle, bediende, wonende te 2800 MECHELEN, Keldermansvest 60,
38. De Heer CONVENTS Freddy, invalide, en Mevrouw WALRAVENS Gabriëlle, invalide, vroeger samen wonende te 3600 GENK, Kolderbosstraat 49, en thans te 3600 GENK, Dieplaan 91/1;
39. Mevrouw COOL Marine, studente, wonende te 1640 SINT-GENESIUS-RODE, Groenspechtlaan 16,
40. De Heer CRABBE Koen, bediende, en Mevrouw ROOVERS Kristel, bediende, samen wonende te 3220 HOLSBEEK, Dellestraat 29, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Lore (8j), Lais (5j) en Simen (3j) CRABBE,
41. Mevrouw CRAS Gilberte, zonder gekend beroep, wonende te 2260 WESTERLO, Tervoort 49,
42. De Heer CROMMEN Ghislain, zaakvoerder, wonende te 3730 HOESELT, Romershovenstraat 162,

43. De Heer DAEMS Daniël, luchtverkeersleider, en Mevrouw VANDER EYKEN Ann, huisvrouw, samen wonende te 3290 DIEST, Meilrijk 56, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Naomi (28.12.1993) en Levi (20.11.1991) DAEMS,
44. De Heer DAUWEN Marc, huisarts, en Mevrouw VERMEULEN Marina, zonder gekend beroep, samen wonende te 2260 WESTERLO, Schoolstraat 49,
45. De Heer DE BECKER Hugo, arbeider, en Mevrouw TUYPENS Christel, arbeidster, samen wonende te 3140 KEERBERGEN, Koolmeesweg 3,
46. De Heer DE BOITSELIER Jean-Marie, zelfstandige, en Mevrouw FLAMAND Brigitte, directiesecretaresse, samen wonende te 1830 MACHELEN, Steenweg Buda 52,
47. De Heer DE BORMAN Nicolas, consultant, wonende te 1030 BRUSSEL, Maarschalk Fochlaan 58,
48. Mevrouw DE CLERCQ Katrien, logopediste, wonende te 9860 MOORTSELE, Tramstraat 29, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen Jolien (25.05.1990) en Sara (30.03.1993) VAN PUYVELDE,
49. De Heer DE DONCKER Boris, ondernemer, wonende te 1050 BRUSSEL, Louis Hymanstraat 36,
50. De Heer DE JONGHE Paul, bruggepensioneerde, en Mevrouw MARLIER Marie-Paule, bediende, samen wonende te 1200 BRUSSEL, Crocqstraat 61,
51. De Heer DE KESEL Jan, afgevaardigd bestuurder, voorheen wonende te 9031 DRONGEN, J.B. Lombaertdreef 21, n thans te Monaco, 98000 Monaco, Quai Jean Charles Rey 18, woonstkeuze doende ten kantoor van Mr. Johan Desmet, Advocaat te 9000 Gent, Park ten Hovelaan 90;
52. De Heer DE KONINCK Kris, financieel directeur, en Mevrouw HENDRICKX Griet, Kleuterleidster, samen wonende te 2340 VLIMMEREN, Gierledijk 46,
53. De Heer DE LILLE Vredeman, gepensioneerde, en Mevrouw SAEYTIJD Merry, gepensioneerde, samen wonende te 8300 KNOKKE-HEIST, Helmweg 14,
54. De Heer DE MEESTER Kris, manager, wonende te 3090 OVERIJSE, Leuvensestraat 51,
55. Mevrouw DE MEULDER Christel, lerares, wonende te 2550 KONTICH, Antwerpsesteenweg 64,
56. Mevrouw DE PEUTER Kathleen, schoonheidsspecialiste, wonende te 9150 KRUIBEKE, Begoniastraat 20,
57. De Heer DE POORTER Jean-Pierre, loodgieter, en Mevrouw CLOMPEN Christine, bediende, samen wonende te 9230 WETTEREN, Massemssteenweg 268,

58. De Heer DE PROOST Luc, bediende, en Mevrouw GIELEN Carine, zonder gekend beroep, samen wonende te 3730 HOESELT, Overbosstraat 6 B, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Ann (24.11.90) en Frederik (26.12.1992) DE PROOST,
59. De Heer DE PROOST Wouter, student, wonende te 3730 Hoeselt, Overbosstraat 6 B,
60. De Heer DE ROECK Walter, huisarts, wonende te 2060 ANTWERPEN, Delinstraat 20,
61. Mevrouw DE SMET Audrey, student, wonende te 1780 WEMMEL, Ruiteweg 97,
62. De Heer DE SMET Luc, directeur, en Mevrouw HENRY Colette, arts, samen wonende te 1780 WEMMEL, Ruiteweg 97, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarige kind Elsa DE SMET (29.09.1990),
63. De Heer DE SOOMER Alfons, sectiechef Belgacom, en Mevrouw VAN LOOCK Julienne, Docente, samen wonende te 2280 GROBBENDONK, Wilgenbos 10,
64. De Heer DE SPIEGELEER Marc, technisch adviseur, en Mevrouw DELATTE Nadine, hulpkok, samen wonende te 9620 ZOTTEGEM, Kernemelkstraat 32,
65. De Heer DE VIDTS Rik, politie inspecteur, vroeger wonende te 9400 NINOVE, Abdijstraat 31, en thans te 9506 GERAARDSBERGEN, Grijsdauwe 10 A000, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen Rani en Fien DE VIDTS,
66. De Heer DE VOS Paul, zelfstandige, en Mevrouw DELHOUNE Kristel, huisvrouw, samen wonende te 2830 WILLEBROEK, Krommestraat 99,
67. De Heer DE WACHTER Patrick, verzekeringsmakelaar, en Mevrouw BUISSERET Dominique, huisvrouw, samen wonende te 1090 JETTE, Joseph Schuermansstraat 22,
68. Mevrouw DE ZUTTER Julie, student, wonende te 9968 BASSEVELDE, Hogevorst 9a,
69. Mevrouw DE ZUTTER Lien, projectcoördinator, wonende te 9968 BASSEVELDE, Hogevorst 9a,
70. De Heer DEBIE Didier, manager, wonende te 9800 DEINZE, Kerselaarslaan 16,
71. De Heer DEBLAERE Olivier, vertegenwoordiger, wonende te 8310 SINT-KRUIS, Dampoortstraat 155,
72. De Heer DEGEEST Serge, zonder gekend beroep, en zijn echtgenote, Mevrouw LOUP Carola, zonder gekend beroep, samen wonende te 3590 DIEPENBEEK, Irisstraat 33, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Reynaut (05.07.1990) en Freya (25.02.1992) DEGEEST,
73. De Heer DEHESTRU Bastien, student, wonende te Frankrijk, 59840 PREMESQUES, Domaine Val St. Aubert 10,

74. De Heer DEHESTRU Denis, bankdirecteur, en Mevrouw Katrien DECLERCK, Directieassistente, samen wonende te Frankrijk, 59840 PREMESQUES, Domaine Val St Aubert 10,
75. De Heer DEJEHANSART Patrick, apotheker, en Mevrouw LADEUZE Brigitte, zonder gekend beroep, samen wonende te 7860 LESSINES, Chemin d'Ath 42, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Amandine (17.11.1989) DEJEHANSART,
76. De Heer DELATTRE Luc, leraar, en Mevrouw BILS Simonne, gepensioneerde, samen wonende te 4680 HERMEE, Rue de L'Enclos 12,
77. Mevrouw DELVILLE Caroline, zonder gekend beroep, wonende te 1180 UKKEL, Vanderaeylaan 161,
78. Mevrouw DEPPE Berlinde, student, wonende te te 3040 LOONBEEK, Renierstraat 22,
79. De Heer DESTHEXHE Pierre, jurist, wonende te 1370 JODOIGNE, Rue du Presbytère 9,
80. Mevrouw DEWULF Annika, bediende, wonende te 2100 DEURNE, Ertbruggelaan 62,
81. Mevrouw DEWULF Nancy, arbeidster, wonende te 2100 DEURNE, Ertbruggelaan 62, optredende in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind Cédric NOË;
82. Mevrouw D'HOKER Emilienne, gepensioneerde, wonende te 9500 GERAARDSBERGEN, Gote 4,
83. De Heer DI DOMENICO Richard, bediende, en Mevrouw CORNET Nathalie, bediende, samen wonende te 6750 MUSSON, Rue du Vivier 24,
84. De Heer DRIESEN Frans, gepensioneerde, en Mevrouw BLEUS Jeanine, gepensioneerde, samen wonende te 3800 SINT-TRUIDEN, Waterkuilstraat 17,
85. De Heer DUPUIS Pierre, bankier, en Mevrouw Annick, zonder gekend beroep, samen wonende te 4620 FLERON, Eugène Jehaes 25,
86. De Heer DUYCK Francis, geneesheer, en Mevrouw CARDOEN Francisca, optieker, samen wonende te 8980 BESELARE, Oude Kortrijkstraat 30,
87. ECHO ENGINEERING N.V., RPR Hasselt BTW BE 0460.416.141, met vennootschapszetel te 3530 HOUTHALEN-HELCHTEREN, Industriepark Centrum Zuid 1533,
88. De Heer ELSLANDER Philip, zonder gekend beroep, en Mevrouw SAINTROND Muriel, zonder gekend beroep, samen wonende te 7780 COMINES, Rue des Combattant 1,
89. De Heer FEYS Hans, arts, en Mevrouw VANOVERBERGHE Marjan, lerares, samen wonende te 8900 IEPEL, Potyzerstraat 11,

90. De Heer FIERLAFIJN Etienne, geneesheer, en Mevrouw GOFFART Mireille, gepensioneerde, samen wonende te 1970 WEZEMBEEK-OPPEM, Lange Eikstraat 32,
91. De Heer FONTAINE Frédéric, ingenieur, en Mevrouw PERREIRA DE ASSUNCAO GLEYCE Michelle, Studente, samen wonende te 1030 SCHAARBEEK, Karabiniersplein 10,
92. De Heer FRANSEN Frans, zaakvoerder, en Mevrouw VERBOVEN Josette, bediende, samen wonende te 2330 MERKSPLAS, Esdoornstraat 3,
93. De Heer FREMD Freddy, bestuurder van vennootschappen, vroeger wonende te 1030 Brussel, Vanderlindenstraat 81, en thans te 1930 ZAVENTEM, Drossaard Van Ophemlaan 32/4,
94. Mevrouw GALINDO RODRIGUEZ Rosalba, werkloze, wonende te 9000 GENT, Coupure Links 405,
95. De Heer GALLANT Matthias, ingenieur, en Mevrouw YAIPONG Buala, zelfstandige, samen wonende te 8500 KORTRIJK, Plein 16 b 61,
96. De Heer GEENS Gustaaf, bruggepensioneerde, en Mevrouw CUYVERS Paula, werkloze, samen wonende te 3920 LOMMEL, Kinderstraat 21,
97. De Heer GEENS Joseph, gepensioneerde, en Mevrouw DRIESEN Catharina, gepensioneerde, samen wonende te 3910 NEERPELT, Broekkant 5,
98. Mevrouw GERARD Marie-Agnès, ergotherapeute, wonende te 6720 HABAY-LA-NEUVE, Rue des Carosses 12,
99. Mevrouw GEYS Clara, studente, wonende te 2820 BONHEIDEN, Boslaan 21,
100. Mevrouw GEYS Liesbeth, manager, wonende te 2820 BONHEIDEN, Boslaan 21,
101. De Heer GILLET François, zonder gekend beroep, wonende te Frankrijk, 08300 RETHEL, Rue des Combattants 20,
102. De Heer GILS Bert, leraar, wonende te 2060 ANTWERPEN, Offerandestraat 1 B4,
103. De Heer GRAAFSMA Folkert, advocaat, en Mevrouw TAI Bee Loon, zonder beroep, samen wonende te 1000 BRUSSEL, Paul Emile Jansonstraat 6,
104. De Heer GRANTURCHI Massimo, arbeider, en Mevrouw LOUP Sylvia, thuisverpleging, samen wonende te 3600 GENK, Kielstraat 21,
105. Mevrouw GRANTURCHI Stefanie, studente, wonende te 3600 GENK, Kielstraat 21,
106. De Heer GRECO Domenico, verkeersleider havenbedrijf Antwerpen, vroeger wonende te 2610 WILRIJK, Prins Boudewijnlaan 312, en thans te 2020 ANTWERPEN, Eric Sasselaan 61,
107. De Heer GREEVE Walter, bestuurder, wonende te 2000 ANTWERPEN, Godefriduskaai 28/19, __565

108. De Heer GRONING Hein, gepensioneerde, en Mevrouw CILLESSEN Dien, gepensioneerde, samen wonende te Nederland, 6561 CE GROESBEEK, Bosstraat 6,
109. De Heer HAMBLOK Henri, gepensioneerde, en Mevrouw VERPOORTEN Hendrica, gepensioneerde, samen wonende te 3920 LOMMEL, Akkerstraat 11,
110. De Heer HANSENNE Jacques, zonder gekend beroep, wonende te 5000 NAMUR, Rue Charles Zoude 61,
111. De Heer HEGGE Jozef, gepensioneerde, en Mevrouw JANNES Maria, gepensioneerde, samen wonende te 3930 HAMONT-ACHEL, Rodekruisstraat 2,
112. De Heer HEINDRYCKX Jozef, arts, wonende te 9290 BERLARE, Hertecantlaan 79 C,
113. De Heer HELLEBAUT Guido, zelfstandige, en Mevrouw VAN DIJCKE Ingrid, bankbediende, samen wonende te 9630 MUNKZWALM, Haverbosdreef 32,
114. Mevrouw HERMANS Inge, sociaal adviseur, wonende te 3940 HECHTEL-EKSEL, Wautersweg 27,
115. Mevrouw HOHN Angelika, gepensioneerde, wonende te 4700 EUPEN, Rue de Herbesthal 1,
116. De Heer HOTTOIS Valère, zonder gekend beroep, en Mevrouw VANDAM Marie-Paule, zonder gekend beroep, samen wonende te 7387 ANGRE, Place du Centenaire 2A,
117. De Heer JACQUE Thierry, bestuurder van vennootschappen, wonende te 1410 WATERLOO, Avenue Marie-Louise 24, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind Alexandre JAQUE (15.07.1991),
118. Mevrouw JANS Lien, studente, wonende te 3520 ZONHOVEN, Elstrekenweg 78,
119. De Heer JANS Marc, huisarts, en Mevrouw SNELLINGS Marleen, zonder gekend beroep, samen wonende te 2220 HEIST-OP-DEN-BERG, Mechelsesteenweg 60C, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Adriaan (30.01.1991) en Reiner (30.01.1991) JANS,
120. De Heer JANS Ward, bediende, wonende te 3520 ZONHOVEN, Elstrekenweg 78,
121. Mevrouw JONKMANS Carine, bediende, wonende te 3920 LOMMEL, Groenstraat 17,
122. Mevrouw JONKMANS Jeannine, verkoopster, wonende te 3930 HAMONT, Ruitersstraat 77,
123. Mevrouw JONKMANS Liliane, verpleegster, wonende te 3740 BILZEN, Grote Mereweg 10,
124. De Heer KELCHTERMANS Ludo, zonder gekend beroep, en Mevrouw STRAETEMANS Maria, zonder gekend beroep, samen wonende te 3530 HOUTHALEN, Groenstraat 66B,
125. De Heer KELCHTERMANS Roger, zonder gekend beroep, en Mevrouw MUYTERS Mariette, zonder gekend beroep, samen wonende te 3520 ZONHOVEN, Kleine Hemmenweg 45,

126. De Heer KENIS Jozef, bankdirecteur en Mevrouw VAN BAELEN Ann, accountant, samen wonende te 3500 HASSELT, Paalsteenstraat 165,
127. De Heer KETELBUTERS Alfons, gepensioneerde, en Mevrouw REYMAN Etme, gepensioneerde, samen wonende te 1030 BRUSSEL, Bloemtuinenlaan 21,
128. De Heer KETELBUTERS Jean, gepensioneerde, en Mevrouw TRIKI Jeanne, gepensioneerde, samen wonende te 3910 NEERPELT, Peerderbaan 28,
129. De Heer KLAES Robert, neuroloog, en Mevrouw GRILLET Marguerite, zonder gekend beroep, samen wonende te 2018 ANTWERPEN, Rubenslei 28,
130. De Heer KOCH Paul, student, wonende te 1180 BRUSSEL, De Foestraetslaan 31 A,
131. De Heer KOOLS Jean, gepensioneerde, en Mevrouw COX Maria, zonder gekend beroep, samen wonende te 2322 MINDERHOUT, Beemden 47,
132. Mevrouw KOSCIELEWSKA Marie, zonder gekend beroep, wonende te 1180 UKKEL, Vanderaeylaan 161,
133. Mevrouw KWANTEN Nancy, bediende, wonende te 2100 DEURNE, Ten Nessestraat 21,
134. Mevrouw LAMBRECHTS Kelly, bediende, wonende te 2930 BRASSCHAAT, Bredabaan 456,
135. De Heer LAMMERS Gert-Jan, zelfstandige, en Mevrouw VAN KEMPEN Johanna, zelfstandige, samen wonende te 2000 ANTWERPEN, Prinsstraat 5,
136. De Heer LANGHENDRIES Robert, notaris, en Mevrouw FREDERIKSEN Jane, bediende, samen wonende te 1050 BRUSSEL, Emmanuel Van Driesschestraat 49,
137. De Heer LEMMENS Joseph, operator Tessengerlo Chemie, en Mevrouw THYS Gerda, kapster, samen wonende te 2430 LAAKDAL, Verboekt 167,
138. De Heer LEURQUIN Yves, bediende, en Mevrouw BAUCHAU Chantal, bediende, samen wonende te 1495 VILLERS-LA-VILLE, Rue Ernest Deltenre 95,
139. De Heer LIGON Patrick, bediende, en mevrouw VAN TULDER Elvire, zonder gekend beroep, samen wonende te 3500 HASSELT, Hoekvijverslaan 28,
140. De Heer LOEFFEN Geert, invalide, en Mevrouw GRONING Elmi, indicatieadviseur, samen wonende te Nederland, 6561 CE GROESBEEK, Bosstraat 4,
141. De Heer LOONES Eric, bestuurder van vennootschappen, en Mevrouw Maria MAERTEN, bediende, samen wonende te 2950 KAPELLEN, Wolvenbosdreef 2,
142. De Heer LOUP Peter, gepensioneerde, en Mevrouw SWERTS Myriam, kleuterleidster, samen wonende te 3583 BERINGEN, Dopheidestraat 43, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Talisa (02.03.1991) en Anais (10.08.2000) LOUP,

143. De Heer LUKEBA MBALA Noël, informaticus, en Mevrouw LECLERCQ Agnes, economist, samen wonende te 1330 RIXENSART, Avenue Françoise 5a,
144. De Heer LYNEN Jan, onderwijzer, en Mevrouw CALUWAERTS Greta, opvoedster, samen wonende te 2930 BRASSCHAAT, Leopoldlei 155,
145. De Heer MAES Michel, boekhouder, wonende te 1982 WEERDE, Torenstraat 6,
146. De Heer MARSE Marc, vliegend cabinepersoneel Lufthansa, wonende te 1820 STEENOKKERZEEL, Coenenstraat 17,
147. De Heer MATHIEU Thierry, bankier, en Mevrouw BAILLET Florence, bediende, samen wonende te 4577 MODAVE, Chaussee de Pailhe 4,
148. Mevrouw MEERS Albertina, gepensioneerde, wonende te 3690 ZUTENDAAL, Poststraat 8/1.2,
149. De Heer MEEUS Filip, student, wonende te 3520 ZONHOVEN, Bokrijkseweg 24,
150. De Heer MEEUS Karel, bediende, wonende te 3520 ZONHOVEN, Bokrijkseweg 24,
151. De Heer MEEUS Paul, verzekeringsagent, en Mevrouw BEERTS Christiane, bediende, samen wonende te 3520 ZONHOVEN, Elstrekenweg 78,
152. De Heer MEEUWS Jan, gepensioneerde, wonende te 7820 VLOESBERG, D'Hoppe 2B,
153. De Heer MENASSA Guy, hotelier, en Mevrouw BEESLEY Wendy, zonder beroep, samen wonende te 1420 BRAINE-L'ALLEUD, Avenue de l'Alleu 23,
154. De Heer MENEGON Christian, manager, en Mevrouw LABONDE Dominique, zonder gekend beroep, samen wonende te 1495 VILLERS-LA-VILLE, Avenue Fontaine des Fievres 15, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Bruce (05.08.1992) en Célia (30.05.1996) MENEGON,
155. De Heer MEULEMAN Leopold, verpleegkundige, en Mevrouw VAN DYCK Anna, zonder gekend beroep, samen wonende te 1933 STERREBEEK, Acht Bunderstraat 47,
156. De Heer MIKLAS Ondrej, student, wonende te 3080 TERVUREN, Hulstpoellaan 4,
157. De Heer MINNEKEER Francis, vertegenwoordiger, en Mevrouw DEMOTTE Marie-Christine, juriste, samen wonende te 1390 GREZ-DOICEAU, Rue Philippe Collette 7, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Alicia (25.02.1996) en Céline (22.03.1993) MINNEKEER,
158. De Heer MOERMAN Kris, manager, wonende te 8900 IEPEER, Rijselsestraat 48/3,
159. De Heer MORELLE Michel, bestuurder van vennootschappen, en Mevrouw HOTTON Miriam, psychotherapeut, samen wonende te 5100 WEPION, Domaine de l'Espinette 4,

160. De Heer MOUSSADDAK Anass, ingenieur, en Mevrouw Joëlle MOYSE, verpleegster, samen wonende te 4430 ANS, Rue Clémenceau 44, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Leila (11j) en Mehdi (9j),
161. Mevrouw MUREGO Bateté, schoonmaakster, wonende te 2300 TURNHOUT, Elandersplantsoen 32, optredende in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen Augusta (27.03.1990), Rik (01.07.1992) en Paul (28.03.1994) VANHOOF,
162. De Heer NAESSENS Johan, tandarts, en Mevrouw VAN DER WIELE Gertrudis, zonder beroep, samen wonende te 8500 KORTRIJK, Minister A.D. Clercklaan 13,
163. De Heer NAMOLARU Dan, zelfstandige, wonende te 1180 UKKEL, Messidorlaan 198,
164. De Heer NEERMAN Philippe, tuinontwerper, en Mevrouw HOORICKX Carine, zonder gekend beroep, samen wonende te 1410 WATERLOO, Avenue du Faisan 4,
165. Mevrouw NGO NGUE Thérèse, zonder gekend beroep, wonende te 1800 VILVOORDE, Kleine Molenstraat 7/01, optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind Louis Brunet MBEM (28.10.1998)
166. De Heer NOELMANS Jos, gepensioneerde, en Mevrouw KONINGS Maria, lerares, samen wonende te 3730 HOESELT, Proefbosstraat 32,
167. De Heer NORRO Alain, natuurkundige, wonende te 4250 GEER, Rue Joseph Lepage 10,
168. Mevrouw OLAERTS Roza, gepensioneerde, wonende te 3690 ZUTENDAAL, Asserweg 103,
169. De Heer OSWALDO-SOUZA Rui, verpleger, wonende te 4020 LIEGE, Rue Mathieu Bodson 10,
170. De Heer OUM MANDJAN Joseph, geneesheer specialist, en Mevrouw MVOUNI OYONO Sandrine, geneesheer specialist, vroeger samen wonende te 4000 LIEGE, Rue de Fragnée 11, en thans te 7500 DOORNIK, rue de l'Escalette 157,
171. De Heer PEETERBROECK Rony, inspecteur Federale Politie, en Mevrouw EEMAN Vera, bediende, samen wonende te 9620 ZOTTEGEM, Omer Wattezstraat 19,
172. De Heer PENSON Charles, gepensioneerde, en Mevrouw GELOEN Nicole, gepensioneerde, samen wonende te 8490 VARSENARE, Cleene Laene 7,
173. De Heer PETRE Benoît, advocaat, wonende te 1180 BRUSSEL, Schoon Verblijflaan 53,
174. De Heer PICKE Willy, zelfstandige, en Mevrouw BAERT Maria, zelfstandige, samen wonende te 1755 GOOIK, Zijpstraat 49,
175. Mevrouw PIEPSZ Amnon, geneesheer, wonende te 1050 BRUSSEL, Dooierzwammengaarde 8/M,
176. De Heer PIETERS Stefan, accountant, en Mevrouw CLAEYS Christine, zonder gekend beroep, samen wonende te 8470 GISTEL, Hoogwegel 71,

177. De Heer PIRON Koen, dierenarts, en Mevrouw VAN CAUWENBERGH Sanja, vroedvrouw, samen wonende te 9420 MERE, Edestraat 117,
178. De Heer PITTOORS Marc, zelfstandig, en Mevrouw DE KOCK Ilse, zelfstandig, samen wonende te 2640 MORTSEL, Liersesteenweg 281, optredende in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Lander PITTOORS;
179. De Heer PUYPE Filip, bediende, en Mevrouw NGO NGUE Thérèse, zonder gekend beroep, wonende te 1800 VILVOORDE, Kleine Molenstraat 7/0.1,
180. De Heer RABAUT Karel, student, wonende te 2640 MORTSEL, Lusthovenlaan 40,
181. De Heer RABAUT Patrick, zaakvoerder, en Mevrouw WAUTERS Anne-Mie, zaakvoerder, samen wonende te 2640 MORTSEL, Lusthovenlaan 40,
182. De Heer RIKKELMANS Peter, commerciële manager, wonende te 3061 LEEFDAAL, Theo Wautersstraat 1,
183. Mevrouw ROCHA SILVA Ariadne, psychologe, wonende te 1180 BRUSSEL, Foestraetslaan 31 A, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen Julie (02.08.1990) en Marie-Céline (15j) KOCH,
184. Mevrouw ROGIERS Martine, opvoedster, wonende te 8820 TORHOUT, Ieperse Heerweg 4, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen Pepijn (14j) en Katrijn (12j) VANGRYSPERRE,
185. De Heer ROLAND Fabian, leraar, en Mevrouw FOUBERT Chantal, lerares, samen wonende te 9150 BAZEL, Theophiel Hielsstraat 7,
186. De Heer ROWART Marc, ingenieur, en Mevrouw PIASTA Jacqueline, apotheker, samen wonende te 4140 GOMZE-ANDOUMONT, Rue des Hadrenes 6,
187. De Heer SAENEN Peter, bediende, en Mevrouw GUYPEN Claudia, bediende, samen wonende te 3545 ZELEM-HALEN, Driesstraat 8,
188. De Heer SAINT GUILLAIN Patrick, bestuurder van vennootschappen, en Mevrouw VANHOUTTE Geneviève, verkoopster, samen wonende te 7100 SAINT-VAAST, Omer Thiriar 72,
189. Mevrouw SAMEYN Francina, gepensioneerde, wonende te 8500 KORTRIJK, Scheutistenlaan 19,
190. De Heer SCHEPERS Stefan, zelfstandige, wonende te 3530 HOUTHALEN-HELCHTEREN, Stationsstraat 1,
191. Mevrouw SCHOOFs Martha, gepensioneerde, wonende te 3520 ZONHOVEN, Rozenkransweg 25,
192. De Heer SCHOONBRODT Fernand, gepensioneerde, wonende te 4700 EUPEN, Stendrich 45,

193. De Heer SCHRAM Frank, buschauffeur, en Mevrouw VAN DIJCK Greta, zonder gekend beroep, samen wonende te 2630 AARTSELAAR, Jan Frans Willemslaan 13,
194. De Heer SCHUTYSER Paul, industriëel ingenieur, en Mevrouw DE LEYN Kristin, bibliotheekbediende, samen wonende te 8340 MOERKERKE, Hoornstraat 81,
195. Mevrouw SCHUURMANS Martina, huisvrouw, wonende te 3945 HAM, Vlinderstraat 10,
196. De Heer SEGERS François, gepensioneerde, en Mevrouw CROLS Marthe, zonder gekend beroep, samen wonende te 2400 MOL, Edmond Van Hoofstraat 5/9,
197. Mevrouw SEGERS Josefina, huisvrouw, wonende te 2490 BALEN, Bruine Kolk 24,
198. De Heer SENSKI Yann, financieel en aministratief directeur, wonende te Algerije, 0000 EL BIAR - ALGER, Domaine ben ouadah, chemin Val Hydra 00,
199. De Heer SIEBERT Markus, econoom, en Mevrouw VERWILT Annemie, kinesiste, samen wonende te 2640 MORTSEL, Bloemenlei 15, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Lukas (15j) en Jakob (13j) SIEBERT,
200. De Heer SINTZOFF Serge, radioloog, wonende te Frankrijk, 74290 MENTHON ST BERNARD, Chemin du Crêt Martin 322, ten einde dezer keuze van woonst doende bij de hierondervermelde raadsman,
201. Mevrouw SMEYERS Monique, verkoopster, wonende te 2400 MOL, Kapellestraat 67,
202. De Heer SNOECKX Marcel, gepensioneerde, en Mevrouw Rosa ZELS, gepensioneerde, samen wonende te 3520 ZONHOVEN, Vertakking 28,
203. Mevrouw SOENENS Alexis, bankbediende, wonende te Groot-Hertogdom Luxemburg, 1611 LUXEMBOURG, Avenue de la Gare 63,
204. De Heer SOENENS Koen, internationaal verkoopmanager, wonende te 9120 BEVEREN, Lindenlaan 30,
205. De Heer SPETH Philippe, zaakvoerder, en Mevrouw MARTEL Brigitte, zaakvoerder, samen wonende te 1820 STEENOKKERZEEL, Zonneboslaan 40,
206. Mevrouw SPIESSENS Diane, gepensioneerde, wonende te 2930 BRASSCHAAT, Berrélei 85A, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarig verklaarde Marc CROP,
207. De Heer SPILLEMAECKERS Marc, zelfstandige, en Mevrouw TRAEST Marijke, arbeidster, samen wonende te 2930 BRASSCHAAT, Hoge Kaart 283,
208. Mevrouw STERGIOU Helena, arbeidster, 1800 VILVOORDE, Breemputstraat 84,

209. Mevrouw STERGIOU Melina, bediende, wonende te 1800 VILVOORDE, Breemputstraat 84,
210. Mevrouw STERGIOU Melissa, studente, 1800 VILVOORDE, Breemputstraat 84,
211. De Heer STERGIOU Ylia, arbeider, en Mevrouw Louise MISSOTTEN, arbeidster, samen wonende te 1800 VILVOORDE, Breemputstraat 84,
212. De Heer STESENS Johan, universitair onderzoeker, vroeger wonende te 2490 BALEN, De Spruiten 18/1,
213. De Heer STRICKER Julien, arts, en Mevrouw MARSALA Corinne, anesthesiste, wonende te 1080 Sint-Jans-Molenbeek, Edmond Machtenslaan 186,
214. De Heer STRUBBE Peter, bediende, wonende te 8300 KNOKKE-HEIST, Smedenstraat 2,
215. De Heer SWENNEN Marc, bediende en Mevrouw BRANTS Nicole, verpleegster, wonende te 3360 LOVENJOEL, Bieststraat 45, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Joren SWENNEN,
216. De Heer THILL Marc, architect, en Mevrouw CORNELIS Frédérique, ambtenaar, samen wonende te 1970 WEZEMBEEK-OPPEM, Hertogenlaan 44,
217. Mevrouw THOMAS Bernadette, zonder gekend beroep, wonende te 1560 HOEILAART Sloesveldstraat 9, optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind Gaia (25.08.1992) DUBOIS ,
218. De Heer THOMAS Olivier, bediende, en Mevrouw HERTOGHE Veronique, Europees ambtenaar, samen wonende te 1933 STERREBEEK, Tramlaan 324, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Louise (24.02.1991), Marie-Alix (04.05.1993) en Leopold (25.07.1997) THOMAS,
219. De Heer THONART Jean-Luc, zelfstandige, en Mevrouw Susan CRESSMAN, zonder beroep, samen wonende te 1300 LIMAL, Avenue de la Calèche 15, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen William (29.11.98) en Olivia (20.11.01) THONART,
220. De Heer THONON Christian, bediende, en Mevrouw MOLITOR Brigitte, zonder beroep, samen wonende te 1410 WATERLOO, Avenue d'Argenteuil 32,
221. Mevrouw TILLEMANS Laetitia, bediende, wonende te 4570 MARCHIN, State 8, optredend in eigen naam en optredend als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind Leonore FAGOT,
222. De Heer TIRARD Francis, zelfstandige, en Mevrouw CROP Viviane, bediende, samen wonende te 2950 KAPELLEN, Scheidreef 9, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Ken (02.07.1991) en Tim (27.03.1992) TIRARD,

223. De Heer URBIN-CHOFFRAY Didier, arts, en Mevrouw HEYMANS Chantal, bediende, samen wonende te 4520 WANZE, Chaussée de Wavre 80, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Laurane (24.05.1990) URBIN-CHOFFRAY,
224. De Heer VAN BIJLEN Jean, gepensioneerde, en Mevrouw BRASSEUR Ghislaine, gepensioneerde, samen wonende te 2490 BALEN, Langvennen 101,
225. De Heer VAN BRUSSEL Geert, vertegenwoordiger, en Mevrouw LOEF Sirinia, commerciële afgevaardigde, samen wonende te 9080 LOCHRISTI, Kouter 28, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Chloë (27.05.1993) VAN BRUSSEL,
226. De Heer VAN CAET Steven, project manager, wonende te 9820 MERELBEKE, Oude Gaversesteenweg 14,
227. De Heer VAN CAUWENBERGHE Luc, bediende, en Mevrouw DE GRANDE Annick, ontvanger bij de NMBS, samen wonende te 8310 ASSEBROEK, St. Kristoffelstraat 113,
228. Mevrouw VAN DEN BEUKEN Manon, handel drijvende onder de benaming XPERIENCE EVENTS, wonende te Nederland, 5235 EK 'S HERTOGENBOSCH, Buurschappenlaan 160,
229. De Heer VAN DEN BRANDEN Frank, cardioloog, en Mevrouw HEYMANS Anneliese, zonder beroep, samen wonende te 2900 SCHOTEN, Victor Frislei 60, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen VAN DEN BRANDEN Steffen (13j) en Laura (11j),
230. De Heer VAN DEN BROECK Frans, gepensioneerde, en Mevrouw PUTCUYPS Elza, bediende, samen wonende te 2180 EKEREN, Bremboslei 36,
231. De Heer VAN DEN HEUVEL René, ICP-consultant, en Mevrouw DE HAAS VAN DORSSER Willa Berdien, zonder gekend beroep, samen wonende te Nederland, 6191 EG BEEK, Prins Mauritslaan 34, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Christine (01.11.2002) en Else (29.07.2004) VAN DEN HEUVEL,
232. De Heer VAN DER AUWERA Lieven, student, wonende te 8470 GISTEL, Nieuwland 6a,
233. Mevrouw VAN GOETHEM Maria, gepensioneerde, wonende te 2600 BERCHEM, Diksmuidelaan 203,
234. De Heer VAN GYSEGHEM Hans, technisch adviseur, en Mevrouw VAN OVERWAELE Marleen, zonder gekend beroep, samen wonende te 9620 ZOTTEGEM, Omer Watezstraat 21,
235. VAN HOUTEN Kristel, leerkracht, wonende te 2060 ANTWERPEN, Kerkstraat 6,
236. De Heer VAN LANDSCHOOT Jason, vertegenwoordiger, wonende te 9991 ADEGEM, Staatsbaan 74/4,

237. Mevrouw VAN LOOCK Emilienne, gepensioneerd, wonende te 2820 BONHEIDEN, Boslaan 21,
238. De Heer VAN OPPENS Maxim, student, wonende te 2222 ITEGEM, Nieuwstraat 1,
239. De Heer VAN OPPENS Stefaan, zaakvoerder, en Mevrouw BIERINCKX Karin, zonder gekend beroep, samen wonende te 2222 ITEGEM, Nieuwstraat 1,
240. Mevrouw VAN OPPENS Stephanie, bediende, wonende te 2222 ITEGEM, Nieuwstraat 1,
241. De Heer VAN RIEL Marc, zelfstandige, en Mevrouw VAN LOOY Karin, zelfstandige, samen wonende te 2950 KAPELLEN, Acaciadreef 6,
242. De Heer VAN ROOSBROECK Jurgen, internationaal opleidingsverantwoordelijke, en Mevrouw Ann DIEPERS, hospitaal afgevaardigde, samen wonende te Frankrijk, 06610 LA GAUDE, Chemin de la Font du Renard 200, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Julie (26.10.05) VAN ROOSBROECK,
243. De Heer VAN WEYENBERG Willy, ambtenaar, en Mevrouw VERHELST Ann, zonder gekend beroep, samen wonende te 9200 DENDERMONDE, Joseph Heirbautstraat 4, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Dorien (13.12.1991) en Cedric (02.05.1994);
244. De Heer VANBRABANT Jean-Philippe, bankbediende, en Mevrouw HAUTIER Astrid, lerares, samen wonende te 6720 HABAY-LA-NEUVE, Rue Bernard d'Everlange 13, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Martin (12.06.1997) en Nathan (23.04.2000) VANBRABANT,
245. De Heer VANDERLINDEN Fernand, bruggepensioneerd, en Mevrouw DEWIL Yvonne, bruggepensioneerd, samen wonende te 2820 BONHEIDEN, Esdoornlaan 10,
246. De Heer VANDEWEGE Eppo, ICT-coördinator, wonende te 9900 EEKLO, Balgerhoeke 162 A,
247. De Heer VANDEWEGE Rik, leraar, en Mevrouw WILLEMS Maria, zonder gekend beroep, samen wonende te 9900 EEKLO, Balgerhoeke 162 A, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Diede (22.04.1991) VANDEWEGE,
248. Mevrouw VANDEWEGE Sofie, werkloze, wonende te 9900 EEKLO, Balgerhoeke 162 A,
249. De Heer VANDOMMELE Klaas, schooldirecteur, en Mevrouw VANHUYLENBROUCK Inge, bediende, samen wonende te 8510 MARKE, Preshoekstraat 2, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen Tom (16.12.1998) en Sam (08.02.2002) VANDOMMELE,
250. De Heer VANGENECHTEN Patrick, verpleegkundig paramedisch directeur, en Mevrouw VAN HOOFF Nicole, zonder gekend beroep, samen wonende te 3700 TONGEREN, Hoger-Opstraat 48,

251. Mevrouw VANGENEUGDEN Martha, gepensioneerde, wonende te 3520 ZONHOVEN, Grote Hemmenweg 104,
252. De Heer VANSCHOONWINKEL Jacques, professor, wonende te 1020 BRUSSEL, Jeneverbomenstraat 32,
253. De Heer VANTHIENEN Wim, gepensioneerde, en Mevrouw BROIDIOI Cecilia, gepensioneerde, samen wonende te 2000 ANTWERPEN, Allewaertstraat 1,
254. De Heer VANTOEST Rafaël, ingenieur, wonende te 8301 KNOKKE-HEIST, Zeedijk-Heist 252/21,
255. De Heer VASSEUR Henri, gepensioneerde, wonende te 1030 BRUSSEL, Generaal Eisenhowerlaan 145,
256. Mevrouw VERHOEVEN Tine, bediende, wonende te 3290 DIEST, Emile Vanderveldestraat 52,
257. Mevrouw VERLEYEN Dominique, bediende, wonende te 1342 LIMELETTE, Avenue Albert 1er 143A, boîte 301,
258. De Heer VERMEERSCH Philippe, arts, en Mevrouw GENIN Marie-Pierre, zonder beroep, samen wonende te Frankrijk, 08320 VIREUX-WALLERAND, Rue de la Campagne 43
259. De Heer VERROENS Bart, criminoloog, en Mevrouw DE SCHEPPER Barbara, onderwijzeres, samen wonende te 8200 SINT-MICHIELS, Louis de Meyststraat 45,
260. De Heer VERSTRAETEN Raoul, ambtenaar, en Mevrouw ELEWAUT Paulette, zonder gekend beroep, samen wonende te 9160 LOKEREN, Stijn Streuvelsstraat 7,
261. De Heer VIJVERMAN Johan, tandarts, en Mevrouw VANDERHASSELT Christiane, zonder gekend beroep, samen wonende te 1860 MEISE, Pastoriestraat 4, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Olivier (16j) VIJVERMAN,
262. De Heer Vlieghe Thierry, project manager, wonende te 8620 NIEUWPOORT, Zeedijk 42,
263. De Heer VOORTMANS Dominique, leraar, en Mevrouw KUSTERS Els, onderwijzeres, samen wonende te 3960 BREE, Velkuilenstraat 22,
264. De Heer VRYDAGH Paul, consultant, en Mevrouw CRIQUILION Caroline, zonder gekend beroep, wonende te 1060 BRUSSEL, Defacqzstraat 118,
265. De Heer WALLIN Tobias, IT-consultant, wonende te 1050 BRUSSEL, Jean D'Ardennestraat 19,
266. De Heer WALSCHARTS Eddy, vrachtwagenchauffeur, en Mevrouw WAES Christel, bediende, samen wonende te 2100 DEURNE, Herentalsebaan 400, optredend in eigen naam en

optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Yuri WALSCHAERTS (05.11.1996),

267. De Heer WARD Clement, gepensioneerde, en Mevrouw VAN DEN BROECK Elvire, gepensioneerde, samen wonende te 2400 MOL, Egelsvennen 114,
268. De Heer WATTHY Christiaan, kinesitherapeut, en Mevrouw LAMOTTE Nadia, zonder gekend beroep, vroeger samen wonende te 1741 WAMBEEK, Terlindenbaan 26, en thans te 1000 BRUSSEL? Vlaamsesteenweg 137/4, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarig kind Sven (16j) WATTHY,
269. De Heer WELTERS Hans, orthopedisch chirurg, en Mevrouw BRAET Sabine, huisarts, samen wonende te 3680 MAASEIK, Aldeneikerweg 55, optredend in eigen naam en optredend als ouders en wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen WELTERS ALEXIA (6j) en Cedric (4j),
270. Mevrouw WILLEMS Katja, lerares, wonende te 1800 VILVOORDE, Rollewagenstraat 86,
271. De Heer WILLOCQ Gregory, journalist, en Mevrouw DURIAU Catherine, journalist, samen wonende te 3080 TERVUREN, Leuvensesteenweg 32,
272. Mevrouw ZORN Liliane, gepensioneerde, wonende te 6724 ORSINFAING, Rue du Moreau 55,

Aanleggers;

Hebbende als raadsman Mr. **P. CAFMEYER**, advocaat te 3600 Genk, André Dumontlaan 210;

TEGEN :

A.

- 1.1. **De Heer BASTIN Thibaut**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Charleroi op 8 december 1975, wonende te 5620 Florennes (Hanzinelle), Rue Ry-Massart 67/B.
- 1.3. **De Heer BOVE Christopher**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Boom op 13 januari 1983, wonende te 2830 Willebroek, Vaartstraat 37.
- 1.5. **De Heer DEJONCKHEERE Jelle Philomena Raoul**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Aalst op 22 maart 1984, wonende te 9300 Aalst, Klaproosstraat 24.
- 1.8. **De Heer DEWIT Dirk Guillaume Germaine**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Duffel op 1 augustus 1958, wonende te 2840 Rumst, Tuinwijk 74/2.
- 1.10. **De Heer FRISON Bruno Louis**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Waremme op 29 mei 1962, wonende te 3404 Landen (Attenhoven), Trulstraat 28.
- 1.15. **De Heer HAENTJENS Laurent Georges**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Anderlecht op 15 juli 1972, wonende te 1370 Jodoigne, Rue de Piétrain 19/E3/2.

- 1.17. De Heer **PIRE Benoit Lucien Jacques**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Kairouan (Tunesië) op 9 februari 1966, wonende te 4261 Braives (Latinne), Rue du Centre 36.
- 1.19. De Heer **STREIGNARD Jean-Paul Marcel Jules Ghislain**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Hour op 27 september 1957, wonende te 5563 Houyet (Hour), Rue de la Libération 12.
- 1.20. De Heer **TEMIZ Sevket**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Isakusagi (Turkije) op 1 september 1970, wonende te 1020 Brussel (Laken), Maria-Christinastraat 139.
- 1.22. De Heer **VAN GOSSUM Kristof Jan Filip**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Diest op 2 februari 1979, wonende te 3271 Scherpenheuvel-Zichem (Zichem), Lelielaan 37.
- 1.23. De Heer **VANCOLEN Yannick Marie Thérèse Raphaël**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Matadi (Kongo) op 30 juni 1965, wonende te 5310 Eghezée (Mehaigne), Rue de Frise 74.
- 2.3. De Heer **BIETS Jozef Theodoor Leopold Maurice**, luchthavenbrandweerman, geboren te Waltwilder op 18 januari 1957, wonende te 3800 Sint-Truiden, Jodenstraat 36/1.
- 2.5. De Heer **DEJONCKHEERE Serge Willy**, luchthavenbrandweerman, geboren te Aalst op 14 augustus 1961, wonende te 9300 Aalst, Klaproosstraat 24.
- 2.11. De Heer **GOURIRAN Abdelouahed**, luchthavenbrandweerman, geboren te Boujad (Marokko) in 1950, wonende te 5100 Namur (Jambes), Comognes de Jambes 155/53.
- 2.14. De Heer **SPAEPEN Jozef Anna August**, luchthavenbrandweerman, geboren te Geel op 9 augustus 1961, wonende te 2431 Laakdal (Veerle), Kabinestraat 96.
- 2.16. De Heer **VAN CAUWENBERGH Roger Joseph Alain**, luchthavenbrandweerman, geboren te Roosbeek op 24 november 1958, wonende te 3370 Boutersem, Kerkomsesteenweg 58.

Verweerders;

Hebbende als raadslieden Mr. **M. DETRY**, advocaat te 1050 Brussel, de Praeterestraat 25/1 en Mr. **I. MARTENS**, advocaat te 9000 Gent, Gustaaf Callierlaan 291;

B.

- 1.2. De Heer **BOSMANS Gert Felix Elisa**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Balen op 15 oktober 1965, wonende te 2490 Balen, Veldweg 27.
- 1.4. Mevrouw **BROEDERS Annelies Lieve Christian**, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Sint-Lambrechts-Woluwe op 1 september 1980, wonende te 1980 Zemst, Kleempoolstraat 85.

- 1.6. De Heer DEMANET Stefaan, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Brussel op 16 augustus 1976, wonende te 2570 Duffel, Wouwendonkstraat 74/5.
- 1.7. De Heer DENEYER Johnny Jozef, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Ninove op 2 december 1962, wonende te 3520 Zonhoven, Merelstraat 61.
- 1.9. De Heer D'HOE Luc Albert Paul, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Aalst op 2 februari 1953, wonende te 1770 Liedekerke, St-Gabriëlstraat 5.
- 1.11. De Heer GALLO Marc, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Anderlecht op 20 mei 1970, wonende te 1980 Zemst, Kleempoelstraat 85.
- 1.12. De Heer GOOSSENS Geert Euard, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Etterbeek op 13 augustus 1974, wonende te 2812 Mechelen (Muizen), Leuvensesteenweg 611/103.
- 1.13. De Heer GOOSSENS Tim, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Aalst op 2 april 1984, wonende te 9520 Sint-Lievens-Houtem, Zavelstraat 18/A101.
- 1.14. De Heer GOUBERT Koen, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Aalst op 14 juni 1980, wonende te 9450 Haaltert, Windmolenstraat 88.
- 1.16. De Heer MASCAUX Frédéric André Ghislain, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Chimay op 28 november 1977, wonende te 1800 Vilvoorde, Vogelzangstraat 4.
- 1.18. De Heer RUYSSCHAERT Davy Yves Johan, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Brugge op 4 december 1972, wonende te 8210 Zedelgem, Groenestraat 24/3.
- 1.21. De Heer TUERLINCKX Frank Alfons Louisa, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Leuven op 2 september 1968, wonende te 3460 Bekkevoort, Staatsbaan 223/B/B7.
- 1.24. De Heer VANRAES Daniel Dominique Ghislain, veiligheidsdienst Zaventem, geboren te Grimbergen op 1 november 1958, wonende te 1850 Grimbergen, Achtbundersstraat 60.
- 2.1. De Heer BIESEMANS Gerald Vital Constant, luchthavenbrandweerman, geboren te Koersel op 2 augustus 1970, wonende te 3271 Scherpenheuvel-Zichem (Zichem), Kompaniestraat 22.
- 2.2. De Heer BIESEMANS Guido Ghislain Gustaaf, luchthavenbrandweerman, geboren te Diest op 16 december 1948, wonende te 3270 Scherpenheuvel-Zichem (Scherpenheuvel), Marslaan 28.
- 2.4. De Heer BODVIN Marc, luchthavenbrandweerman, geboren te Leut op 15 maart 1969, wonende te 3630 Maasmechelen, Haagstraat 5.
- 2.9. De Heer DUTRANNOIS Vincent Joseph Donato, luchthavenbrandweerman, geboren te Waremmes op 16 juli 1968, wonende te 4300 Waremmes, Rue du 7 Septembre 4.
- 2.18. De Heer VANFRAECHEM David, luchthavenbrandweerman, geboren te Aalst op 17 februari 1975, wonende te 9300 Aalst, Twee Hagenstraat 11.

- 2.23. De Heer VERLINDEN Luc Hedwige Ludo, luchthavenbrandweerman, geboren te Wilrijk op 20 juni 1974, wonende te 2235 Hulshout, Broedersstraat 13.

C.

- C.1. De Heer VAN LAETHEM Marc Frans Germain, Voorzitter ACV-TRANSCOM, zowel in eigen naam als in naam en voor rekening van **ACV-TRANSCOM**, werknemers-organisatie VERKEER, met nationale vestiging (ACV-TRANSCOM NATIONAAL) te 1000 Brussel, Galerij Agora, Grasmarkt 105/40, en met Brusselse vestiging (ACV-TRANSCOM BRUSSEL) te 1000 Brussel, Pletinckxstraat 19, de Heer Marc Van Laethem werd geboren te Sint-Agatha-Berchem op 26 augustus 1948 en woont te 1703 Dilbeek (Schepdaal), Kouterstraat 49,
- C.2. De Heer FRANCOIS Jan Louis, Algemeen Sectorverantwoordelijke ACV-TRANSCOM, zowel in eigen naam als in naam en voor rekening van **ACV-TRANSCOM**, werknemersorganisatie VERKEER, met nationale vestiging (ACV-TRANSCOM NATIONAAL) te 1000 Brussel, Galerij Agora, Grasmarkt 105/40, en met Brusselse vestiging (ACV-TRANSCOM BRUSSEL) te 1000 Brussel, Pletinckxstraat 19, de Heer Jan FRANCOIS werd geboren te Oostende op 4 mei 1947 en woont te 8460 Oudenburg, Olmenlaan 7.

Verweerders;

Hebbende als raadsman Mr. **S. GIBENS**, advocaat te 2060, Nachtegaalstraat 70;

D.

- 2.6. De Heer DE PRINS Julien Ghislain, luchthavenbrandweerman, geboren te Sint-Truiden op 14 juni 1952, wonende te 3840 Borgloon, Vilsterbron 27.
- 2.7. De Heer DENRUYTER Jurgen Maurice Flory, luchthavenbrandweerman, geboren te Sint-Truiden op 1 december 1978, wonende te 3582 Beringen (Koersel), Sint-Margrietstraat 8.
- 2.8. De Heer DERVAUX Danny Jules, luchthavenbrandweerman, geboren te Oudenaarde op 14 september 1961, wonende te 9630 Zwalm (Sint-Denijs-Boekel), Moldergem 15.
- 2.10. De Heer GOHY Joël Marcel Laurent Serge, luchthavenbrandweerman, geboren te Verviers op 14 april 1969, wonende te 4801 Verviers (Stembert), Rue des Eglantines 37.
- 2.12. De Heer PAKU-MAVUNGU, luchthavenbrandweerman, geboren te Kinshasa (Belgisch Kongo) op 7 juli 1958, wonende te 3400 Landen, Slachthuisplein 22.
- 2.13. De Heer RESPEN Jan Paul August Fernand, luchthavenbrandweerman, geboren te Sint-Truiden op 14 mei 1973, wonende te 3400 Landen, Hertog van Brabantlaan 35.
- 2.15. De Heer THIERIE Erwin, luchthavenbrandweerman, geboren te Sint-Truiden op 15 maart 1980, wonende te 3400 Landen, O. Raeymaeckersstraat 3.
- 2.19. De Heer VAN LIERDE Daniel Jean Robert, luchthavenbrandweerman, geboren te Kampenhout op 28 januari 1952, wonende te 1910 Kampenhout, Tenierslaan 16.

- 2.20. De Heer VANDER AUWERA Eddy Jean François, luchthavenbrandweerman, geboren te Brussel op 23 november 1958, wonende te 1930 Zaventem, Léon Boereboomlaan 101.
- 2.21. De Heer VANDERZWALMEN Jean Marie Marcel Léon José, luchthavenbrand-weerman, geboren te Elsene op 16 oktober 1965, wonende te 3400 Landen, Raatshovenstraat 101.
- 2.24. De Heer WARNANT Carl, luchthavenbrandweerman, geboren te Sint-Truiden op 6 juni 1961, wonende te 3400 Landen, Onder de Muur 10.

Verweerders;

Hebbende als raadsman Mr. **V. SIMEONS**, advocaat te 1080 Brussel, Schoonslaapsterstraat 29/1;

E.

- 2.22. De Heer VANDEVOORT Christian Gaston Jeanine Camille, luchthavenbrand-weerman, geboren te Sint-Truiden op 8 oktober 1964, wonende te 3800 Sint-Truiden, Sint-Trudostraat 5.

Verweerder;

Hebbende als raadsman Mr. **Kris GOVAERTS**, advocaat te 3800 Sint-Truiden, Beekstraat 9;

F.

- 2.17. De Heer VAN DEN BERGHE Jurgen Robert Victoria, luchthavenbrandweerman, geboren te Aalst op 4 mei 1971, wonende te 9310 Aalst, Grote Baan 229/A.

Verweerder;

hebbende als raadsman Mr. **G. DE BRUYN**, advocaat te 9300 Aalst, Capucienenlaan 63;

G.

THE BRUSSELS AIRPORT COMPANY N.V., luchthavenuitbater, RPR Brussel BTW BE 0233.137.322, met vennootschapszetel te 1030 Schaarbeek, August Reyerslaan 80.

Verweerder;

Hebbende als raadsliden Mrs. **A. CRAUWELS** en **P. MAERTENS**, advocaten te 1160 Brussel, Vorstlaan 280;

IN AANWEZIGHEID VAN :

VERENIGING VLAAMSE REISBUREAUS, VZW, met zetel te 8000 Brugge, Willem de Dekenstraat 1;

Vrijwillig tussenkomende partij;

Hebbende als raadsman Mr. **W. ENGELEN**, advocaat te 3800 Sint-Truiden, Schepen Dejonghstraat 19;

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL - KAMER 1-3 - 2010/AR/868

I. PROCEDURE :

Gezien het tussenvonnissen dd.29.10.09 van de Rechtbank van 1^oAanleg te Brussel, waarbij de **heropening der debatten** werd bevolen; de zaak stond vastgesteld om opnieuw te worden behandeld op datum van **01.04.10**;

Gezien het verzoekschrift hoger beroep vanwege de volgende partijen :

- 1.1. De Heer Thibaut BASTIN;
- 1.3. De Heer Christopher BOVE;
- 1.5. De Heer Jelle DEJONCKHEERE;
- 1.8. De Heer Dirk DEWIT;
- 1.10. De Heer Bruno FRISON;
- 1.15. De Heer Laurent HAENTJENS;
- 1.17. De Heer Benoit PIRE;
- 1.19. De Heer Jean-Paul STREIGNARD;
- 1.20. De Heer Sevket TEMIZ;
- 1.22. De Heer Kristof VAN GOSSUM;
- 1.23. De Heer Yannick VANCOLEN;

- 2.3. De Heer Jozef BIETS;
- 2.5. De Heer Serge DEJONCKHEERE;
- 2.11. De Heer Abdelouahed GOURIRAN;
- 2.14. De Heer Jozef SPAEPEN;
- 2.16. De Heer Roger VAN CAUWENBERGH;

De andere partijen hebben blijkbaar berust in het tussenvonnissen dd.29.10.09;

II. IN RECHTE :

A. Art.1056 Ger.W. :

Concluanten wensten deze zaak te behandelen op de inleidende zitting van 28.05.10, vermits er inderdaad slechts korte debatten waren vereist. Het hoger beroep is immers manifest **nietig**, minstens ontoelaatbaar. De zaak werd evenwel op de inleidende zitting naar de A.R. verzonden.

B. Er zijn **61** verzoekschriften onbesteld teruggekeerd met de vermelding : **niet afgehaald**. Wellicht om reden dat de verkeerde adressen werden opgegeven; of omdat deze partijen inmiddels overleden zijn, of verhuisd.

Meer bepaald betreffen het de volgende **61 partijen** :

4. Mevrouw Baeskens Lutgarde
9. De Heer Baudoux Pascal
9. Mevrouw Laurent Charlotte
10. Mevrouw Beber Fanny
11. De Heer Becker Lambert
11. Mevrouw Stijven Hilda
21. De Heer Bourg Pierre
21. De Heer Bourg Pierre in zijn hoedanigheid van ouder van Sebastien
28. De Heer Cameron Collin
28. Mevrouw Lemaire Annie
35. Mevrouw Mathijs Carine
38. Mevrouw Walravens Gabriëlle
38. De Heer Convents Freddy
39. Mevrouw Cool Marine
47. De Heer De Borman Nicolas
48. Mevrouw De Clercq Katrien, in haar hoedanigheid van ouder van Jolien en Sara Van Puyvelde
48. Mevrouw De Clerq Katrien
65. De Heer Vidts Dirk
65. De Heer Vidts Dirk in zijn hoedanigheid van ouder van Rani en Fien
79. De Heer Desthexhe Pierre
103. Mevrouw Tai Bee Loon
122. Mevrouw Jonkmans Jeannine
135. Mevrouw Van Kempen Johanna
135. De Heer Lammers Gert – Jan
136. De Heer Langhendries Robert
144. Mevrouw Caluwaerts Greta
156. De Heer Miklas Ondrej
158. De Heer Moerman Kris
170. Mevrouw Mvouni Oyono Sandrine
170. De Heer Oum Mandjan Joseph
188. De Heer Saint Guillain Patrick
212. De Heer Stessens Johan
225. De Heer Vanbrussel Geert
226. De Heer Van Caet Steven
230. De Heer Van den Broeck Frans
231. De Heer Van Der Auwera Lieven
235. Mevrouw Van Houten Kristel
242. De heer Van Roosbroek Jurgen in zijn hoedanigheid van ouder van Julie
256. Mevrouw Verhoeven Tine
265. De Heer Wallin Tobias
268. De Heer Watthy Christiaan
268. Mevrouw Lamotte Nadia
268. Mevrouw Lamotte Nadia, in haar hoedanigheid van ouder van Sven
269. De heer Welters Hans, in zijn hoedanigheid van ouder van Alexia en Cedric
269. De Heer Welters Hans
269. Mevrouw Braet Sabine
271. Mevrouw Duriau Catherine

C. Minstens betreffende de volgende partijen werd het verzoekschrift hoger beroep betekend op het verkeerde adres, omdat deze personen inmiddels **verhuisd** zijn :

- DE VIDTS Rik : woont thans te 9400 Ninove, Lavendelstraat 28/1 en voorheen te Ninove, Abdijstraat 31;
- DE VIDTS Rani : woont thans te 9506 Geraardsbergen, Grijsdauwe 10/A000, en voorheen te Ninove, Abdijstraat 31;
- DE VIDTS Fien : woont thans te 9506 Geraardsbergen, Grijsdauwe 10/A000, en voorheen te Ninove, Abdijstraat 31;
- OUM MANDJAN Joseph : woont thans te 7500 Doornik Rue de l'Escalette 156, en voorheen te 4000 Luik, Rue de Fagnée;
- MVOUNI OYONON Sandrine : woont thans te 7500 Doornik, Rue de l'Escalette 156 en voorheen te 4000 Luik, Rue de Fagnée;
- STESENS Johan : wonende destijds te 2490 Balen, maar is inmiddels verhuisd.

D. Een 20-tal partijen heeft geen verzoekschrift ontvangen, om reden dat het betekend werd op het adres van hun raadsman, Mr.P.CAFMEYER, dewelke deze verzoekschriften **geweigerd** heeft. Voorafgaandelijk had Mr.P.CAFMEYER aan de raadsman van appellanten ook zeer duidelijk per officieel schrijven laten weten dat zijn cliënten geen woonstkeuze deden op zijn adres. Meer bepaald betreft het de volgende partijen :

- BAARDMANS Johan;
- CILLESSEN Dien;
- DECLERCK Katrien;
- DE HAAS VAN DORSSER Willa;
- DEHESTRU Bastien;
- DEHESTRU Denis;
- DIEPERS Ann;
- GENIN Marie-Pierre;
- GILLET François;
- GRONING Elmi;
- GRONING Hein;
- LOEFFEN Geert;
- SENSKI Yann;
- SINTZOFF Serge;
- SOENENS Alexis
- VAN DEN BEUKEN Marion;
- VAN DEN HEUVEL René;
- VAN DEN HEUVEL Else;
- VAN ROOSBROECK Jurgen;
- VERMERSCH Philippe;

E. Tal van partijen zijn sedert de inleiding van de procedure op datum van 21.11.07 inmiddels **meerderjarig** geworden, zodat het verzoekschrift aan hen persoonlijk had moeten betekend worden, en niet aan hun ouders. Ook daarmee werd geen rekening gehouden.

De raadsman van appellanten BASTIN & Co stelt dat de raadsman van concludanten hen daarvan nooit in kennis zou gesteld hebben. De geboortedatum van deze personen staat nochtans zeer duidelijk vermeld in de inleidende dagvaarding, alsook in de daarop volgende conclusies...

Onder meer de volgende personen hebben omwille van hogervernoemde reden **geen verzoekschrift** ontvangen :

- 2. Joyce AERTS (13.04.1991);
- 43. Levi DAEMS (20.11.1991);
- 48. Jolien DE CLERCQ (25.05.1990);
- 58. Ann DE PROOST (24.11.1990);
- 62. Elsa DE SMET (29.09.1990);
- 72. Reynaut DEGEEST (05.07.1990);
- 72. Freya DEGEEST (25.02.1992);
- 75. Amandine DEJEHANSART (17.11.1989);
- 117. Alexandre JAQUE (15.07.1991)
- 119. Adriaan JANS (30.01.1991);
- 119. Renier JANS (30.01.1991);
- 142. Talisa LOUP (02.03.1991);
- 154. Bruce MENEGON (05.08.1992);
- 161. Augusta MUREGO (27.03.1990);
- 161. Rik MUREGO (01.07.1992);
- 183. Julie ROCHA SILVA (02.08.1990);
- 217. Gaia DUBOIS (25.08.1992);
- 218. Louise THOMAS (24.02.1991);
- 222. Ken TIRARD (02.07.1991);
- 222. Tim TIRARD (27.03.1992);
- 223. Laurane URBIN-CHOFFRAY (24.05.1990);
- 243. Dorien VAN WEYENBERG (13.12.1991);
- 247. Diede VANDEWEGE (22.04.1991);
- 261. Olivier VIJVERMAN (1991);
- 267. Sven WATTHY (1991).

“De onjuiste vermelding van de identiteit van de geadresseerde (in casu de geïntimeerde) heeft geen nietigheid van het exploit (het verzoekschrift) tot gevolg, wanneer blijkt dat de gedaagde kennis had van de dagvaarding (in casu het verzoekschrift) en derhalve voor de rechter kon verschijnen. “ (Rb.Brussel 18 mei 1993, R.W. 1993-1994, p.408).

A contrario is er **wel nietigheid** als niet wordt aangetoond dat de gedaagde (in hoger beroep) kennis had van het exploit.

Vermits één en ander een flagrante inbreuk uitmaakt op art.862, 6° Ger.W., dient geen belangenschade te worden aangetoond.

Overigens is het duidelijk dat er effectief belangenschade werd veroorzaakt. Geen van hogervernoemde personen heeft een exploit ontvangen, daar waar dit uiteraard wel degelijk het geval had moeten zijn. Geen van hen heeft vervolgens de raadsman van concluanten gecontacteerd om bepaalde vragen te stellen, of om eventueel bepaalde instructies te geven. Zo kan bijvoorbeeld niet uitgesloten worden dat een aantal van deze personen eventueel **afstand** had willen doen van alle verdere procedures. Nu worden ze meegesleurd in een procedure, met alle kosten en risico's (R.P.V. e.d.) daar waar ze dit misschien niet eens wensen. De raadsman van concluanten ziet zich dan ook verplicht te melden dat hij - minstens voorlopig - niet optreedt voor hogervernoemde personen, bij gebreke aan duidelijk mandaat.

Vermits voornoemde personen niet eens wisten dat ze opgeroepen waren om te verschijnen in graad van beroep, is het evident dat hun belangen werden geschaad en dat het inleidend verzoekschrift **nietig** is (Cass., 22 mei 1978, Arr.Cass., 1978).

Er is steeds **belangenschade** wanneer blijkt dat ingevolge een onregelmatigheid in de betekening een contradictoire behandeling werd uitgesloten, doordat de geadresseerde niet is bereikt en die de gelegenheid heeft gehad om zijn verweer te laten gelden (DECONINCK, B., Vereist art.861 Ger.W. ook belangenafweging?, T.G.R., 1988, 66-67).

Het verzoekschrift van hoger beroep vermeldt betreffende voornoemde personen dat hert exploit werd betekend aan de ouders in hun **hoedanigheid** van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen. Terwijl dit uiteraard niet meer het geval was.

Dergelijke inbreuk brengt de nietigheid met zich mede, dewelke overigens **ambtshalve** moet worden uitgesproken. Ingevolge dergelijk verzuim moet het exploit worden beschouwd als zijnde **niet betekend** aan de gedaagde(n) in beroep (Cass., 21 oktober 1976, 31 maart 1977 en 27 mei 1977, Arr.Cass., 1977, 227, 883 en 996; Cass., 18 november 1977 en 8 december 1977, Arr.Cass., 1978, 324 en 421).

BESLUIT : Vermits tal van partijen omwille van uiteenlopende redenen geen verzoekschrift hebben ontvangen, en vermits het een onsplitsbaar geschil betreft, is het hoger beroep manifest NIETIG.

F. Op tal van verzoekschriften staat **geen datum** van de inleidende zitting in graad van beroep vermeld; tal van partijen hebben ook geen begeleidende gerechtsbrief ontvangen. Het hoger beroep is dan ook eveneens **nietig** op grond van **Art.1057 Ger.W**

G. Kennisgeving overeenkomstig art.747 Ger.W. m.b.t. de zitting van 13.07.2010 :

De volgende partijen hebben deze kennisgeving **niet ontvangen** :

- 9. De Heer Baudoux Pascal
- 9. Mevrouw Laurent Charlotte
- 11. De Heer Becker Lambert
- 11. Mevrouw Stijven Hilda
- 21. De Heer Bourg Pierre in zijn hoedanigheid van ouder van Sebastien
- 21. De Heer Bourg Pierre
- 39. Mevrouw Cool Marine
- 79. De Heer Desthexhe Pierre
- 112. De Heer Heindrijckx Jozef
- 122. Mevrouw Jonkmans Jeannine
- 128. De Heer Ketelbuters Jean
- 128. Mevrouw Triki Jeanne
- 135. De Heer Lammers Gert – Jan
- 135. Mevrouw Van Kempen Johanna
- 156. De Heer Miklas Ondrej
- 157. De Heer Moerman Kris
- 170. De Heer Oum Mandjan Joseph
- 170. Mevrouw Mvouni Oyono Sandrine

- 192. De Heer Schoonbrodt Fernand
- 225. De Heer Van Caet Steven
- 251. Mevrouw Vangeneugden Martha
- 256. Mevrouw Verhoeven Tine
- 268. De Heer Wathy Christiaan in zijn hoedanigheid van ouder van Sven
- 268. De Heer Wathy Christiaan
- 268. Mevrouw Lamotte Nadia
- 268. Mevrouw Lamotte Nadia, in haar hoedanigheid van ouder van Sven

H. Kennisgeving overeenkomstig art.747 Ger.W. m.b.t. de zitting van 01.10.2010 :

De volgende partijen hebben deze kennisgeving **niet ontvangen** :

- 5. Mevrouw Baeskens Lutgarde
 - 9. Mevrouw Laurent Charlotte
 - 9. De Heer Baudoux Pascal
 - 30. Mevrouw Fontaine Anne in haar hoedanigheid van ouder van Alison en Serena
 - 30. Mevrouw Fontaine Anne
 - 30. De heer Carrocera Fernande José Manuel
 - 30. De Heer Carrocera Fernande José Manuel in zijn hoedanigheid van ouder van Alison en Serena
 - 36. Mevrouw Lenaerts Hilde
 - 36. Mevrouw Lenaerts Hilde in haar hoedanigheid van ouder van Seppe en Celien
 - 73. De Heer Desthexhe Pierre
 - 65. De Heer Vidts Dirk, in zijn hoedanigheid van ouder van Rani en Fien
 - 82. Mevrouw D'Hoker Emilienne
 - 91. Mevrouw Perreira de Assuncao Gleyce Michelle
 - 91. De Heer Fontaine Frédéric
 - 103. Mevrouw Tai Bee Loon
 - 116. De Heer Hottois Valère
 - 122. Mevrouw Jonkmans Jeannine
 - 129. De Heer Klaes Robert
 - 129. Mevrouw Grillet Marguerite
 - 130. De Heer Koch Paul
 - 134. Mevrouw Lambrechts Kelly
 - 135. Mevrouw Van Kempen Johanna
 - 136. Mevrouw Frederiksen Jane
 - 144. Mevrouw Caluwaerts Greta
 - 147. Mevrouw Baillet Florence
 - 158. De Heer Moerman Kris
 - 180. De Heer Rabaut Karel
 - 192. De Heer Schoonbrodt Fernand
 - 212. De Heer Stessens Johan
 - 225. De Heer Vasseur Henri
 - 226. De Heer Van Caet Steven
 - 234. De Heer Van Gyseghem Hans
 - 235. Mevrouw Vanhouten Kristel
 - 270. Mevrouw Willems Katja
-
- 3. De Heer Baardemans Johan
 - 12. De Heer Bens Leo

21. De Heer Bourg Pierre in zijn hoedanigheid van ouder van Sebastien
 21. De Heer Bourg Pierre
32. De Heer Claeys David in zijn hoedanigheid van ouder van Maxime en Loewy
 32. Mevrouw Ketels Beatrijs
 32. Mevrouw Ketels Beatrijs in haar hoedanigheid van ouder van Maxime en Loewy
 32. De Heer Claeys David
 38. Mevrouw Walravens Gabrielle
 38. De Heer Convents Freddy
 39. Mevrouw Cool Marine
 48. Mevrouw De Clercq Katrien
 51. De Heer De Kesel Jan
 55. Mevrouw De Meulder Christel
 64. De Heer De Spiegeleer Marc
 65. De Heer De Vidts Rik
 70. Mevrouw Yaipong Buala
 73. De Heer Dehestru Bastien
 74. De Heer Dehestru Denis
 91. De Heer Fransen Frans
 92. Mevrouw Verboven Josette
 101. De Heer Gillet François
 108. De Heer Groning Hein
 108. Mevrouw Cillessen Dien
 114. Mevrouw Hermans Inge
 116. Mevrouw Vandam Marie – Paule
 121. Mevrouw Jonkmans Carine
 128. De Heer Ketelbuters Jean
 128. Mevrouw Triki Jeanne
 135. De Heer Lammers Gert – Jan
 139. De Heer Ligon Patrick
 139. Mevrouw Van Tulder Elvire
 140. De Heer Loeffen Geert
 140. Mevrouw Groning Elmi
 142. Mevrouw Swerts Myriam
 142. Mevrouw Swerts Myriam in haar hoedanigheid van ouder van Talisa
 153. Mevrouw Beesley Wendy
 156. De Heer Miklas Ondrej
 163. De Heer Namolaru Dan
 170. De Heer Oum Mandjan Joseph
 170. Mevrouw Mvouni Oyono Sandrine
 185. Mevrouw Foubert Chantal
 198. De Heer Senski Yann
 200. De Heer Sintzoff Serge
 203. Mevrouw Soeners Alexis
 209. Mevrouw Stergiou Melina
 223. De Heer Urbin – Choffray Didier in zijn hoedanigheid van ouder van Laurane
 223. De Heer Urbin – Choffray Didier
 228. Mevrouw Van Den Beuken Manon
 230. Mevrouw Putcuyps Elza
 231. Mevrouw De Haas Van Dorsser Willa in haar hoedanigheid van ouder van Christine en Else
 231. Mevrouw De Haas Van Dorsser Willa
 231. De Heer Van Den Heuvel René in zijn hoedanigheid van ouder van Christine en Else
 231. De Heer Van Den Heuvel René

- 232. De Heer Van Der Auwera Lieven
- 242. De Heer Van Roosbroeck Jurgen
- 242. Mevrouw Diepers Ann
- 242. De Heer Van Roosbroeck Jurgen in zijn hoedanigheid van ouder van Julie
- 242. Mevrouw Diepers Ann, in haar hoedanigheid van ouder van Julie
- 258. Mevrouw Genin Marie Pierre
- 258. De Heer Vermeersch Philippe
- 259. Mevrouw De Schepper Barbara
- 267. De Heer Ward Clement
- 268. Mevrouw Lamotte Nadia
- 268. Mevrouw Lamotte Nadia in haar hoedanigheid van ouder van Sven
- 268. De Heer Watthy Christiaan in zijn hoedanigheid van ouder van Sven
- 268. De Heer Watthy Christiaan
- 271. Mevrouw Duriau Catherine

I. Ontoelaatbaar - art.1055 Ger.W. :

Bij wijze van het tussenvonnissen dd.29.10.09 had de Rechtbank de **heropening der debatten** bevolen *alvorens te oordelen over de gegrondheid van die eisen*.

Art.1055 Ger.W. is terzake duidelijk :

“ Tegen ieder vonnis alvorens recht te doen, (of tegen ieder vonnis inzake bevoegdheid), zelfs al is het zonder voorbehoud ten uitvoer gelegd, kan hoger beroep worden ingesteld tegelijkertijd als tegen het eindvonnis. “

“ Een tussenvonnissen waarin de rechter, na geoordeeld te hebben dat hij over rechtsmacht beschikt en na de vordering ontvankelijk te hebben verklaard, alvorens ten gronde uitspraak te doen de debatten heropent teneinde partijen toe te laten een aantal gegevens bij te brengen, is slechts appellabel samen met het eindvonnis. Met dit vonnis heeft de rechter over geen enkel geschilpunt zijn rechtsmacht uitgeput, zodat het hoofdberoep ontoelaatbaar is. Het incidenteel beroep is ontoelaatbaar bij gebrek aan belang. “ (Antwerpen 17 november 2003, P&B 2006, afl.3-4, 165, noot TAEELMAN, P.).

“ Wanneer niet redelijk kan worden betwijfeld dat het stellen van een prejudiciële vraag aan het Europees Hof van Justitie dienstig is voor de oplossing van het geschil en de wet geen termijn vaststelt waarbinnen de rechtbank tot een eindbeslissing moet komen, kan de enkele toepassing van de prejudiciële techniek geen enkel nadeel berokkenen aan een partij, zodat deze partij het vereiste belang ontbeert om een ontvankelijk hoger beroep te kunnen instellen tegen de beslissing tot prejudiciële vraagstelling. “ (Brussel 11 maart 2008, R.W. 2009-10, afl.4, 163).

Daarenboven heeft de wetgever zeer expliciet beslist dat in de gevallen van een prejudiciële bevraging er ***“ tegen de beslissing van de rechter om zo ’n bevraging toe te passen geen hoger beroep kan worden ingesteld (cf. art.73, §1, Wet op de bescherming van de Economische Mededinging en art.29, §1 van de Bijzondere Wet op het Grondwettelijk Hof.”*** (Brussel 11 maart 2008, R.W. 2009-10, afl.4, 164).

BESLUIT : Het hoger beroep is dan ook eveneens ONTOELAATBAAR.

J. IN ZEER ONDERGESCHIKTE ORDE :

* Zo het Hof zou oordelen dat het hoger beroep wel degelijk ontvankelijk en toelaatbaar zou zijn, quod non, wensden concludenten wat de grond van de zaak betreft te verwijzen naar hun besluiten in eerste aanleg, dewelke als integraal herhaald dienen te worden beschouwd.

Meer bepaald :

III. IN FEITE :

1. Concludenten zijn op datum van vrijdag **13 april 2007** (paasvakantie) het slachtoffer geworden van een **wilde staking**. Ingevolge deze staking zaten concludenten lange tijd vast op de luchthaven in Zaventem, of op een andere luchthaven in Europa, dewelke de aansluiting met Zaventem niet kon maken. Zodat concludenten aanzienlijke materiële en/of morele schade hebben geleden.

De staking is begonnen op initiatief van de **veiligheidsmensen**; de **brandweermensen** hebben zich uit solidariteit aangesloten. Vrij snel heeft de luchthavendirectie een regeling getroffen met de veiligheidsmensen; zodat iedereen dacht dat de staking ten einde was. De brandweermensen (een ploeg van 7 mensen) bleven echter verder staken.

Het was voor de luchtvaartdirectie niet mogelijk om de stakende brandweerploeg te laten vervangen door een ander brandweerkorps; de brandweer op een luchthaven krijgt immers een heel specifieke opleiding, en kan dus niet zo maar vervangen worden door andere brandweercollega's.

Het betrof een **wilde staking**. Het is niet zo dat een wilde staking per definitie een fout zou uitmaken. Wel dient een staking, en des te meer een wilde staking, het **ultieme middel** te zijn, dat slechts met de grootste omzichtigheid mag worden aangewend, wanneer alle andere middelen gefaald hebben.

Dit was evenwel geenszins het geval. Kwestieuze staking was niet het sluitstuk van voorafgaandelijke lange, doch stukgelopen onderhandelingen. *“Het ging meer om een **krachtmeting**, waarbij de vakbonden wilden tonen wie de baas is.”* (Professor R.BLANPAIN in DE STANDAARD, 24.04.07, p.14 - **stuk A.27**).

En ook de Heer **L.VAN DEN BOSSCHE** (Voorzitter BAC) stelt (DE STANDAARD, 17.04.07, p. E 4) bevestigt:

“Voordien hebben we nooit enig signaal gekregen. Op 22 maart heb ik nog een vergadering met de bonden gehad. Ik had geen agenda, en heb toen aan hen gezegd dat ze al hun grieven op tafel mochten leggen. Daar is toen met geen woord gesproken over de problemen die door de veiligheidsdiensten en de brandweer aangehaald werden om de spontane staking te rechtvaardigen. Van die vergadering is een verslag opgemaakt en dat is aan alle partijen bezorgd.”

...

“ Het is trouwens zo dat de bonden nog altijd hun eisencahier voor een nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst niet ingediend hebben. Ik heb hen er eind vorige maand nog naar gevraagd. “

Eén en ander wordt trouwens bevestigd door de Heer **Jan FRANCOIS**, algemeen sectorverantwoordelijke verkeer bij ACV-Transcom, die de staking erkend heeft (KNACK, 23.04.07) :

“ Communicatie is ook al niet de sterkste kant van dit management. We hadden met de vakbonden afgesproken om heel concreet een lijst te maken met alles wat er fout loopt. Afspraken die werden gemaakt en die niet zijn nagekomen enzovoort. Daar stonden al vijftien, twintig punten op. We zouden na de vakantie met die lijst naar de directie stappen. “

De wilde staking dd.13.04.07 was dan ook “enigszins” **voorbarig...** Als de vakbond zelf toegeeft dat er **afgesproken** was met de directie, dat **na de vakantie** de grievenbundel zou besproken worden, wat was er dan zo uitermate dringend dat er absoluut heel dringend nog in de paasvakantie moest gestaakt worden??? Duidelijke afspraken met de directie werden manifest met de voeten getreden.

NIEUW ELEMENT :

Appellanten en de vakbonden hebben steeds voorgehouden dat het een **wilde staking** zou geweest zijn, die de vrijdagmorgen 13 april omstreeks 05.00 u. ‘s morgens zeer spontaan zou zijn uitgebroken; en dewelke dan achteraf vrij snel door de vakbonden zou zijn erkend.

DIT BETREFT EEN MANIFESTE LEUGEN !!!

De staking was wel degelijk **op voorhand** georganiseerd, door de vakbonden samen met de stakers. Met de duidelijke **bedoeling om zo veel mogelijk schade te berokkenen.**

Concluanten wensen dienaangaande te verwijzen naar het **nieuwe stuk A 29**, namelijk een krantenartikel in HET LAATSTE NIEUWS van **vrijdag 13 april 2007** (de dag zelf van de staking):

“ CHAOS DREIGT OP ZAVENTEM DOOR STAKING

ZAVENTEM - Door een staking van de brandweer en het bewakingspersoneel dreigt het vliegverkeer van Zaventem vandaag - en mogelijk ook de komende dagen - ernstig verstoord te worden. Duizenden reizigers kunnen te maken hebben met aanzienlijke vertragingen bij het vertrek. Ook wie terugkeert uit vakantie kan hinder ondervinden. Volgens de vakbonden is de kans groot dat er weinig tot helemaal geen vliegtuigen opstijgen en landen op Zaventem. “Wij sluiten niet uit dat de luchthaven zelfs moet worden gesloten”, klinkt het. “

2. Waarover ging het nu in concreto?

“ In concreto ging het over één chef die volgens het personeel wat te kwistig met verwittigen omspringt, en om de vraag of men in de plaats van één maaltijdcheque per shift er geen drie per twee shifts zou kunnen krijgen. De grootste coupure in maaltijdcheques ligt rond 6 euro, wat betekent dat men de nationale luchthaven een dag lam heeft gelegd voor een opslag van 3 euro per shift.

Men hoeft geen verbeterd antisindicalist te zijn om de vraag op te werpen of het gebruikte actiemiddel hier wel in verhouding stond met het ondergane onrecht.

Want tegenover de maaltijdcheque stonden tienduizenden reizigers, die niets te maken hadden met dat conflict, maar er wel door gegijzeld werden. Stond een gigantisch verlies bij luchtvaartmaatschappijen, die al evenmin iets met de zaak te maken hebben. Stond een reusachtig imago-verlies bij de luchthaven zelf. Een imago-verlies dat in de toekomst mogelijk tot klanten- en dus inkomstenverlies zal leiden. Waardoor het weer wat moeilijker zal worden om het personeel een extra maaltijdcheque te geven.

...

Staken is een recht, juist. Maar dat recht te snel en disproportioneel toepassen mag ook gerust onverantwoordelijk genoemd worden. “ (DESMET, Y., DE MORGEN, 14.04.07, p. 2).

3. Repliek op feitelijke uiteenzetting van appellanten :

a. Appellanten beweren o.m. : *“ Sinds het luchtverkeer in privé-handen kwam, wordt de basisveiligheid uit het oog verloren. “* (Besluiten Mr. V .SIMEONS, p. 3).

- Van enig probleem inzake de basisveiligheid, vinden concludenten in het hele dossier niets terug. Het betreft een loutere bewering, dewelke op geen enkele wijze gestaafd wordt.

- Noch vinden we daarover enig spoor terug in de verklaringen vanwege de Heren L. VAN DEN BOSSCHE en J. FRANCOIS.

- Ook vinden we daarover niets terug in het protocol dat tussen vakbonden en directie werd afgesloten bij de beëindiging van de staking...

- Hoe dan ook, dergelijk zagezegd probleem sluit nog steeds niet uit dat de stakers de staking hadden moeten aanzeggen.

b. Appellanten proberen vruchteloos aan te tonen dat er al sedert lang sprake was van een verslechterd sociaal klimaat, en dat de stakers de directie op voorhand duidelijk zouden verwittigd hebben (besluiten Mr. M. DETRY, pagina's 6-7).

- Op datum van 08.07.06 werd een stakingsaanzegging betekend.

- Tijdens het paritair comité van 26 juli 2006 werd over de meest dringende punten een akkoord bereikt.

- De stakingsaanzegging van 8 juli 2006, die tijdelijk was opgeschort, werd opnieuw geactiveerd op datum van 06.10.06, om reden dat geen vooruitgang zou zijn geboekt in verschillende dossiers.

- In januari 2007 klagen zowel de ACOD als het ACV een aantal problemen aan bij de werkgever.

Appellanten geven toe dat er tijdens het paritair comité van 26 juli 2006 een **akkoord** werd bereikt over de meest dringende punten.

Op datum van 06.10.06 werd de stakingsaanzegging van 08.07.06 terug geactiveerd. Tussen voornoemde datum van **06.10.06** en **13.04.07**, hetzij 6 maanden later, vinden we uitermate weinig sporen terug i.m.v. essentiële klachten, belangrijke vakbondseisen, ernstige sociale onvrede, signalen en/of dreigementen naar de directie toe, problemen inzake de basisveiligheid e.d.m. Het “dossier” dat dienaangaande door appellanten wordt bijgebracht, oogt toch wel uitermate mager...

- c. Er zou al sedert meer dan een jaar een *aanslepend sociaal overleg gaande* zijn geweest, *waarbij het management er niet in slaagde om een constructief debat op gang te brengen en of te behouden.* (besluiten Mr. S. GIBENS, p. 22).

- De **beweringen** zijn toch wel uitermate vaag.

- In het kader van de aanvullende besluiten voor appellanten werd vervolgens wel **beweerd** dat er een zeer slecht sociaal klimaat zou geheerst hebben, dat er een repressief beleid werd gevoerd, dat er constant sprake was van intimidatie en bedreigingen e.d.m. Er wordt dus nu wel van alles **beweerd**, maar er worden **geen stukken** of bewijzen bijgebracht.

- De beweringen staan in schrille contradictie met de verklaringen dd.17.04.07 vanwege de Heer L.VAN DEN BOSSCHE.

- Er wordt geen enkel stuk bijgebracht waaruit zou moeten blijken dat de directie niet bereid was om een debat aan te gaan; er wordt zelfs **geen uitnodiging** voor een gesprek voorgelegd. Laat staan dat zou bewezen zijn dat de directie geen gevolg zou verleend hebben aan deze (niet-bestaande) uitnodiging...

“ De gegrondheid van de actie bleek trouwens uit het gegeven dat na de actie alle werknemers in dienst bleven en het management de deur uitvloog. “

Dit is toch wel een erg merkwaardig “argument”. De directie had niet echt veel andere keuzes... Zo de directie niet zou hebben toegegeven aan deze chantage, dan was er op datum van 13.04.07 niet één enkel vliegtuig vertrokken; en ook niet de dagen erna! Wanneer een dief met het mes op de keel van een slachtoffer geld eist, dan kan hij achteraf moeilijk argumenteren dat de *gegrondheid van zijn vraag bleek uit het feit dat het slachtoffer hem uiteindelijk toch geld had gegeven...*

- In haar aanvullende besluiten (p.6, al.2) stelde B.A.C. : **“ Zo heeft de directie van Brussels Airport Company (in hoofde van de heer Luc Van den Bossche, voorzitter van de raad van bestuur) op 22 maart 2007 nog een vergadering gehad met de vakbonden. Tijdens deze**

vergadering kregen de vakbonden de mogelijkheid om hun grieven op tafel te leggen. De problemen die geleid hebben tot de collectieve actie van 13 april 2007 en waarvoor uiteindelijk een oplossing werd bekomen in de vorm van het voormelde protocol-akkoord, kwamen echter tijdens deze vergadering niet ter sprake. “

° B.A.C. blijft wel uiterst vaag over de kwestie welke grieven dan wel aan de basis lagen van de staking....

° Amper 3 weken voor de staking heeft er een vergadering plaats gevonden met de directie; bij deze gelegenheid hadden de vakbonden de mogelijkheid om **al hun grieven** op tafel te leggen. Maar de “essentiële grieven” dewelke een 2-tal weken later tot de staking zullen leiden, werden dus volstrekt niet ter sprake gebracht... Hetgeen reeds aantoonde dat deze grieven - volgens de vakbonden zelf - niet echt zo belangrijk waren... **En hetgeen ook aantoonde dat appellanten aan B.A.C. niet de minste kans gegeven hebben om deze staking te vermijden!** Zo niet hadden ze hun eisen uiteraard wel degelijk ter gelegenheid van deze vergadering dd.22.03.07 moeten formuleren.

Het verslag van deze vergadering dd.22.03.07 - amper 3 weken voor de staking - kan uiteraard zeer belangrijke informatie verschaffen betreffende de relatie tussen partijen in deze periode; en vooral m.b.t. de kwestie of de geschilpunten (dewelke volgens de stakers de oorzaak waren voor de staking) al dan niet bij de Directie ter sprake werden gebracht. Appellanten **beweren** dat ze al sedert lang hadden aangedrongen bij de Directie dat een aantal kwesties zouden opgelost worden; vermits de Directie niet wou luisteren, waren ze wel verplicht tot actie over te gaan. Het is “merkwaardig” dat geen der partijen dit toch wel belangrijk stuk bijbrengt. Concluanten vorderen dat het Hof in toepassing van **art.877 Ger.W.** appellanten zou bevelen om het verslag betreffende de vergadering dd.22.03.07 bij te brengen; en dit onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 per dag vertraging.

4. De werkelijke aanleiding tot de “wilde” staking :

De personen die effectief de lont aan het kruitvat hebben gestoken, zijn Mevrouw **A.BROEDERS** (veiligheidsdienst) en haar partner, de Heer **M.GALLO** (delegee).

Al sedert jaren leefde Mevrouw **A.BROEDERS** in conflict met jan en alleman; met haar directe oversten, met haar collega's, maar ook waren er regelmatig conflicten met passagiers. Ze maakte voortdurend misbruik van haar uren; ze bouwde overuren op wanneer het haar uitkwam, en deze werden vervolgens ook gerecupereerd wanneer zij dit wenste.

Noch A.BROEDERS, noch M.GALLO, hielden zich aan het voor hun opgestelde uurrooster; ze kwamen voortdurend te laat op het werk. Vele keren werden ze door het management gevraagd correct in te tekenen op de intekenlijsten, hetgeen door hen voortdurend “vergeten” werd. Mevrouw A.BROEDERS is iemand die absoluut geen gezag kan aanvaarden, en stelselmatig de kantjes afloopt. Het ziekteverzuim van Mevrouw A.BROEDERS en van de Heer M.GALLO bedroeg in 2006 het dubbele van de overige leden van de groep CSI fouille.

Mevrouw **A.BROEDERS** was er van op de hoogte dat er zeer ernstig overwogen werd om haar te ontslaan. En bijgevolg koos ze voor de vlucht vooruit, en richtte ze haar pijlen op haar overste, Mevrouw C.COUTEREEL, hoofd van de veiligheidsdienst. In de strategie van

Mevrouw A.BROEDERS was het ofwel C.COUTEREEL buiten, ofwel zichzelf; met uiteraard de voorkeur voor de eerste optie...

Begin 2007 werd er daarom klacht neergelegd door Mevrouw **A.BROEDERS**, samen met een beperkt aantal collega's, tegen Mevrouw **C.COUTEREEL**, zodat er een tuchtprocedure aanhangig werd gemaakt.

Begin april 2007 was het onderzoek afgesloten, en was het resultaat van dit tuchtonderzoek bekend geraakt. En uit dit rapport bleek dat er aan Mevrouw C.COUTEREEL volstrekt niets te verwijten viel. Zodat Mevrouw **A.BROEDERS** de bui zag hangen...

(Mr.M.DETRY bevestigt in haar aanvullende besluiten (p.7, in fine) dat er tegen Mevrouw COUTEREEL vier klachten liepen wegens pesterijen).

Om haar eigen vel te redden, en om Mevrouw C.COUTEREEL alsnog buiten te krijgen, werd gegrepen naar het wapen van de staking.

Hetgeen uiteraard een zeer zware fout uitmaakt. Als er een geëigende procedure bestaat om een bepaald conflict op te lossen, dan moet deze specifieke procedure ook gevolgd en gerespecteerd worden.

Het Hof zal overigens vaststellen dat deze versie op geen enkele wijze wordt tegengesproken door appellanten.

Dit tuchtonderzoek, hetwelk geresulteerd heeft in een tuchtrapport (waarbij de beschuldigde werd vrijgepleit), betreft een belangrijk element in het hele conflict. Concluanten vorderen dan ook dat het Hof in toepassing van art.877 Ger.W. zou bevelen dat BAC dit rapport zou bijbrengen.

IV.

A. SCHORSING (art.4 V.T.SV.) ?

De partijen BASTIN & Co vorderen de schorsing van huidige procedure, omwille van een strafklacht dewelke door partij **Jozef BIETS** werd neergelegd **tegen onbekenden**; namelijk tegen diegene die de lijst der stakers zou bezorgd hebben.

1. Hoe dan ook dient het Hof eerst te beslechten of het hoger beroep vanwege appellanten al dan niet onontvankelijk en/of ontoelaatbaar is. Hetgeen overigens inderdaad het geval is.

2. Dienaangaande heeft de eerste rechter zeer terecht geoordeeld :

*“ 23. De verplichting om de rechtspleging te schorsen in toepassing van voormeld artikel 4 bestaat evenwel slechts wanneer de burgerlijke rechtbank uitspraak dient te doen over een punt dat **gemeenschappelijk** is met de ingestelde strafvordering.*

Wanneer de rechtbank vaststelt dat het geschil kan worden beslecht zonder acht te slaan op het punt waarvan beweerd wordt dat het gemeenschappelijk is met de ingestelde strafvordering, bestaat er geen reden tot schorsing van de rechtspleging.

De rechtbank dient dan ook na te gaan of zij de exceptie van de voormelde verweerders kan beoordelen zonder acht te slaan op het voormelde stuk C.

24. De rechtbank merkt vooreerst op dat de voormelde verweerders *allen uitdrukkelijk bevestigen dat zij op 13 april 2007 personeelsleden waren van de NV The Brussels Airport Company, werkzaam op de diensten “brandweer” of “veiligheid”.*

De verweerders verwijten weliswaar aan de eisers dat hun identiteit zou zijn achterhaald door de inzet van een privé-detective, hetgeen onrechtmatig zou zijn. De eisers ontkennen echter dat een privé-detective werd ingezet voor het achterhalen van de identiteit van de verweerders; er zou enkel een privé-detective gevraagd zijn om enkele adressen op te zoeken van personen wiens identiteit reeds achterhaald was.

De rechtbank stelt evenwel vast dat deze discussie met betrekking tot een privé-detective niet ter zake doet, nu de verweerders zelf uitdrukkelijk bevestigen dat zij op 13 april 2007 personeelsleden waren van de NV The Brussels Airport Company. Wanneer een feit dat door de eiser wordt aangevoerd uitdrukkelijk wordt bevestigd door de verweerder, moet dit feit niet meer bewezen worden, en dient er met andere woorden geen verder onderzoek te worden gedaan naar de vraag of de eiser op rechtmatige wijze kennis heeft gekregen van dit feit of niet.

De vraag of de identiteit van de verweerders op rechtmatige wijze werd achterhaald, is dan ook niet aan de orde. Het gaat er nog enkel om te weten of deze verweerders op 13 april 2007 ook gestaakt hebben. “

3. Voorts wensen concluanten er op te wijzen dat pas op datum van **13.08.2009** klacht werd neergelegd door de Heer J.BIETS, hetzij ongeveer een maand voor de datum van de behandeling van de zaak. Nadat de conclusietermijnen voor de andere partijen verstreken waren. Het is vrij duidelijk dat het enkel in de bedoeling lag van de klager om de vertraging van de afhandeling van huidige procedure te bekomen. Overigens vorderde geen enkele andere partij de schorsing van de procedure.

*“ Het komt weliswaar aan de burgerlijke rechter niet toe de gegrondheid te beoordelen van een klacht met burgerlijke partijstelling, doch het komt hem wel toe na te gaan, enerzijds of er ten overstaan van de inhoud van de klacht die wordt aangevoerd in het raam van een burgerrechtelijk geschil een gevaar bestaat voor tegenspraak tussen burgerrechtelijke en strafrechtelijke vonnissen en, anderzijds of dergelijke burgerlijke partijstelling niet tot **doel** heeft de finaliteit te ontwijken van het beginsel ‘le criminel tient le civil en état’ door op **kwaadaardige en dilatoire wijze het onderzoek van een burgerrechtelijk geschil in de weg te staan.**” (Brussel 30 september 1997, J.T. 1998, 59).*

4. De strafvordering dient van aard te zijn om invloed te kunnen uitoefenen op het resultaat van de burgerlijke vordering. M.a.w. aan de strafrechter dient een beslissing te worden opgedragen over punten die **gemeen** zijn aan de strafvordering en de burgerlijke vordering, op zulke wijze

dat er **gevaar voor tegenstrijdigheid** bestaat. (Cass. 20 januari 1984, A.C. 1983-84, nr.270; Cass. 21 januari 1991, A.C. 1990-91, nr.261).

In casu wordt geenszins aangetoond dat het resultaat van het strafonderzoek enige weerslag zou kunnen hebben op de afhandeling van de burgerlijke procedure; en bestaat er geen enkel gevaar voor tegenstrijdige uitspraken.

“Opdat er sprake kan zijn van een eventueel gevaar voor tegenstrijdigheid moet er minstens een concrete aanwijzing bestaan nopens de overlapping van de feitelijke gegevens die op penaal vlak kunnen leiden tot een tenlastelegging en die op het civiel vlak de inhoud uitmaken van het begrip ‘bedrog’ “. (Cass. 18 januari 1994, R.W. 1994-95, 231).

De Heer J.BIETS toont op geen enkele wijze aan hoe de eventueel door de strafrechter te nemen beslissing van aard zou zijn de beslissing van de burgerlijke rechter tegen te spreken.

De klacht met burgerlijke partijstelling werd neergelegd **tegen onbekenden**, en dus geenszins tegen concludanten, noch tegen een andere betrokken partij in huidige zaak.

5. In de klacht wordt er beweerd : *“Het is aldus duidelijk dat deze lijsten in het bezit van de eisende partijen zijn gekomen op een onrechtmatige manier, minstens doordat iemand (vooralsnog een onbekende) deze lijsten met vertrouwelijke en beschermde informatie heeft ‘ontvreemd’ van de werkgever en deze vervolgens met miskennis van deze wetgeving terzake heeft verspreid en aan onbevoegden heeft overgemaakt. “*

Op geen enkel ogenblik werd door enige partij in huidige procedure opgeworpen dat er sprake zou zijn geweest van **diefstal**, quod certum non.

Deze vooralsnog onbekende kan, mocht de zaak al niet geseponeerd worden, eventueel door de strafrechter worden bestraft wegens misbruik van vertrouwelijke informatie. En eventueel ontslagen worden door de werkgever; hetgeen een arbeidsgeschil zou uitmaken. Maar er is geen enkele weerslag van het gevraagde strafonderzoek op huidig burgerlijk geschil; gelet o.m. op het feit dat het afzonderlijke vorderingen betreffen.

6. Bovendien geldt er in procedures een **medewerkingsplicht**. Een onrechtmatig verkregen stuk mag niet geweerd worden indien men het recht had om het stuk te verkrijgen op grond van een **actio ad exhibendum**. (Concludanten hadden bijvoorbeeld kunnen vorderen vanwege de luchthavenuitbater dat deze zou worden opgelegd (art.877 Ger.W.) om de lijst der stakers te bezorgen). (STORME, M., Bewijs- en verbintenisrechtelijke beschouwingen omtrent het stilzitten van de aangesprokene bij een faktuur en bij andere vormen van aanspraakbevestiging, p.168).

7. Overigens is er **geen enkele wettekst** die bepaalt wanneer bepaalde bewijsverkrijging **onrechtmatig** zou zijn; en welke de gevolgen zijn van een eventuele onrechtmatigheid. (ALLEMEERSCH, B. en SCHOLLEN, P., Behoorlijk bewijs in burgerlijke zaken - Over de geoorloofde vereiste in het burgerlijk procesrecht, R.W., 2002-2003, p.50).

Alleszins, wanneer een procespartij een bepaalde onregelmatigheid inroept, dan moet deze onrechtmatigheid worden **bewezen** door diegene die er zich op beroept. *“Wanneer een procespartij vraagt de bewijzen van haar tegenpartij te weren, dient zij een grond van*

onrechtmatigheid te bewijzen. Haar tegenpartij geniet in beginsel immers een vermoeden van rechtmatigheid.” (ALLEMEERSCH, B. en SCHOLLEN, P., o.c., p.57; en de verwijzingen aldaar naar : Brussel 26 juni 1972, Pas.1973, II, 10 en J.T. 1972, 783; Rb.Brussel, 30 maart 1977, R.W. 1977-78, 192, met noot; Rb.Brussel, 4 maart 1966, Pas.1968, III, 101).

De raadsman van concludenten heeft deze lijsten op een **volstrekt rechtmatige wijze** verkregen, zodat er niet de minste aanleiding bestaat om van deze stukken geen gebruik te mogen maken. Er is enkel sprake van **onrechtmatige verkrijging** van bewijsstukken, als gevolg van een misdrijf, of wanneer er gebruik is gemaakt van deloyale of immorele middelen, zoals bedrog of list. Waarvan in casu niet de minste sprake is. (Brussel 29 april 1997, E.J. 1997, 135, noot F.APS; Brussel 25 november 1970, Pas.1971, II, 72; Voorz.Rb.Brussel, 13 december 1998, Div.Act.1999, 69, Rb.Antwerpen, 15 februari 1960, R.W. 1960-61, 1198).

8. Ook zo zou blijken dat diegene die de lijst heeft bezorgd, een inbreuk zou gepleegd hebben op de plicht van de geheimhouding van **bedrijfsgeheimen**, zou zulks in casu niet relevant zijn.

Overeenkomstig **art.17,3°**, **a AOW** “ *dient elke werknemer zich ervan te onthouden fabrieksgeheimen, zakengeheimen of vertrouwelijke aangelegenheden waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsactiviteit kennis kan hebben, bekend te maken. De overtreding van dit verbod wordt **niet als zodanig strafbaar** gesteld, maar vanzelfsprekend kan dit wel gelden als een wettige reden tot ontslag en aanleiding geven tot schadevergoeding.*”

(ALLEMEERSCH, B., o.c., p.2; en de verwijzingen aldaar naar : Arbh.Antwerpen, 24 mei 1993, J.T.T. 1994, 76; Arbh.Luik, 25 oktober 1990, J.T.T. 1991, 158; Arbh.Bergen, 8 september 1998, J.L.M.B. 1989, 200; Arbh.Brussel, 20 februari 1980, Med.V.B.O. 1981, 1784).

De stakers kunnen zich overigens niet eens beroepen op deze eventuele schending door de informant van art.17,3° AOW, vermits de stakers uiteraard geen partij waren in deze overeenkomst.

Concludenten zien trouwens niet in welke inbreuk op enige wettelijke of contractuele norm deze informant zou hebben begaan. Daarenboven, een *eventuele fout* (quod non) van deze informant, staat het gebruik van deze informatie nog niet in de weg. Er moet o.m. ook rekening worden gehouden met *de belangen van een goede procesorde en de waarheidsvinding*. (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.51).

Dergelijke *eventuele fouten* kunnen niet “ *opwegen tegen de ernstige gevolgen voor de bewijsvoering van de tegenpartij.*” (Rb.Turnhout 30 juni 1988, Turnh.Rechtsl. 1988, 171; Luik 29 januari 1996, Rev.Trim.Dr.Fam. 1996, 346).

“ *Zo verzet niets zich tegen het gebruik van bewijs verkregen met schending van een vertrouwelijkheidsclausule, zij het dat de verkrijger naderhand natuurlijk wel kan worden aangesproken om verantwoording af te leggen tegenover zijn wederpartij.*”

(ALLEMEERSCH, B., o.c., p.56; en de verwijzingen aldaar naar : E.KRINGS, Het ambt van de rechter bij de leiding van het rechtsgeding, R.W. 1983-84, (338) 354; r.PERROT, Le droit à la preuve, in W.J.HABSCHEID (red.), Effectiveness of Judicial Protection and Constitutional Order, Bielefeld, Gieseking, 1983, (91) 103).

Er is inderdaad ook het **recht op bewijslevering**. Er moet steeds rekening worden gehouden “*met de specifieke omstandigheden waaronder het bewijs werd verkregen, zodat de ernst van*

de fout kan worden afgewogen tegen de belangen van een goede procesorde en de waarheidsvinding.” (ALLEMEERSCH, B., o.c., p.51).

Appellanten stellen dat ze terecht zouden gestaakt hebben, en dat ze geen enkele fout zouden hebben begaan. Het is hun recht dit te denken. Wat kan er dan op tegen zijn om dit standpunt te onderwerpen aan het oordeel van een rechtbank? Hebben concludanten dan ook niet het recht om m.b.v. alle wettelijke middelen de identiteit van deze stakers te achterhalen?

Het Hof van Beroep te Brussel heeft inderdaad bij wijze van haar arrest dd.29.04.1997 geoordeeld dat *“elkeen het recht heeft bewijs te vergaren, zolang men geen gebruik maakt van ‘des moyens que la loi réproouve, de pression, dol, violence ou acte délictueux quelconque.*” (E.J. 1997, 135, met noot F.ASP).

“ Een loutere aquiliaanse fout, zonder dat er sprake is van een misdrijf, bedrog, schending van de wet of van de privacy, is naar onze mening niet voldoende om het verkregen bewijs als ongeoorloofd af te wijzen. De zorgvuldigheidsnorm weegt immers niet zo zwaar door als het recht op bewijsvoering van een procespartij.

Hetzelfde geldt voor een contractuele fout, die evenmin voldoende is om de verkrijging als onrechtmatig te kwalificeren. Zo verzet niets zich tegen het gebruik van bewijs verkregen met schending van een vertrouwelijkheidsclausule.” (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.56).

“ Schijnbaar onrechtmatig verkregen bewijzen dienen enkel uit het debat te worden geweerd, indien de onrechtmatigheid bij de verkrijging ervan toe te schrijven is aan de procespartij die ze wil voorleggen. Een procespartij die zelf geen onrechtmatigheid heeft begaan, moet niet opdraaien voor eventuele fouten begaan door anderen.”

Zie ook noot 165 : Zulks zou bovendien in strijd zijn met het beginsel dat in het burgerlijk procesrecht de rechter actief naar de waarheid zoekt. (E.KRINGS, “Het ambt van de rechter bij de leiding van het rechtsgeding”, R.W. 1983-84, (338) 354; zie ook R.PERROT, “Le droit à la preuve”, in W.J.HABSCHEID (red.), Effectiveness of Judicial Protection and Constitutional Order, Bielefeld, Giesecking, 1983, (91) 103). Verdedigt hetzelfde standpunt naar Nederlands recht : M.KREMER, Onrechtmatig verkregen bewijs in civiele zaken, 77, voetnoot 138.

En noot 168 : Dit geldt in het bijzonder voor de fout begaan door diegene die hem het bewijs verschaft. Zie opnieuw Brussel 9 juli 1955 : “Attendu en effet que cette lettre a été remise spontanément par un nommé Z..., à appellant, qui n’a dû se livrer à aucun acte illicite pour se l’approprier; attendu qu’il n’est pas établi d’autre pâr que l’appellant ait dû savoir dans quelles conditions cette lettre était tombé aux mains du dit Z...” (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.57).

9. Concludanten zien ook niet goed in waar ergens een inbreuk zou gepleegd zijn op de wet op het privéleven.

Daarenboven kan *“niet worden aangenomen dat elke verkrijging die het recht op privacy aantast, zonder meer onrechtmatig is. Het recht op privacy is immers niet absoluut en onder bepaalde voorwaarden zijn intrusies mogelijk.*

...

Het recht op privacy komt er immers tegenover het recht op bewijs te staan - de zoektocht naar bewijs is zonder twijfel een legitiem doel - en de rechter zal tussen deze beide rechten een afweging moeten maken.” (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.55; en de verwijzingen aldaar naar : Cass. 27 februari 2001, A.J.T. 2000-01, 949, met noot I.VERHELST; Computerr.2001, 202, noot J.DUMORTIER, R.W. 2001-02; 1171, noot P.HUMBLET en VIGILES 2001, 153, met noot P.DE HERT; Cass. 29 januari 1991, Arr.Cass.1999, 107).

10. Tenslotte, uiterst ondergeschikt :

De K.I. heeft bij arrest in de zaak J.BIETS enkel bevolen dat de onderzoeksrechter *“de in het verzoekschrift gevraagde onderzoekshandelingen dient te verrichten voor wat de persoonlijke gegevens van de verzoeker betreft.”*

Bijgevolg, in het uiterst extreme geval zou de strafzaak enkel gevolgen kunnen ressorteren voor wat de persoon van J.BIETS betreft; niet voor de andere stakers. Hooguit zou dan ook de procedure kunnen geschorst worden, enkel voor wat de partij J.BIETS betreft.

B. NOPENS DE TOELAATBAARHEID EN ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERINGEN

1. De collectieve dagvaarding :

1. 1. Collectieve dagvaarding - samenhang - hoedanigheid - belang :

a. Ten onrechte wordt door verweerders voorgehouden dat de vordering van concludanten onontvankelijk zou zijn, gezien de dagvaarding nietig, minstens ontoelaatbaar zou zijn.

Dat werknemers het recht hebben om **collectieve actie** (w.o. een staking) te voeren, staat al sedert tientallen jaren vast; en wordt ook door concludanten geenszins betwist. Dan is het niet meer dan evident dat ook hun slachtoffers dergelijk recht moeten hebben. Zo niet zou er een onaanvaardbare discrepantie gecreëerd worden tussen de rechten van de stakers, en de rechten van hun slachtoffers, vermits die dan over **geen rechten** zouden beschikken. Hetgeen compleet in strijd zou zijn met de art.10-11 van de Grondwet. Geen collectief vorderingsrecht toekennen aan de slachtoffers, zou er op neerkomen dat aan de stakers inderdaad een **absoluut stakingsrecht** zou toegekend worden, want dan zou er in feite geen mogelijkheid bestaan voor de Rechtbanken om achteraf de al dan niet rechtmatigheid van de stakingsactie te toetsen. Het niet-toestaan van een collectieve actie *“heeft voor gevolg dat een schadeveroorzakend gedrag in die gevallen niet gecorrigeerd wordt.”* (TAELEMAN, P., en THION, Ph., Bundeling van vorderingen, T.P.R. 2003, p.1518).

b. De gedinginleidende akte betreft inderdaad een verzoek van de 272 gedupeerden van de wilde staking van 13.04.07. De rechtsgrond voor deze dagvaarding wordt verwoord in de volgende artikelen van het Gerechtelijk Wetboek:

- Art. 30 Ger.W.:

“Rechtsvorderingen kunnen als samenhangend worden behandeld, wanneer zij onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, ten einde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht.”

- Art. 701 Ger.W.:

“Verscheidene vorderingen tussen twee of meer partijen kunnen, indien zij samenhangend zijn, bij eenzelfde akte worden ingesteld.”

In casu is het zo dat, in tegenstelling tot wat verweerders menen, de vorderingen van conluanten wel degelijk samenhangend zijn. Conluanten zijn allen het slachtoffer geworden van **eenzelfde feit**, nl. de wilde staking van 13.04.07, hebben allen schade geleden door ditzelfde feit

De Rechtsleer spreekt over de *“subjectieve cumulatie”*, waarbij *vele slachtoffers (eisers) optreden tegen één of meer schadeveroorzakers (verweerders)*. De voorwaarde waaraan deze vorderingen moeten voldoen om samen te worden ingeleid, is dat ze samenhangend zijn. De onderscheiden vorderingen dienen derhalve *onderling voldoende afhankelijk te zijn zodanig dat het redelijk is ze samen te voegen*. Deze wettelijke omschrijving laat veel over aan het *subjectieve oordeel van de rechter*, hetgeen strookt met het *niet-openbare orde karakter* van de exceptie van samenhang, wat voortvloeit uit het samen lezen van art.856 Ger.W. met de art.854-855 Ger.W. (Cass. 5 april 1990, Arr.Cass.1989-1990, 1033).

“De volgende concrete elementen gaven aanleiding tot samenvoeging: volkomen simulaire geschillen, tegen eenzelfde verweerder, geen strijdigheid in persoonlijke belangen en de rechten van verdediging zouden niet worden geschonden door een samenvoeging.” (DE BAERE, E., Procederen in zaken van massaschade: naar een class action in Belgisch recht, T.P.R. 2007-1, p 16; P. TAELEMAN en Ph. THION, Bundeling van vorderingen, T.P.R. 2003-4, p. 1489).

Bij het aanhangig maken van de samenhangende vorderingen via één enkele gedinginleidende akte voor eenzelfde rechtbank, moeten de eisers zich - voor wat de keuze van de bevoegde rechter betreft - laten leiden door de **hiërarchie** tussen de rechtscolleges bepaald in art.565, (tweede lid), 2° tot 5° Ger.W. (zie art.566, eerste lid Ger.W.). Deze voorrangsregel raakt de openbare orde (Cass.11 mei 1979, Arr.Cass.1978-79., 1084; R.W. 1980-81, 603).

c. Betreffende de discussie aangaande collectieve acties, zijn er twee strekkingen te onderscheiden in rechtspraak en rechtsleer. De ene benadering is streng en stroef en zo goed als achterhaald; de andere getuigt van een meer tolerante houding. Bij de studie van deze rechtspraak dienen conluanten er overigens op te wijzen dat hun collectieve vordering **zelfs in de strenge benadering** als aanvaardbaar en dus niet als nietig aanzien wordt.

Zo heeft de Rechtbank van Koophandel te Gent middels vonnis dd. 28.03.1995 (A.J.T. 1995-96, 11) geoordeeld: *“Samenhang veronderstelt een onderlinge afhankelijkheid van de verschillende, samen aanhangig gemaakte vorderingen, zodat de beslissing over één van de vorderingen een invloed kan hebben op de andere.”*

In casu kan er geen betwisting over bestaan dat de beslissing over een van de vorderingen van conculanten, een invloed kan hebben op een andere vordering. Ook al kent ons rechtssysteem de regel van de bindende werking van het precedent niet, toch kan het niet ontkend worden dat een rechterlijke uitspraak in een maatschappelijk gevoelig en belangrijk debat zoals de huidige, toch wel een invloed kan hebben op een latere uitspraak over dezelfde casus en dezelfde verwerende partijen.

Zelfs in deze “strengere” Rechtspraak wordt nagenoeg steeds geoordeeld dat samenvoeging van verschillende vorderingen wel degelijk geoorloofd is zo er tussen de diverse eisen een **“objectief verband”** bestaat (Rb.Charleroi 15 maart 2001, R.R.D. 2002, 176; Rb.Namen 22 februari 1990, J.L.M.B. 1991, 202; T.B.R. 1990, 252; J.T. 1990, 574; Rb.Brussel 13 november 1981, J.T. 1982, 529; Kh.Kortrijk 5 januari 1971, R.W. 1971-72, 817; Vred.Willebroek 2 juni 1978, J.T. 1978, 650).

In casu bestaat er wel degelijk een dergelijk objectief verband tussen de vorderingen. Het betreft ten eerste vorderingen die **dezelfde oorzaak** hebben. Alle schade van de 272 gedupeerden is immers veroorzaakt geworden door hetzelfde feit, nl. de staking dd. 13.04.07. De vorderingen zijn daarenboven allen gericht tegen **dezelfde verwerende partijen**. Tenslotte is het zo dat alle vorderingen betrekking hebben op **dezelfde rechtsvraag**.

In het licht van de meer soepele en tolerante Rechtspraak kan in casu niet de minste discussie bestaan dat de vordering van conculanten ontvankelijk is.

Beslagr. Rb. Veurne 18 maart 1992, A.J.T. 1995-96, 10:

“De pluraliteit van eisers is geen beletsel voor de inleiding van de vorderingen in éénzelfde akte van rechtsingang. Het voorschrift van art. 701 Ger.W. is een voorschrift van proceseconomie en vlotte rechtsbedeling, volgens hetwelk de inleiding van samenhangende procedures dient te worden vereenvoudigd en overtollige kosten dienen te worden vermeden.”

Art. 701 Ger.W. wordt in dit vonnis omschreven als een voorschrift dat behoort tot de proceseconomie, van aard de inleiding van samenhangende procedures te vereenvoudigen, een vlotte rechtsbedeling te bewerkstelligen en meteen overtollige en nutteloze kosten te vermijden. Het gegeven dat het in casu ging om drie volkomen gelijkaardige executiegeschillen tegenover eenzelfde verweerster, dat ieder van de eisende partijen een eigen, persoonlijk maar soortgelijk belang heeft bij de procedure en dat de rechten van verdediging van verweerster hierdoor geenszins beknot worden, leidde tot het besluit dat de rechtspleging conform art. 701 Ger.W. was ingeleid. (P. TAELEMAN en Ph. THION, Bundeling van vorderingen, T.P.R. 2003-4, p. 1499)

Deze beslissing werd mede geschraagd door verwijzing naar de voorbereiding van het Gerechtelijk Wetboek. In zijn verslag over de Gerechtelijke Hervorming bepleitte Koninklijk Commissaris Van Reepinghen een ruime opvatting van het begrip samenhang (Ch. VAN REEPINGEN, Verslag over Gerechtelijke Hervorming, Brussel, Belg. Staatsblad 1964, 54-55).

De grens lijkt getrokken te kunnen worden via het OORZAAK-begrip, waaronder de rechtsfeiten en/of rechtshandelingen moeten worden verstaan waarop de gecumuleerde

vorderingen gegrond zijn. Zolang de samengevoegde eisen uit eenzelfde, minstens een bijzonder nauw verwant geheel van rechtsfeiten en -handelingen ontstaan, levert cumulatie van vorderingen geen problemen op.

Dat alle of meerdere bijzondere legatarissen van een onbeheerde nalatenschap via een gezamenlijke dagvaarding van de curator de afgifte van hun bijzonder legaat kunnen eisen, zal niet worden betwist. Zo ook de fietser die op een fietspad ten val kwam als gevolg van losliggende stenen, in eenzelfde exploit de gemeente en het Gewest kan dagvaarden in vergoeding van de geleden schade.

...

Cumulatie van vorderingen wordt slechts dan problematisch wanneer in eenzelfde rechtspleging, tussen twee of meer partijen, meerdere processuele verhoudingen ontstaan als gevolg van het samenbrengen van diverse materiële rechtsbetrekkingen die -strikt genomen- niets met elkaar te maken hebben.

...

Het is een doelmatige behandeling van zaken die rechtvaardigt dat verschillende vorderingen waarin identieke of gelijklopende (rechts)vragen aan de orde gesteld worden, samen voor de rechter gebracht worden. Tijd, geld en moeite worden partijen én -niet in minst- de rechter gespaard. Op voorwaarde dat de (onverplichte (49)) samenvoeging een behoorlijke procesgang niet in de weg staat en de wederpartij hierdoor niet in haar rechtmatige belangen wordt geschaad, kan er geen redelijk bezwaar zijn tegen de gelijktijdige gezamenlijke inleiding en behandeling van gelijkaardige zaken. Dergelijke processuele interpretatie dient de proceseconomie en - bij weersomstuit - ongetwijfeld ook de goede werking van de openbare dienst van het gerecht. (P. TAELEMAN en Ph. THION, Bundeling van vorderingen, T.P.R. 2003-4, p. 1501)

“Deze laatste benadering kan in een tijd van gerechtelijke achterstand en structurele besparingen vlot worden bijgetreden. Geen enkele bepaling in het Gerechtelijk Wetboek verzet zich bovendien tegen een dergelijke interpretatie. Integendeel, waarom geschillen afzonderlijk behandelen indien alle partijen zouden gebaat zijn bij een samenvoeging? Eisers zouden hun bewijsmiddelen kunnen verenigen en samen kosten dragen voor een raadsman, expertises...; ook de verweerster zal gebaat zijn bij een samenvoeging: toch liever de kosten van één procedure dan die van meerdere dragen?” (DE BAERE, E., Procederen in zaken van massaschade: naar een class action in Belgisch recht, T.P.R. 2007-1, p 16; zie ook: Kort Ged. Rb. Luik 8 augustus 1989, J.L.M.B. 1991, 199).

d. In bovenstaande Rechtsleer wordt zeer terecht opgemerkt dat het Gerechtelijk Wetboek een collectieve dagvaarding geenszins verbiedt en dat nergens in het Ger. W. te lezen staat dat er naast een persoonlijk belang er eveneens een gemeenschappelijk belang zou vereist zijn bij het instellen van een collectieve vordering via een zelfde gedinginleidende akte. Appellanten beroepen zich gemakkelijkschhalve en louter dilatoir op de onontvankelijkheid van de vordering van concluanten, maar laten zelf na een rechtsgrond aan te duiden. Zie in die zin:

Brussel 4 februari 1994, J.L.M.B. 1994, 657; J.T.T. 1994, 331, noot.:

“Uit geen enkele bepaling van het Ger.W. blijkt dat er naast het persoonlijk belang bij een vordering een gemeenschappelijk belang vereist zou zijn in geval van een collectieve vordering die wordt ingesteld bij een zelfde akte. De oplossing van een gebrek aan samenhang ligt trouwens niet in de niet-ontvankelijkheid, maar in de geldigheid van de dagvaarding, daar de eventuele nietigheid van deze laatste afhangt van het al dan niet bewezen zijn van schade (art. 861 Ger.W.).”

Art. 861 Ger.W. bepaalt inderdaad dat *“De rechter kan een proceshandeling alleen dan nietig verklaren, indien het aangeklaagde verzuim of de aangeklaagde onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt”*.

Appellanten laten in casu echter na om aan te tonen dat **enig belang** in hun hoofde **geschaad** zou zijn. Door de collectieve vordering van concludanten wordt er in hoofde van appellanten immers geen enkel schade veroorzaakt. IN TEGENDEEL, appellanten hebben proces-economisch voordeel aan huidige collectieve vordering. Zo concludanten elk apart een vordering hadden ingesteld, zouden er middels 272 dagvaardingen, 272 procedures aanhangig gemaakt zijn, een deel voor het Vredegerecht en een deel voor de Rechtbank van Eerste Aanleg. De zaken zouden dan apart behandeld zijn geworden, met aparte conclusies en verschillende zittingsdata... Dit zou voor appellanten uiteraard immens hogere kosten en advocatenkosten met zich meegebracht hebben, hetgeen zij zich nu besparen doordat concludanten hun vorderingen gebundeld hebben in één dagvaarding.

Gelet o.m. op het feit dat geen schade is in hoofde van appellanten, minstens deze niet bewezen is, is de inleidende dagvaarding van concludanten alleszins niet nietig.

e. Coëxistentie?

Volgens Mr.S.GIBENS zou er in casu sprake zijn van een coëxistentie van de contractuele en buitencontractuele schade. Het ontwarren van dit kluwen zou het procesverloop vertragen; bijgevolg zou de inleidende dagvaarding nietig zijn (zijn besluiten p.26-27).

Concludanten hebben appellanten enkel aangesproken op grond van hun buitencontractuele aansprakelijkheid.

Er is niet de minste sprake van een **contract** tussen concludanten en de stakers. Het **reiscontract** (waarnaar Mr;S.GIBENS verwijst) werd uiteraard afgesloten tussen concludanten en de diverse reisagentschappen e.d.; en niet met de stakers!

f. In ondergeschikte orde, dienen concludanten er op te wijzen dat, in geval het Hof van oordeel zou zijn dat er geen sprake zou zijn van aanhangigheid in casu de sanctie niet de nietigheid van de dagvaarding is, maar wel **de splitsing** van het geding. De vorderingen dienen allen apart ingeschreven te worden op de rol, tegen kwijting van het rolrecht en de vorderingen waarvoor de Rechtbank niet bevoegd zou zijn, dienen verzonden te worden naar de bevoegde Rechtbank, waar ze dienen ingeschreven te worden op de rol, tegen betaling van het rolrecht. (P. TAELEMAN en Ph. THION, Bundeling van vorderingen, *T.P.R.* 2003-4, p. 1505)

Cass. AR 6330, 17 september 1981 (Sint-Pieters-Woluwe / Dubois), Arr. Cass. 1981-82, 92; , Bull. 1982, 88; , J.T. 1983, 85; , Pas. 1982, I, 88; , R.C.J.B. 1987, 359, noot VANWIJCK-ALEXANDRE, M.; , R.W. 1982-83, 702, noot; , Rec. gén. enr. not. 1984, 275, noot; , T. Vred. 1982, 73. TAE LMAN, P.:

“Hoewel krachtens art. 701 Ger.W. verscheidene vorderingen tussen twee of meer partijen, indien zij samenhangend zijn, bij een zelfde akte kunnen worden ingesteld, volgt daaruit echter niet dat wanneer de rechter wettig beslist dat die vorderingen niet samenhangend zijn, alle vorderingen toch naar de arrondissementsrechtbank moeten worden verwezen, als de rechter oordeelt dat hij voor één van de vorderingen onbevoegd is.”

1. 2. Hoedanigheid en belang :

a. Appellanten stellen tevens volstrekt ten onrechte dat de vordering van concludanten ontoelaatbaar zou zijn, aangezien zij de vereiste **hoedanigheid** niet zouden hebben en dus **geen belang** hebben in huidige procedure.

De vragen die appellanten zich stellen hebben echter allen betrekking op de grond van de zaak en hebben dus niets te maken met de al dan niet toelaatbaarheid van de vordering van concludanten. Appellanten stellen ten eerste dat er bewijsproblemen zouden zijn. Een discussie die per definitie betrekking heeft op de grond van de zaak.

b. De tweede vraag die appellanten zich stellen, heeft eveneens betrekking op de grond van de zaak, nl. de vraag of concludanten reeds vergoed zouden zijn voor de door hen geleden schade, via een verzekering (in natura?). Volledigheidshalve merken concludanten op dat zij niet vergoed zijn en dat zij uiteraard geen negatief bewijs kunnen bijbrengen dat zij niet vergoed zijn geworden...

Concludanten hebben in casu wel degelijk de vereiste hoedanigheid en het vereiste belang om huidige vordering in te stellen. Concludanten hebben immers allen schade geleden door de staking dd. 13.04.07. Schade dewelke concludanten uiteraard vergoed wensen te zien. In casu valt de hoedanigheid van concludanten samen met hun belang, zodat, in tegenstelling tot wat appellanten menen, er geen onderzoek dient gevoerd te worden naar de vereiste hoedanigheid.

c. Wie een geding wenst in te leiden, moet overeenkomstig art.17 Ger.W. uiteraard beschikken over **een belang**.

“ Dit is in wezen niets anders dan de mogelijkheid om enig voordeel te halen uit het te voeren proces, in de veronderstelling dat de rechter de vordering gegrond zal verklaren (148). Het belang als toelaatbaarheidsvoorwaarde heeft uitsluitend betrekking op het belang dat de eiser heeft bij het voeren van een geding en het verkrijgen van een rechterlijke uitspraak van een bepaalde aard. Het wijst m.a.w. op het nut van de procedure en de rechterlijke beslissing op zich (149).” (TAE LMAN, P., en THION, Ph., o.c., p.1518).

d. Rechtstreeks en persoonlijk belang :

Daarmee wordt bedoeld dat de eisers een **eigen** belang moeten hebben; ze moeten **persoonlijk** in hun rechten zijn geschaad.

“Deze aanvulling geeft in de praktijk zelden aanleiding tot moeilijkheden, behoudens in het geval de vordering wordt ingesteld door een (belangen)vereniging (156). Het eigen belang van een rechtspersoon omvat, volgens het Hof van Cassatie, net zoals dit voor een natuurlijk persoon het geval is, alleen datgene wat zijn bestaan of zijn materiële en morele goederen, inzonderheid zijn vermogen, eer en goede naam, raakt. “ (Taelman, P., en Thion, Ph., o.c., p.1521).

In casu betreft het geenszins een vordering van één of andere (belangen)vereniging, zodat er geen discussie kan bestaan m.b.t. de kwestie dat het wel degelijk gaat om een eigen belang vanwege elke eiser(es).

e. Bewijs van hoedanigheid :

1) Appellanten werpen op dat conluanten niet de bewijzen zouden bijbrengen dat ze op datum van 13.04.07 inderdaad ter plaatse waren, en schade hebben geleden.

Op de inleidende zitting dd.01.12.07 is er tussen de raadslieden van alle partijen zeer duidelijk **overeengekomen** dat in eerste instantie enkel zou geconcludeerd worden m.b.t. de aspecten van ontvankelijkheid, toelaatbaarheid en gegrondheid.

Besluiten dd.27.05.08 vanwege Mr.DETRY, p.13 :

“ De schade :

Partijen zijn onderling overeengekomen het aspect van de schade pas te behandelen voor zover en nadat de vorderingen toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond zouden worden verklaard. “

Dit om eventueel onnodig werk zo veel mogelijk te vermijden, zowel voor de Rechtbank, als voor de raadslieden van partijen.

Teneinde onnodige discussies te vermijden, zal de raadsman van conluanten thans de bewijsstukken m.b.t. de aanwezigheid van conluanten op datum van 13.04.07 effectief overmaken aan zijn Confraters.

2) Appellanten beweren dat conluanten geen stukken zouden hebben bijgebracht waaruit moet blijken dat dezen op datum van 13.04.07 effectief slachtoffers waren van de staking.

A. Niet bijgebrachte stukken. Op 06.03.09 (stuk D10) werden de volgende stukken nog bijgebracht: 8 - 33 - 39 - 47 - 49 - 50 - 51 - 52 - 54 - 70 - 71 - 87 - 118 - 120 - 135 - 149 - 150 - 151 - 160 - 164 - 216 - 245 - 253 - 258 - 264 - 265.

Volgende stukken werden behoudens vergissing reeds overgemaakt, maar maakt de raadsman van concludanten nogmaals over: E 105, 126, 146 en 215

- B. Het feit dat er in een aantal gevallen hetzelfde stuk wordt gebruikt, heeft te maken met het feit dat de eisers apart dienen opgenomen te worden als verzoekende partij, indien ze op een verschillend adres wonen. Dit wil daarom niet zeggen dat ze daarom niet samen op vakantie zouden kunnen gaan. Het is niet gebruikelijk dat er voor elke persoon die een vliegreis boekt, er ook een aparte factuur wordt gemaakt.
- E 15. Dit betreft een factuur voor overnachtingen op luchthaven JFK New York. Vermits de Heer BODEUX de tweepersoonskamer voor hem en zijn echtgenote heeft betaald, staat de factuur dan ook op naam van hem, en niet op naam van beiden.

E 26 .Zie bijkomend stuk 26 B.

E 45. Zie stuk 45, punt 3.

Volledigheidshalve wordt stuk 45 nogmaals overgemaakt.

- E 85. Het betreft hier Mevrouw Annick ZOLER. Het koppel DUPUIS-ZOLER. Bijkomend stuk E 85B- huidige prijsberekening eurostar ticket 4 personen Ashford-Brussel. De Heer DUPUIS heeft op datum van 13.04.07 het bedrag van 930,75 betaald. Gelet op de huidige prijsberekening (voor vier tickets enkel, zelfde parcours) alsook de prijsstijgingen van de laatste jaren, is het wel duidelijk dat het hier om 4 tickets ging, en niet om een luxeticket van 930,75 !

Tevens wordt bijkomend stuk 85C bijgevoegd, namelijk schrijven vanwege de Heer MATHIEU waaruit blijkt dat de Heer DUPUIS de tickets heeft betaald.

E 91. Bijkomend stuk 91B : Reserveringsticket.

E 104. Zie bijkomend stuk 104 B.

E 120. De factuur staat op naam van MEEUS Paul; de Heer Ward JANS staat duidelijk **wel** vermeld als passagier, nl. onder nr. 5.

- E 147. Zie bijkomend stuk onder nr. 85. Het betreffen hier 2 koppels die samen gestrand zijn in GB, en samen een ticket voor de Eurostar hebben aangekocht. De Heer DUPUIS heeft betaald voor de 4 tickets.

E 153. Zie bijkomend stuk 153 B.

- E 165. Mevrouw NGO NGUE treedt op als ouder en wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind Louis Brunet MBEM. Het ticket staat wel degelijk op naam van Louis Brunet MBEM.

E 166. Zie bijkomend stuk 166 B.

- E 179. Het gaat hier om een vakantie die de Heer PUYPE wilde maken met de zoon van zijn levensgezellin, Mevrouw NGO NGUE. Zijzelf ging niet mee. De vordering vanwege Mevrouw NGO NGUE betreft dan ook een materiële vergissing; zij treedt enkel op als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind Louis Brunet MBEM (zie nr. 165).
- E. 180. De Heer Karel RABAUT was tesamen met zijn ouders op vakantie in Budapest (zie stukken 181). De tickets stonden niet op naam. Er waren drie tickets, 2 voor volwassenen, één jongere (zie ook stukken 181).
- E 201. Zie bijkomend stuk 201. Dit betrof een groep van 37 mensen die hun reis bij CAROLUS hadden geboekt. Mevrouw SMEYERS deed dezelfde reis, maar boekte elders.
- E 205. Zie bijkomende stukken 205 B en 205 C
- E 217. Mevrouw THOMAS heeft geen vordering. Zij treedt op als ouder en wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kind Gaia DUBOIS. Zie bijkomend stuk 217B.
- E 265. Stuk 265 is wel bijgebracht. Het wordt nogmaals overgemaakt.
- E 272. Dit betreft een factuur voor overnachtingen op de luchthaven JFK New York. Vermits de Heer GILLET de tweepersoonskamer voor hem en zijn vriendin heeft betaald, staat de factuur dan ook op naam van hem, en niet op naam van beiden.
- C. E 19. Zie bijkomend stuk 19 B.
- E 44. Zie bijkomend stuk 44 B.
- E 85. Bijkomend stuk 85B- huidige prijsberekening eurostar ticket 4 personen Ashford-Brussel. De Heer DUPUIS heeft op datum van 13.04.07 het bedrag van 930,75 betaald. Gelet op de huidige prijsberekening (voor vier tickets enkel, zelfde parcours) alsook de prijsstijgingen van de laatste jaren, is het wel duidelijk dat het hier om 4 tickets ging, en niet om een luxeticket van 930,75 !
Tevens wordt bijkomend stuk 85C bijgevoegd, namelijk het schrijven vanwege de Heer MATHIEU waaruit blijkt dat de Heer DUPUIS de tickets heeft betaald.
- E 132. Zie bijkomend stuk 132 B.
- E 193. Zie bijkomende stukken 193 B en 193 C.
- E 238. Zie bijkomend stuk 238 B.
- E 239. Zie bijkomend stuk 239 B.
240. Zie bijkomend stuk 240 B.

2. Bewijs hoedanigheid stakers :

De vorderingen van concludanten zouden onontvankelijk zijn, om reden dat het bewijs niet zou worden geleverd van de aangevoerde hoedanigheid van appellanten (besluiten Mr.M.DETRY, p.12).

a. Er wordt door geen enkele appellant (met uitzondering van VANDEVOORT) betwist dat hij/zij bediende is bij BAC, en op datum van 13.04.07 effectief moest werken, doch niet gewerkt heeft; en m.a.w. gestaakt heeft. Eén en ander wordt m.a.w. door appellanten **erkend**.

b. Betreffende de werknemers J.DENRUYTER, D.DERVAUX, C.WARNANT, J.RESPEN en C.VANDEVOORT heeft BAC op datum van 26 en 29.11.07 voor elk van hen een attest overgemaakt, waaruit blijkt dat voornoemde personen op datum van 13.04.07 **effectief gewerkt hebben en niet aan de staking hebben deelgenomen** (Stukken B1-B5).

ELKE APPELLANT kon dergelijk attest bij zijn werkgever bekomen en aanwenden; **op voorwaarde** uiteraard dat deze appellant op voornoemde datum inderdaad **niet gestaakt** had.

Bijgevolg wordt wel degelijk **bewezen** - minstens **a contrario** - dat appellanten werknemers zijn van BAC, op datum van 13.04.07 verondersteld waren te werken, en niet gewerkt (en dus gestaakt) hebben.

Er is geen sprake van een schending van **art.1315 B.W.**, zoals Mr.M.DETRY ten onrechte voorhoudt.

“ De rechter, die beslist dat een bewijs door vermoedens van een negatief feit voldoende is, omdat het positief bewijs ervan onmogelijk is, schendt art.1315 B.W. niet. “ (Cass., 20 maart 1947, Arr.Cass., 1947, 91; Pas., 1947, I, 121).

“ Wanneer de schuldeiser het bestaan van zijn schuldvordering bewijst, moet de schuldenaar die beweerd bevrijd te zijn, het feit bewijzen dat het tenietgaan van zijn verbintenis zou hebben teweeggebracht.” (Cass., 26 november 1982, Arr.Cass., 1982-83, 436; Pas.1983, I, 396).

c. Daarenboven brengen concludanten, bij wijze van hun **stuk C**, de lijsten bij m.b.t. de werknemers van BAC, met de indeling in ploegen. Waarop vermeld staat wie wanneer moest werken; en met de aanduiding wie op datum van 13.04.07 verondersteld was te werken, maar op die dag niet gewerkt heeft.

Concludanten bewijzen dus ondubbelzinnig dat appellanten moesten werken op datum van 13.04.07; op de lijst staat tevens aangeduid dat ze niet gewerkt hebben.

Er is overigens geen enkele appellant die de correctheid van de lijsten in twijfel trekt. Enkel wordt - ten onrechte - gevorderd dat deze lijsten uit de debatten zouden geweerd worden.

Zo appellanten nu nog zouden eisen dat concludanten zouden bewijzen dat ze die die dag niet gewerkt hebben, dan zou dit neerkomen op het opleggen van een **negatief bewijs**. Waartoe concludanten dus niet kunnen gehouden zijn.

Overigens, in de veronderstelling dat ze wel zouden gewerkt hebben, quod non, dan zou het voor appellanten bijzonder gemakkelijk zijn om zulks aan te tonen, o.m. aan de hand van een attest van hun werknemer. **Elke partij is immers verplicht om zijn loyale medewerking te verlenen aan de bewijsvoering.**

3. Schending van de wet op het privé-leven?

Appellanten stellen dat de vorderingen van de oorspronkelijke aanleggers ontoelaatbaar zouden zijn, om reden dat concludanten de lijst van de stakers zouden bekomen hebben via tussenkomst van een privé-detective, hetgeen een inbreuk zou uitmaken op de Wet op de Privacy. Die “informatie” halen appellanten uit een krantenbericht dd.24.07.07 :

“ In een krantenartikel van 24 juli 2007 stelt Mr.BIJNENS dat zij beroep hebben gedaan op een privé-detective om de lijst van de ‘stakers’ te bekomen. “ (besluiten Mr.V.SIMEONS, p.6; besluiten Mr.S.GIBENS, p.25).

a. Het is concludanten niet bekend waar de krant deze “informatie” vandaan heeft gehaald... Vast staat in alle geval dat er nooit ene Mr.BIJNENS heeft gewerkt op het advocatenkantoor hetwelk optreedt voor concludanten, niet in het verleden, en ook op heden niet!

Vast staat tevens dat deze “informatie” helemaal niet klopt.

b. De raadsman van concludanten heeft nagenoeg onmiddellijk na de staking de lijsten (met de ploegenindelingen en de stakers) op volstrekt vrijwillige en spontane wijze verkregen vanwege een persoon die over al deze informatie beschikte (stuk C); zonder dat de raadsman van concludanten daar zelfs achter gevraagd had. Er is bijgevolg op geen enkele wijze sprake geweest van enig bedrog, of list of wat dan ook.

Enkel beschikte de raadsman van concludanten niet over alle **adressen**. Het overgrote deel van deze adressen heeft hij dan zelf achterhaald. Er bleven nog slechts een klein aantal (een 5-tal) adressen onbekend.

Het is dan enkel voor wat deze laatste adressen betreft, dat de raadsman van concludanten inderdaad beroep heeft gedaan op de medewerking van een privé-detective. Het betrof in feite enkel administratief opzoekingswerk, dat hij ook zelf nog had kunnen uitvoeren. Maar het is evident dat er ontzettend veel werk diende te worden gepresteerd in dit dossier, zodat er uiteraard ook beroep werd gedaan op de diensten van externe medewerkers.

Dit blijkt o.m. uit de opdrachtbrief dd.23.05.07 (stuk D6), waarin zeer duidelijk vermeld staat dat de raadsman van concludanten op die datum reeds beschikt over de lijsten (stuk C), de identiteit en adressen van alle veiligheidsmensen, en de identiteit van alle brandweermensen. Alleen ontbreken er een aantal adressen betreffende deze brandweermensen.

Eén en ander blijkt tevens uit de faxen dd.05.06.07 en 07.06.07 vanwege de raadsman van concludanten (stukken D7 en D8).

Die adressen werden vervolgens door deze privé-detective vrij snel achterhaald, door beroep te doen op de gebruikelijke en openbare hulpmiddelen, zoals de telefoongids, het internet e.d., alsook de officiële publicaties in het B.S. m.b.t. het vroegere SABENA. Zo “indrukwekkend” is deze medewerking vanwege die privé-detective dus geenszins geweest... Het is dus niet zo dat de privé-detective opdracht zou gekregen hebben te achterhalen wie de personeelsleden waren; laat staan wie er zou gestaakt hebben. De detective moest **geen bewijzen** opsporen en bezorgen, doch enkel een beperkt aantal adressen.

c. Mr.S.GIBENS stelt in zijn aanvullende besluiten op p.31 e.v. dat appellanten allemaal gesyndiceerd zijn, en aan de collectieve actie hebben deelgenomen, hetgeen als een uiting moet beschouwd worden van hun **vakbondsovertuiging**. De prestaties van de privé-detective zouden vervolgens een inbreuk uitmaken op de privacy-rechten van appellanten; en meer in het bijzonder op de artikelen 8-9 van de Wet van 19 juli 1991.

* De opdracht van de privé-detective had uiteraard niets te maken met het achterhalen van de vakbondsovertuiging van wie dan ook...

* Bij gebreke aan de voorlegging van het contract met de privé-detective en van haar rapport, zouden concludanten inbreuk hebben gepleegd op de artikelen 8-9 van de Wet van 19 juli 1991, en zouden de bekomen inlichtingen onrechtmatig verstrekt zijn en de dagvaarding nietig. En Mr.S.GIBERT citeert voornoemde artikelen 8 en 9 van deze wet dd.19.07.91.

Maar hij citeert **onvolledig**...

Mr.S.GIBERT “vergeet” meer bepaald de laatste alinea aan te halen van art.8, waarin bepaald staat :

“ De nietigheid kan alleen door de opdrachtgever worden ingeroepen. “

En wat het **rapport** betreft : ook dit artikel 9 heeft enkel betrekking op de relatie tussen opdrachtgever en privé-detective. Art.9 §1, laatste alinea : *“ De opdrachtgever moet de bezoldiging van de privé-detective of het saldo pas betalen wanneer hij zijn exemplaar van het deel-of eindverslag ontvangen heeft.”*

De niet-bijbrenging van dit rapport heeft dus volstrekt niets te maken met de bewijskracht of de geldigheid van de prestaties van deze privé-detective **ten aanzien van derden!**

En Mr.S.GIBERT gaat op zijn elan voort en besluit : *“ Inlichtingen die ingewonnen zijn in strijd met voornoemde wetsbepaling zijn dan ook niet toelaatbaar zodat de vordering dan ook onontvankelijk is.”* En hij verwijst naar een arrest dd.27.06.05 van het Hof van Beroep te Antwerpen (met noot vanwege D.MERTENS).

Waarbij hij andermaal het Hof op een verwerpelijke wijze probeert te misleiden; vermits het geciteerde arrest volstrekt niets te maken heeft met huidige casus. In het arrest werd de bewijswaarde behandeld van vaststellingen verricht door een privé-detective bekomen door **uitlokking**...

In casu is er niet de minste sprake geweest van uitlokking!

Overigens stelt D.MERTENS in zijn noot dat zelfs bewijsmateriaal dat bekomen is d.m.v. uitlokking, *niet per se onrechtmatig is*. “*Een recht op vrije bewijsvoering wordt inhoudloos zonder toegang tot effectieve bewijsgaring. Een beding dat rechtmatig is, moet ook afdwingbaar kunnen zijn. Een pseudo-overeenkomst is soms de enige realistische mogelijkheid om naleving te verifiëren.*”

De feitenrechter heeft ter zake een belangrijke appreciatiemarge. Hij dient hierbij alle legitieme belangen tegen elkaar af te wegen, zoals het gewicht van de in het geding zijnde bepalingen voor de rechtsorde of het contractuele evenwicht.

...

Thans aanvaardt men dat de rechtmatigheid van door uitlokking verkregen bewijs kan worden aangenomen, wanneer redelijkerwijze kan worden aangenomen dat er geen andere efficiënte manier is om even betrouwbaar materiaal te verkrijgen.” (Antwerpen 27 juni 2005, R.W., 2005-2006, p.1507, met noot MERTENS, D., p.1510).

* Overigens is het zo dat er **geen enkele wettekst** is die bepaalt wanneer bepaalde bewijsverkrijging **onrechtmatig** zou zijn, en welke de gevolgen zijn van een eventuele onrechtmatigheid (ALLEMEERSCH, B. en SCHOLLEN, P., Behoorlijk bewijs in burgerlijke zaken - Over de geoorloofdheidsvereiste in het burgerlijk bewijsrecht, R.W., 2002-2003, p.50).

Alleszins, wanneer een procespartij een bepaalde onregelmatigheid inroept, dan moet deze onrechtmatigheid worden **bewezen** door diegene die zich erop beroept. “*Wanneer een procespartij vraagt de bewijzen van haar tegenpartij als ongeoorloofd te weren, dient zij een grond van onrechtmatigheid te bewijzen. Haar tegenpartij geniet in beginsel immers een vermoeden van rechtmatigheid.*” (ALLEMEERSCH, B. en SCHOLLEN, P., o.c., p.57; en de verwijzingen aldaar naar: Brussel 26 juni 1972, Pas.1973, II, 10 en J.T. 1972, 783; Rb.Brussel 30 maart 1977, R.W. 1977-78, 192, met noot; Rb.Brussel 4 maart 1966, Pas.1968, III, 101).

* Wat er ook van zij, ten einde alle mogelijke discussies uit te sluiten, brengen concluanten de opdracht en het rapport van de privé-detective bij (stukken D6-D9).

d. Appellanten zullen nu wellicht willen weten **wie** deze lijsten aan de raadsman van concluanten heeft bezorgd.

Dergelijke informatie kan evenwel niet worden prijsgegeven, en dit o.m. op grond van het **beroepsgeheim** dat dient te worden gerespecteerd. Dit beroepsgeheim is overigens *erga omnes* tegenwerpelijk (ALLEMEERSCH, B., Het toepassingsgebied van art.458 Strafwetboek. Over het succes van het beroepsgeheim en het geheim van dat succes., R.W. 2003-2004, p.2).

“Het beroepsgeheim verplicht tot geheimhouding van (1) alle informatie (2) waarvan de kennisname is gebeurd (3) tijdens de uitoefening door de confident van zijn ambt of functie of terwijl hij wegens die hoedanigheid werd aangesproken, voor zover althans deze informatie (4) in een redelijk verband staat met de uitoefening van het ambt of de functie door de confident en zij (5) inherent vertrouwelijk is of expliciet dan wel impliciet onder

voorwaarde van geheimhouding is toevertrouwd aan de confident. “ (ALLEMEERSCH, B., o.c., p.12).

“Ook het beweerdelijk immoreel of illegaal karakter van de gegevens kan de toepasselijkheid van art.458 Sw. niet uitsluiten. “ (ALLEMEERSCH, B., o.c., p.12; en de verwijzingen aldaar naar : Brussel 27 november 1981, J.T. 1982, 43; Brussel 18 juni 1974, R.W. 1974-75, 1772 en Pas.1975, II, 42).

Dit beroepsgeheim geeft enerzijds aanleiding tot *“ een zwijgplicht, de verplichting om de vertrouwelijkheid van de kwetsieuze gegevens te respecteren, en anderzijds een zwijgrecht, het recht om deze vertrouwelijkheid in te roepen voor een rechtbank, zelfs wanneer men daar wordt opgeroepen om de informatie bekend te maken of over te leggen.* “ (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., Behoorlijk bewijs in burgerlijke zaken - Over de geoorloofdheidsvereiste in het burgerlijk bewijsrecht, R.W. 2002-2003, p.42).

Het beroepsgeheim vindt zijn wettelijke grondslag in **art.458 Sw.**; personen die uit hoofde van hun beroep kennis dragen van geheimen die hen zijn toevertrouwd, zijn strafrechtelijk gehouden deze geheimen niet te openbaren.

Daarenboven is er **art.929 Ger.W.**, hetwelk extensief dient geïnterpreteerd te worden, *“ in die mate dat zij niet alleen geacht wordt te gelden voor getuigenissen, mondeling bewijs dus, maar ook voor materieel bewijs, met inbegrip van schriftelijke bewijsstukken.* “ (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.42).

e. De raadsman van concludenten heeft deze lijsten op een **volstrekt rechtmatige wijze** verkregen, zodat er niet de minste aanleiding bestaat om van deze stukken geen gebruik te mogen maken. Er is enkel sprake van **onrechtmatige verkrijging** van bewijsstukken, als gevolg van een misdrijf, of wanneer er gebruik is gemaakt van deloyale of immorele middelen, zoals bedrog of list. Waarvan in casu niet de minste sprake is. (Brussel 29 april 1997, E.J. 1997, 135, noot F.APS; Brussel 25 november 1970, Pas.1971, II, 72; Voorz.Rb.Brussel 13 december 1998, Div.Act.1999, 69; Rb.Antwerpen 15 februari 1960, R.W. 1960-61, 1198).

f. Appellanten zullen wellicht opwerpen dat deze informant zelf deze stukken niet had mogen bezorgen aan de raadsman van concludenten. Dat deze informant noodgedwongen een ernstige inbreuk zou hebben begaan op de plicht van de geheimhouding van **bedrijfsgeheimen**. En dat dergelijke inbreuk zelfs strafrechtelijk zou beteugeld worden.

Verweerders **beweren** veel, zonder dat daarvoor enige grond is...

Overeenkomstig art.17, 3°, a AOW *“ dient elke werknemer zich ervan te onthouden fabrieksgeheimen, zakengeheimen of vertrouwelijke aangelegenheden waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken. De overtreding van dit verbod wordt niet als zodanig strafbaar gesteld, maar vanzelfsprekend kan dit wel gelden als een wettige reden tot ontslag en aanleiding geven tot schadevergoeding.*”

(ALLEMEERSCH, B., o.c., p.2; en de verwijzingen aldaar naar : Arbh.Antwerpen 24 mei 1993, J.T.T. 1994, 76; Arbh.Luik 25 oktober 1990, J.T.T. 1991, 158; Arbh.Bergen 8

september 1998, J.L.M.B. 1989, 200; Arbh.Brussel 20 februari 1980, Med.V.B.O. 1981, 1784).

De stakers kunnen zich overigens geenszins beroepen op deze eventuele schending door de informant van art.17,3° AOW, vermits de stakers uiteraard geen partij waren in deze overeenkomst.

- Concluanten zien trouwens niet in welke inbreuk op enige wettelijke of contractuele norm deze informant zou hebben begaan. Daarenboven, een *eventuele fout* (quod non) van deze informant, staat het gebruik van deze informatie nog niet in de weg. Er moet o.m. ook rekening worden gehouden met *de belangen van een goede procesorde en de waarheidsvinding*. (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.51.).

Dergelijke *eventuele fouten* kunnen niet *“opwegen tegen de ernstige gevolgen voor de bewijsvoering van de tegenpartij.”* (Rb.Turnhout 30 juni 1988, Turnh.Rechtsl.1988, 171; Luik 29 januari 1996, Rev.Trim.Dr.Fam. 1996, 346).

“Zo verzet niets zich tegen het gebruik van bewijs verkregen met schending van een vertrouwelijkheidsclausule, zij het dat de verkrijger naderhand natuurlijk wel kan worden aangesproken om verantwoording af te leggen tegenover zijn wederpartij.” (ALLEMEERSCH, B., o.c., p.56; en de verwijzingen aldaar naar :E.KRINGS, Het ambt van de rechter bij de leiding van het rechtsgeding, R.W. 1983-84, (338) 354; R.PERROT, Le droit à la preuve, in W.J. HABSCHEID (red.), Effectiveness of Judicial Protection and Constitutional Order, Bielefeld, Gieseking, 1983, (91) 103).

Er is inderdaad ook het **recht op bewijslevering**. Er moet steeds rekening worden gehouden *“met de specifieke omstandigheden waaronder het bewijs werd verkregen, zodat de ernst van de fout kan worden afgewogen tegen de belangen van een goede procesorde en de waarheidsvinding.”* (ALLEMEERSCH, B., o.c., p.51).

Appellanten stellen dat ze terecht gestaakt hebben, en dat ze geen enkele fout zouden hebben begaan. Het is hun recht dit te denken. Wat kan er dan op tegen zijn om dit standpunt te onderwerpen aan het oordeel van een rechtbank? Hebben concluanten dan ook niet het recht om m.b.v. alle wettelijke middelen de identiteit van deze stakers te achterhalen?

Het Hof van Beroep te Brussel heeft inderdaad bij wijze van haar arrest dd.29 april 1997 geoordeeld dat *“elkeen het recht heeft bewijs te vergaren, zolang men geen gebruik maakt van ‘des moyens que la loi réproûve, de pression, dol, violence ou acte délictueux quelconque.”* (E.J. 1997, 135, met noot F.ASP).

- *“ Een loutere aquiliaanse fout, zonder dat sprake is van een misdrijf, bedrog, schending van de wet of van de privacy, is naar onze mening niet voldoende om het verkregen bewijs als ongeoorloofd af te wijzen. De zorgvuldigheidsnorm weegt immers niet zo zwaar door als het recht op bewijsvoering van een procespartij.*

Hetzelfde geldt voor een contractuele fout, die evenmin voldoende is om de verkrijging als onrechtmatig te kwalificeren. Zo verzet niets zich tegen het gebruik van bewijs verkregen met schending van een vertrouwelijkheidsclausule.” (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.56).

“Schijnbaar onrechtmatig verkregen bewijzen dienen enkel uit het debat te worden geweerd, indien de onrechtmatigheid bij de verkrijging ervan toe te schrijven is aan de procespartij die ze wil voorleggen. Een procespartij die zelf geen onrechtmatigheid heeft begaan, moet niet opdraaien voor eventuele fouten begaan door anderen.”

Zie ook noot 165 : Zulks zou bovendien in strijd zijn met het beginsel dat in het burgerlijk procesrecht de rechter actief naar de waarheid zoekt (E.KRINGS, “Het ambt van de rechter bij de leiding van het rechtsgeding”, R.W. 1983-84, (338) 354; zie ook R.PERROT, “Le droit à la preuve”, in W.J.HABSCHEID (red.), *Effectiveness of Judicial Protection and Constitutional Order*, Bielefeld, Gieseking, 1983, (91) 103). Verdedigt hetzelfde standpunt naar Nederlands recht : M.KREMER, *Onrechtmatig verkregen bewijs in civiele zaken*, 77, voetnoot 138.

En noot 168 : Dit geldt in het bijzonder voor de fout begaan door diegene die hem het bewijs verschaft. Zie opnieuw Brussel 9 juli 1955 : “Attendu en effet que cette lettre a été remise spontanément par un nommé Z..., à appellant, qui n’a dû se livrer à aucun acte illicite pour se l’approprier; attendu qu’il n’est pas établi d’autre part que l’appellant ait dû savoir dans quelles conditions cette lettre était tombé aux mains du dit Z...” (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.57).

g. Wat meer specifiek de rol van de privé-detective betreft : deze was, zoals reeds gezegd, bijzonder bescheiden, en beperkte zich uitsluitend tot het opzoeken van een 5-tal adressen, betreffende personen waarvan wel reeds de identiteit gekend was.

Concluanten zien niet goed in waar ergens een inbreuk zou zijn gepleegd op de wet op het privé-leven of op de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective. Deze heeft op geen enkel moment enig onderzoek gedaan naar de **vakbondsovertuiging** vanwege één der stakers (art.7 van voornoemde wet).

Daarenboven kan ***“niet worden aangenomen dat elke verkrijging die het recht op privacy aantast, zonder meer onrechtmatig is. Het recht op privacy is immers niet absoluut en onder bepaalde voorwaarden zijn intrusies mogelijk.***

...

Het recht op privacy komt er immers tegenover het recht op bewijs te staan - de zoektocht naar bewijs is zonder twijfel een legitiem doel - en de rechter zal tussen deze beide rechten een afweging moeten maken. “ (ALLEMEERSCH, B., en SCHOLLEN, P., o.c., p.55; en de verwijzingen aldaar naar : Cass.27 februari 2001, A.J.T. 2000-01, 949, met noot I.VERHELST; Computerr.2001, 202, noot J.DUMORTIER, R.W. 2001-02, 1171, noot P.HUMBLET en Vigiles 2001, 153, met noot P.DE HERT; Cass.29 januari 1991, Arr.Cass.1999, 107).

“Niets belet een principaal om een beroep te doen op een privé-detective, wel in tegendeel. Art.1 van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van de privé-detective (B.S. 2 oktober 1991, err. B.S. 11 februari 1993), machtigt de (vergunde) privé-detective tot ‘het verzamelen van bewijsmateriaal voor het vaststellen van feiten die aanleiding geven of kunnen geven tot conflicten tot personen, of die aangewend kunnen worden voor het

beëindigen van die conflicten'. “ (noot D.MERTENS onder : Antwerpen 27 juni 2005, R.W. 2005-06, (1507), 1509).

4. Hoedanigheid vakorganisatie (besluiten Mr.S.GIBENS, p.27-29) :

a. Ook vakbondsorganisatie **ACV-TRANCOM**, waarvoor optrad vakbondsafgevaardigde **Jan FRANCOIS**, is mede aansprakelijk.

ACV-TRANSCOM werpt op dat de vordering lastens haar onontvankelijk zou zijn, vermits er niet over **rechtspersoonlijkheid** zou beschikken; een opgeworpen middel dat concludanten uiteraard verwacht hadden.

Maar dit is niet echt correct.

De vakbonden blijken wel over **rechtspersoonlijkheid** te beschikken, wanneer ze bepaalde **rechten** opeisen. Bijzondere wetten hebben ervoor gezorgd dat de vakbonden niet uit het rechtsverkeer zijn uitgesloten. De wetten op de CAO's en de PC's, op de OR, op de CPBW's en het taaldecreet (1973) e.a. hebben aan de representatieve vakorganisaties bepaalde attributen van de rechtspersoonlijkheid toegekend.

De vakbonden kunnen ook optreden voor de Raad van State; het volstaat dan voor de optredende persoon om 'statuten' neer te leggen, waaruit blijkt dat hij wel degelijk bevoegd zou zijn om op te treden voor de vakorganisatie.

Art.4 van de Wet op de CAO's en de PC's geeft aan de vakbonden de mogelijkheid om in rechte op te treden.

De vakbond kan optreden voor haar leden in procedures voor o.m. de Arbeidsgerechten. De wet van 21.04.07 regelt (uitsluitend) de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat. Hetgeen uiteraard niet naar de zin is van de vakbonden. In de hangende procedures voor de arbeidsgerechten vorderen ze nu dat ook aan de vakbonden een R.P.V. zou worden toegekend. De niet-toekenning zou in strijd zijn met de artikelen 23, lid 3, 1° en 27 van de Grondwet, en met art.11 van de Conventie voor de Bescherming van de Mensenrechten en de Fundamentele Vrijheden.

Het is toch wel **hallucinant**, want de vakbonden beroepen zich in deze discussies op “**de fundamentele principes van onze rechtsorde met betrekking tot de EFFECTIEVE TOEGANG TOT EEN RECHTER en DE GELIJKHEID DER WAPENS.**” (stuk D-5). Blijkbaar gelden deze (inderdaad) **fundamentele principes** enkel voor de vakbonden???

Deze kwestie werd inmiddels d.m.v. een prejudiciële vraag overgemaakt aan het Grondwettelijk Hof.

Dus, de vakbonden nemen geleidelijk aan wel de voor hen voordelige attributen van de rechtspersoonlijkheid op; maar anderzijds, als men hen wil dagvaarden m.b.t. bepaalde van hun **plichten**, geven ze *niet thuis*...

Dit maakt een flagrante inbreuk uit op **art.10 van de Grondwet**. Ook t.a.v. de vakbonden moet de Grondwet gelden...

b. In casu heeft o.m. ACV-TRANSCOM niet de minste aandacht gehad voor de belangen van concludenten, en van de massa andere schadelijders. De stakers - en met hen ACV-TRANSCOM die de staking onmiddellijk **erkend** heeft - hebben zich uitermate onrechtmatig en onverantwoord gedragen, en op die wijze zeer aanzienlijke schade berokkend. Maar anderzijds willen ze niet aanvaarden dat ze door de schadelijders ter verantwoording worden geroepen voor een onafhankelijke instantie. Enkel appellanten zouden bevoegd zijn om de **“grenzen”** te bepalen van het stakingsrecht, en d.m.v. zogezegd **zelfregulerend** optreden te vermijden dat er zouden misbruiken begaan worden. Appellanten - met inbegrip van ACV-TRANSCOM - hebben achteraf laten weten dat ze het hele land zouden plat leggen, als concludenten er ook maar zouden aan denken om hen voor de Rechtbank te dagen...

“ Bonden Zaventem dreigen met nieuwe acties na schade-eis :

‘ Als de stakers worden veroordeeld, leggen we het hele land plat’, klinkt het grimmig bij de vakbonden, die spreken van een aantasting van het stakingsrecht.” (HET LAATSTE NIEUWS dd.28.04.07, pagina 1 - **stuk 18**).

En op pagina 5 van dezelfde krant werd, in dikke letters, ACV-TRANSCOM-woordvoerder, de Heer **J.FRANCOIS**, geciteerd (stuk 18) :

**“ ALS RECHTER STAKERS STRAFT,
LEGGEN WE HET LAND LAM.”**

De stakers, alsook ACV-TRANSCOM, claimen dus het recht op om ten allen tijde, voor welke reden ook, en zonder stakingsaanzegging of enig signaal, tienduizenden mensen zeer aanzienlijke schade te berokkenen.

Daarenboven ontzeggen ze de slachtoffers het recht om zich tot de rechtbank te wenden, hetgeen nochtans één der meest fundamentele grondwettelijke rechten is.

En dan achten ze zich ook nog gerechtigd om de Rechtbank te **intimideren**; durf het niet aan om ons te veroordelen, want dan leggen we het hele land plat.

De stakers, alsook ACV-TRANSCOM, staan m.a.w. BOVEN DE WET...

Concludenten menen dan ook dat het hoog tijd wordt dat het appellanten zou worden duidelijk gemaakt dat :

- ze niet boven de wet staan;
- het stakingsrecht niet absoluut is;
- ACV-TRANSCOM, net als alle andere rechtspersonen, rechten en **plichten** heeft, en ze wel degelijk verantwoording dient af te leggen als ze misbruik maakt van haar rechten.

c. De rechtspraak heeft wel degelijk reeds bij eerdere gelegenheden geoordeeld dat de vakbond kon gedagvaard worden in de persoon van haar lasthebber(s), in casu de Heren **J.FRANCOIS** en **M.VAN LAETHEM**.

Bij wijze van haar arrest dd.12 november 1986 (Jur.Liège, 1986, 705) in de zaak NV USINES A CUIVRE ET A ZINC DE LIEGE tegen de vakbond FGFB heeft het Hof van Beroep te Luik geoordeeld dat de NV de vakbond FGFB wel degelijk kon dagvaarden in de personen van de vakbondsafgevaardigden A.ZAMBON en M.TRINE, en J.DE GREEF, gewestelijk secretaris.

Het Hof legde voornoemde Heren ZAMBON, TRINE en DE GREEF **in hun hoedanigheid van mandataris ad litem** van de FGFB het verbod op om op enigerlei wijze de vreedzame toegang tot het verzendingsmagazijn van de NV Usines à cuivre et à zinc de Liège te beletten. Voorts werd aan de FGFB, in de persoon van zijn lasthebber DE GREEF, opgedragen in voornoemd Luiks bedrijf een bijeenkomst te beleggen van de bij het FGFB aangesloten arbeiders en een stemming te organiseren over het al dan niet voortzetten van de staking.

Teneinde de vordering tegen DE GREEF, handelend in voornoemde hoedanigheid, **ontvankelijk** te verklaren, deed het Hof van Beroep te Luik een beroep op de **schijnvertegenwoordiging**. En het Hof vermeldt de **drie feitelijke omstandigheden** op grond waarvan de NV zich kon beroepen op deze schijnlastgeving, meer bepaald:

- alle **briefwisseling** die bij de onderhandeling en de oplossing van het geschil werd gericht aan de NV, vermeldde als briefhoofd FGFB, en werd ondertekend door DE GREEF;
- DE GREEF had een brief gericht aan de NV waarin hij bewoordingen had gebruikt, dewelke hem nogmaals deden voorkomen als de gesprekspartner van deze vereniging, waarvan hij blijkbaar de machtiging had gekregen om dit conflict tot de oplossing ervan, te volgen;
- de NV had in een brief geantwoord aan DE GREEF in diens hoedanigheid van gemandateerde gesprekspartner, en noch DE GREEF, noch de FGFB hadden daartegen geprotesteerd.

Tegen dit arrest van het Hof van Beroep hebben DE GREEF en C° Cassatie aangetekend, hetgeen **verworpen** werd bij wijze van het Cassatie-arrest dd.20.06.1988 (R.W. 1989-1990, p.1425, met noot A.VAN OEVELEN).

Het Hof van Cassatie oordeelde dat :

“ de lastgever verbonden kan zijn op grond van een schijnbare lastgeving, niet alleen wanneer hij die schijn op een foutieve wijze heeft gewekt, maar ook bij ontstentenis van enige fout die hem ten laste kan worden gelegd, als het geloof van de derde in de omvang van de machten van de lasthebber terecht is. “

Deze laatste overweging betekende een ommekeer in de rechtspraak van het Hof van Cassatie, die tot dan de verbondenheid van de lastgever op grond van een schijnmandaat vastkoppelde aan de beginselen van de *buitencontractuele aansprakelijkheid*.

Deze uitspraak van het Hof van Cassatie werd in rechtspraak en rechtsleer toegejuicht.

“ Betoogd wordt dat zowel de rechtszekerheid als de billijkheid vragen om een bescherming van de derde die in gerechtvaardigd vertrouwen op deze schijn is voortgegaan om er zijn gedrag op te baseren. “

...

“ 5. De zojuist vermelde opvatting heeft de jongste tijd ook in de rechtspraak enige weerklank gevonden. Er zijn verscheidene uitspraken waarin een lastgever geacht wordt juridisch verbonden te zijn door de rechtshandelingen die zijn lasthebber slechts schijnbaar binnen de grenzen van de hem verleende vertegenwoordigingsbevoegdheid heeft verricht, als deze schijn aan de gedragingen van de lastgever is toe te rekenen, maar zonder dat wordt vastgesteld dat de lastgever deze schijn op een foutieve wijze in het leven heeft geroepen. (Arbh.Antwerpen, 20 januari 1986, R.W., 1986-87, 1277; Brussel, 14 december 1988, Rev.Liège, 1989, 261; Kh.Brussel, 18 november 1981, J.T., 1982, 46; R.P.S., 1982, p.164, nr.6196; Kh.Luik, 23 januari 1986, T.B.H., 1987, 384, met noot Parmentier, C.; Rb.Brussel, 5 augustus 1986, Rev.Rég.Dr., 1988, 20, met noot Jadoul, P.; Kh.Kortrijk, 19 januari 1988, T.R.V., 1989, 66, met noot Stijns, S. En Callens, P.; Vred.Luik, 15 januari 1982, R.G.A.R., 1984, nr.10.833, met noot Legrand, J.P. en Ernault, F.). (R.W. 1989-1990, noot A.VAN OEVELEN, p.1428).

En VAN OEVELEN voegt er aan toe dat de verbondenheid van de lastgever bij een schijnmandaat ook kan worden beschouwd *“als een toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van de uitvoering te goeder trouw dat alle verbintenisrechtelijke verhoudingen beheerst.”* (R.W. 1989-1990, noot A.VAN OEVELEN, p.1429).

d. Heeft de Heer J.FRANCOIS zich in casu inderdaad al dan niet gedragen als lasthebber van ACV-TRANSCOM?

Dit kan bezwaarlijk ernstig betwist worden...

- Er is heel wat briefwisseling waarin hij zich als vertegenwoordiger van ACV-TRANSCOM manifesteert (stukken D1 - D2).

- Hij is degene die onmiddellijk de wilde staking **erkend** heeft, en dit uiteraard namens ACV-TRANSCOM (stuk 17).

- De onderhandelingen met de directie werden - namens ACV-TRANSCOM - gevoerd door de Heer J.FRANCOIS (stuk D-3 en de diverse persartikelen).

- Hij zal ook, op de einde van de onderhandelingen, het protocol ondertekenen met de directie (stuk D-3).

- Hij zal talloze keren in alle media (schriftelijke pers, radio en T.V.) optreden als de woordvoerder van ACV-TRANSCOM, zowel bij de aanvang van het conflict, tijdens de onderhandelingen, na de afsluiting van het protocol, en ook nog in de weken en maanden nadien, wanneer er sprake is van een procedure tegen de stakers.

◦ “De vakbonden beweren dat ze zelf verrast waren door de actie. ‘We zijn in snelheid genomen’, beweerde Jan François van de christelijke vakbond. Volgens hem waren ze nochtans op de hoogte van de problemen. ‘We hadden **afgesproken** om na de paasvakantie opnieuw aan tafel te zitten met de vakbonden.’ “ (stukken 4 en 8).

◦ “ Vakbondsman Jan François (ACV-Transcom) vindt dat de recente staking op de luchthaven gerechtvaardigd was. Maar hij **waarschuwt** tegelijk ook voor een heksenjacht op de stakers.

Jan François is algemeen sectorverantwoordelijke verkeer bij ACV-Transcom. Hij **erkende** de staking van vrijdag 13 april, maar zat al voor zeven uur in Brussel aan tafel..”

...

“ In de kranten stond dat we de luchthaven zouden hebben platgelegd voor een maaltijdcheque. Als de staking daarvoor was begonnen, had ik ze niet **erkend**. “ (stuk 17).

◦ “ De werknemers zijn woest. Als het potje overkookt, sluit **ik** een staking dit weekend niet uit’, zegt Jan François.” (stuk 18, pagina’s 1 en 5).

BESLUIT : Er kan inderdaad niet ernstig betwist worden dat de Heer J.FRANCOIS zich steeds heeft gemanifesteerd als lasthebber van ACV-Transcom; hetgeen overigens door ACV-Transcom ook nooit werd gecontesteerd.

e. Dat de Heer **Marc VAN LAETHEM** de Voorzitter is van ACV-Trancom, blijkt o.m. uit de publicaties op de website van ACV-Transcom (stuk D-4).

f. In se verschilt de buitencontractuele aansprakelijkheid van een werknemersorganisatie met ruime rechtsbekwaamheid niet van deze van om het even welke rechtspersoon (RIGAUX, M., en HUMBLET, P., Actuele problemen van het arbeidsrecht 6, 2001 Intersentia Rechtswetenschappen, p.185).

In het Franse en het Duitse recht zal de schending van de conciliatieprocedures (vb.de schending van de afkoelingsperiode, of de staking zonder respect van een voorafgaande stakingsaanzegging), kunnen beschouwd worden als een **fout** in hoofde van de vakbond, waarvoor ze aansprakelijk kan gesteld worden; hetzelfde geldt voor de onthouding van bepaald gedrag (bijvoorbeeld : onvoldoend afradend gedrag).

Dat de werknemersorganisaties kunnen aansprakelijk gesteld worden voor hun aangestelden, hoeft volgens M.RIGAUX en P.HUMBLET geen betoog. Wel stelt zich de vraag wie de aangestelden zijn (RIGAUX, M., en HUMBLET, P., o.c., p.188).

Feit is dat de representatieve werknemersorganisatie **gezag** kan uitoefenen over haar afgevaardigden; zo zal onder meer de afgevaardigde bij collectieve conflicten ongetwijfeld instructies ontvangen vanwege de werknemersorganisatie, en gecontroleerd worden.

M.RIGAUX en P.HUMBLET besluiten dat de leden van de vakbondsafvaardiging in hun verhouding tot hun werknemersorganisaties als aangestelden moeten beschouwd worden (o.c., p.225).

g. “ *In de mate waarin een werknemersorganisatie bij de uitoefening van dergelijke rol beroep doet op aangestelden, lijkt er ons geen enkele reden te bestaan waarom een werknemersorganisatie niet aansprakelijk zou kunnen worden gesteld.* “ (RIGAUX, M., en HUMBLET, P., Actuele problemen van het arbeidsrecht 6, Intersentia Rechtswetenschappen, p.202).

h. Het Hof van Amsterdam heeft geoordeeld dat de **vakbond** (in casu de Vervoersbond FNV) wel degelijk **zelf aansprakelijk** kon worden gesteld. (Hof Amsterdam 14.12.1989, NJ 1991, 78).

“ Het hof achtte de wegblokkades als een bijzondere vorm van acties niet geoorloofd, omdat de bond in redelijkheid na afweging van de omstandigheden niet tot het voeren van deze acties had kunnen komen. De acties vormden een aantasting van rechten en vrijheden van anderen en van de openbare orde. De strafwet biedt immers bescherming aan de veiligheid en de vrijheid van beweging op de openbare weg, aldus het hof. “ (TILSTRA, L., Grenzen aan het stakingsrecht - Het Nederlandse rechtsoordeel over collectieve actie van werknemers getoetst aan het Europees Sociaal Handvest, Kluwer - Deventer 1994, p.123).

i. De kwestie van de door de vakbond begane **fouten** zal behandeld worden in de afdeling *Ten gronde* van huidige besluiten.

V. TEN GRONDE :

1. T.A.V. DE STAKERS :

a. Oorzaak - aanleiding tot de staking :

* Ten einde te kunnen oordelen of er al dan niet een **fout** werd begaan d.m.v. de stakingsactie, dient in eerste instantie te worden nagegaan welke de reden was voor de staking, welke het doel was.

- Maaltijdcheques :

Alle mediakanalen hebben zeer uitvoerig bericht over deze stakingsactie, zowel tijdens de actie zelf, als erna.

In **alle berichten** werd er vermeld dat de **maaltijdcheques** voor de brandweerlui het “grote probleem” vormden, de grote struikelblok. Totdan waren ze gerechtigd op één maaltijdcheque per shift, terwijl ze drie maaltijdcheques wilden krijgen per 2 shifts.

Alle kranten en tijdschriften hebben in die zin bericht, alsook de radio-en T.V.-stations.

Nu willen concludanten wel aannemen dat bepaalde journalisten de uitleg verkeerd zullen begrepen hebben; of dat bepaalde journalisten (van rechtse strekking) voor de zaak minder tolerantie hebben willen aan de dag leggen voor de stakers, en dat ze de werkelijke toedracht enigszins verdraaid hebben. Het gaat echter niet op te stellen dat **alle journalisten** het verkeerd zouden begrepen hebben...

Uit de talloze persartikels die worden bijgebracht (stuk A) blijkt wel degelijk dat het inderdaad hoofdzakelijk over deze maaltijdcheques ging.

De uitleg **achteraf** dat het sociaal klimaat al sedert lang verstoord zou zijn geweest, is niet meer dan een onhandige poging **achteraf** om toch nog een verantwoording te zoeken voor de staking. (Betreffende het zagezegde verzuurde sociaal klimaat, is het ten zeeerste aangewezen dat verweerdere inderdaad het rapport m.b.t. de vergadering dd.22.03.07 zouden bijbrengen - zie hoger).

Overigens wordt deze zagezegde storing van het sociaal klimaat ook geenszins bewezen aan de hand van de karige stukken dewelke door appellanten worden bijgebracht... Ook in het protocol dat uiteindelijk werd ondertekend (stuk D-3) is er hoofdzakelijk sprake van de kwestie van de maaltijdcheques. Andere "essentiële kwesties", zoals de herstelling van de sociale vrede en de **basisveiligheid van de reizigers**, komen in dit protocol niet aan bod.

En zelfs al zou de **sociale vrede**, dewelke al **sedert lang** verstoord zou zijn geweest, de werkelijke inzet geweest zijn van de staking (quod non), dan stelt zich nog steeds de **pertinente vraag** of het dan verantwoord is om zonder enige verwittiging, zonder de directie ook maar één kans te geven om de zaak in der minne en zonder staking te regelen, tot staking over te gaan... En dit op één der drukste vakantiedagen van het jaar, zodat tienduizenden mensen (alsook firma's) gegijzeld worden.

Overigens is het ook niet echt abnormaal dat in een bedrijf, waarin er honderden werknemers zijn te werk gesteld, er af en toe conflicten zijn; er af en toe een werknemer is die niet 100% gelukkig is; er werknemers zijn die het niet eens zijn met bepaalde beslissingen van de directie; er werknemers zijn die niet goed kunnen opschieten met één of meerdere leden van het management. Als er geen dergelijke conflicten zouden zijn, dan zouden de vakbonden ook geen bestaansreden meer hebben...

* Zoals concludanten ook reeds hebben uiteengezet onder *In Feite* zijn het Mevrouw **A.BROEDERS** en haar partner **M.GALLO** (vakbondsdelegee) die op datum van 13.04.07 de lont aan het kruitvat hadden gestoken. De tegen Mevrouw **C.COUTEREEL** (veiligheidschef) ingespannen tuchtprocedure was op een sissier afgelopen; en voor **A.BROEDERS** en vakbondsafgevaardigde **M.GALLO** waren thans alle middelen goed om **C.COUTEREEL** buiten te krijgen.

Terwijl er aan Mevrouw **COUTEREEL** niet echt iets te verwijten viel; behalve het feit dat ze haar job deed...

- Ze beschikte over de beste kwalificaties voor deze job.

- Ze wordt internationaal ten zeerste gewaardeerd voor haar kwaliteiten; ze zetelt in diverse internationale commissies, en geeft regelmatig voordrachten (ook in het buitenland) over veiligheidskwesties.

- En uit het tuchtrapport bleek inderdaad dat haar geen fout kon ten laste worden gelegd.

Maar Barbertje moest hangen... De vakbond liet haar macht zien.

* Ook de Heer **L.PAUWELS**, hoofd van het brandweercorps, werd achteraf ontslagen. Element dat door appellanten wordt aangegrepen om te “bewijzen” dat het inderdaad fout zou hebben gezeten bij het management.

- In het hele dossier is er **geen enkel spoor** (noch in de krantenberichten, noch in de stukken door appellanten bijgebracht, noch in het protocol enz.) terug te vinden m.b.t. fouten dewelke aan de Heer PAUWELS zijn aangewreven; ook blijkt uit geen enkel stuk dat het ontslag van de Heer PAUWELS destijds werd geëist.

- Het is pas **achteraf** dat de Heer PAUWELS werd ontslagen; blijkbaar niet ingevolge een eis van de vakbond, maar op eigen initiatief van de werkgever.

De Directie verweet de Heer PAUWELS dat hij de actie van zijn brandweermensen niet had kunnen voorkomen; en dat hij over **geen plan B** beschikte. Meer bepaald dat over hij geen alternatief beschikte wanneer een ploeg van amper 7 brandweermensen werkonwillig was, en in feite de hele luchthaven kon plat leggen. Hetgeen inderdaad compleet onaanvaardbaar is; en hetgeen juist een **ernstige fout** betreft in hoofde van de werkgever B.A.C....

b. Wilde staking ?

Appellanten stellen dat het een wilde staking zou zijn geweest; het idee zou **spontaan gerijpt** zijn ‘s morgens vroeg op datum van vrijdag 13.04.07. **Eerst** zouden de veiligheidsmensen beslist hebben om te staken; en **daarna** zouden de brandweermensen zich **uit solidariteit hebben aangesloten**.

Was dit wel zo???

- De Heer Robert KLAES getuigt : “ *Volgens sommige personeelsleden (stewards) waren de vakbonden reeds één week op de hoogte dat de staking zou doorgaan op vrijdag 13. Wie liegt er?*” (stuk 26).

- Ieder slachtoffer van de staking (waaronder concludanten) hebben op datum van 13.04.07 de visu kunnen vaststellen dat de staking inderdaad die morgen niet spontaan was uitgebroken, maar al enige tijd op voorhand zeer zorgvuldig was georganiseerd. Zo waren er over de hele luchthaven , op alle strategische plaatsen, vele tientallen pamfletten aangebracht met o.m. de tekst “*Vrijdag de 13de*”. Deze pamfletten waren duidelijk niet ‘s morgens zelf gemaakt en verspreid....

- L.VAN DEN BOSSCHE verklaart in DE STANDAARD dd.17.07.07 (stuk 12, p.E4) :

“ Nadat onze woordvoerder daar donderdagavond rond elf uur een vraag over kreeg van Het laatste Nieuws heeft hij mij onmiddellijk gebeld. We hebben de brandweerman die dan aan het werk waren gebeld, maar die zeiden van niets te weten.”

° Er mag toch worden aangenomen dat, als de krant het (ten laatste) de donderdag al weet, de stakers het dan toch ook al zullen weten???

° In tegenstelling met hetgeen steeds werd beweerd, heeft de brandweer zich **niet achteraf** uit solidariteit bij de veiligheidsmensen aangesloten, maar was dit van bij de aanvang het plan. Maar als de woordvoerder van de Heer L.VAN DEN BOSSCHE hen op datum van 12.04.07 zelf contacteert met de vraag of er ‘s anderendaags zou gestaakt worden, zullen ze dit hardnekkig ontkennen. Immers, als het nieuws inderdaad al op datum van 12.04.07 zou zijn uitgelekt, dan zou er uiteraard **veel minder schade** zijn toegebracht aan de luchthaven, en aan de reizigers. En **weinig schade** toebrengen, was nu net niet het opzet van de stakers...

- Het was zeer duidelijk al sedert enige tijd de **bedoeling** van de stakers om zo veel mogelijk schade toe te brengen, aan de luchthaven alsook aan derden. Het moment was perfect **uitgekozen** : een vrijdag in de Paasvakantie, hetzij één der drukste vakantiedagen van het jaar. Dat Zaventem bij voorkeur op dergelijke datum staakt, is overigens al sedert lang in heel Europa bekend...

- En uit het nieuw stuk (A.29) dat wordt bijgebracht, namelijk een krantenartikel uit HLN van vrijdag 13.04.07 (de dag zelf van de staking) blijkt zonder de minste discussie dat de staking minstens daags ervoor effectief **gepland** was.

c. FOUT ???

c. 1. Krantenartikels :

* *“ Men hoeft geen verbeterde antisindicalist te zijn om de vraag op te werpen of het gebruikte actiemiddel hier wel **in verhouding** stond met het ondergane onrecht.*

*Want tegenover die maaltijdcheque stonden tienduizenden reizigers, die niets te maken hadden met dat conflict, maar er wel door **gegijzeld** werden. Stond een gigantisch verlies bij luchtvaartmaatschappijen, die al evenmin iets met de zaak te maken hebben. Een imagooverlies dat in de toekomst mogelijk tot klanten- en dus inkomstenverlies zal leiden. Waardoor het weer wat moeilijker zal worden om het personeel een extra maaltijdcheque te geven.*

...

*Staken is een recht, juist. Maar dat recht te snel en disproportioneel toepassen mag ook gerust **onverantwoordelijk** genoemd worden.”* (DESMET, Y., DE MORGEN, 14.04.07, p.2 - stuk 2).

De krant DE MORGEN kan nu niet bepaald verdacht worden van rechtse sympathieën...

* **Luc CORTEBEECK** (Voorzitter van het ACC, de vakbond waarvan de meeste stakers lid waren) in het Laatste Nieuws dd.16.04.07, p.2 (stuk 9) : “ *De Voorzitter geeft toe dat de actie buiten verhouding tot de eisen stond.* “

* Luc VANDERKEELEN (Het Laatste Nieuws dd.15.04.07, p.2 - stuk 9) :

“ *Het was een gijzeling met voorbedachte rade van 25.000 nietsvermoedende en dus weerloze klanten op het meest onaangename moment van een reis...* ”

“ *Eigenlijk komt het neer op het uitoefenen van **chantage** op het bedrijf en van **psychische terreur** op argeloze mensen...* ”

“ *Als het dan nog een kwestie zou zijn van kapitaal belang, maar dat was het niet. Dat kleine groepje heeft de economie van ons land zware schade toegebracht voor een paar maaltijdcheques. Leg dat maar eens uit in het buitenland.* ”

* **Roger BLANPAIN** in het Laatste Nieuws dd.16.04.07, p.2 (stuk 9) :

“ *Het stakingsrecht is een essentieel recht, maar zoals aan alles zijn er ook grenzen aan. Als de eisen niet in verhouding staan tot de geleden schade en de gebruikte middelen, kunnen de gedupeerden met een redelijke kans op succes naar de rechtbank stappen.*

*De actie van vrijdag was **onverantwoord** gezien de actiemiddelen in volkomen wanverhouding stonden tot de eisen van de stakers.* ”

* **Hans BONTE** (SPA-kamerlid) in de Standaard dd.14.04.07, p.1 (stuk 5) :

“ *Ik ken de preciese redenen voor de staking op Brussels Airport niet, maar als het gaat om een paar maaltijdcheques, vind ik het **ongeoorloofd**.* “

* **Luc VAN DEN BOSSCHE** (Voorzitter van de luchthaven) in Het Laatste Nieuws dd.14.04.07, p.3 (stuk 3) :

“ *Zo'n staking is **onverantwoord**, zegt VAN DEN BOSSCHE. We betreuren dat de vakbonden hun stakingsrecht gebruikten voor een eisenpakket dat **duidelijk niet in verhouding** staat tot dit middel.* “

c. 2. Staking tegen ontslag :

- Nu het scenario van de tuchtklacht tegen Mevrouw C.COUTEREEL niet was gelukt, vreesde A.BROEDERS een ontslag.

“ *De vonk was een **dreiging met ontslag**. De mensen dachten : als we die C4 vrijdag laten vertrekken, kan er pas maandag worden gereageerd en dat is te laat. Toen is er een gevoel*

van *solidariteit* beginnen te spelen. Het veiligheidspersoneel en de brandweer sloegen de handen in elkaar - en zeker de laatste groep werknemers kunnen ze niet missen. “ (aldus J.FRANCOIS in de KNACK dd.23.04.07 - stuk 17).

Een solidariteitsstaking is overigens al sowieso onrechtmatig.

- “ Zo raakt de vraag naar de geoorloofdheid van het doel bij acties tegen bijvoorbeeld (voorgenomen) **ontslagen**, aan de vraag of de actie wel als **uiterste doel** wordt gehanteerd. Er staat immers wellicht een **rechtsweg open** om het ontslag ongedaan te maken. En de toetsing van de vorm van de acties is vooral bepalend voor de vraag of de te verwachten **schade zo onevenredig groot** is vergeleken bij het belang gemoeid bij het doel van de actie, dat de actie in deze vorm, duur of omvang **onrechtmatig** moet worden geacht. “ (TESTRA, L., Grenzen aan het stakingsrecht, o.c., p.76).
- “ Ook een staking die tot doel heeft de werkgever te dwingen een **ontslag in te trekken** is om deze reden niet geoorloofd geacht. “ (TESTRA, L., o.c., p.94)
- “ Doet men dit toch, dan pleegt men **eigenrichting** en stelt men een partijdig en bevooroordeeld oordeel in de plaats van het oordeel van de onafhankelijke en onpartijdige instantie, die daartoe in een rechtsstaat ter bestrijding van eigenrichting is aangewezen. ” (Gerecht in eerste aanleg Aruba 28.06.1979, PG 1980, 1425).
- “ Recentelijk is in kort geding een blokkade-actie als protest tegen het ontslag van een aantal collega's **onrechtmatig** geacht. De op staande voet ontslagen werknemers hadden collectief overwerk geweigerd. Daar reeds twee dagen tevoren besloten was tot de overwerkweigering, vond de president dat niet met voldoende zekerheid vast stond dat de bodemrechter het ontslag onrechtmatig zou oordelen. Mede in verband met de **grote schade** voor het bedrijf werd de actie verboden. “ (TESTRA, L., o.c., p.95; Pres.Rb.Zutphen 30.03.1992, Rolnr. KG 58/92).

c. 3. Belangenafweging - Evenredigheidsbeginsel :

- **Misbruik van stakingsrecht** kan ook bestaan “in het gebruik van een recht op een **onnodig schadelijke manier** of op een manier die een **onevenwicht** schept tussen het voordeel verbonden aan de uitoefening van een recht en het nadeel dat een derde daardoor lijdt. Aldus zouden een staking omwille van futiliteiten, een staking ingegeven door weinig fundamentele eisen die wordt gehouden op een ogenblik of op een wijze die onnodig grote schade toebrengt aan de werkgever of nog, een staking met eisen die bovenmatig of buitensporig zijn in verhouding tot de kostprijs die de inwilliging ervan voor de werkgever zou meebrengen, vormen van **rechtsmisbruik** kunnen zijn. ” (STROOBANT, M., Stakingsvrijheid en stakingsverbod : naar een nieuwe jurisprudentie?, J.T.T., 1987, 438; RAUWS, W., Misbruik van contractuele rechten : het cassatiearrest van 19 september 1983, T.B.H., 1984, 258; VAN EECKHOUTTE, W., Het stakingsrecht in de privé-sector in België, preadvies ten behoeve van de vereniging voor de vergelijkende studie van het recht van België en Nederland, T.S.R., 1982, 255).

- In haar arrest dd.03.12.02 erkent de Raad van State dat het stakingsrecht **niet onaantastbaar** is, en erkent ze tevens het **evenredigheidsbeginsel**. “ *dat het weliswaar denkbaar is dat in sommige gevallen de door een staking veroorzaakte nadelen **buiten verhouding** staan tot het doel dat met de staking beoogd wordt.*” (R.v.S. 03.12.02, NjW nr.37 van 18 juni 2003, p.779, noot MDV).

- W.VAN EECKHOUTTE stelt : “ *Het **evenredigheidsbeginsel** is bij de uitoefening van subjectieve rechten een algemeen beginsel, aan de hand waarvan kan worden getoetst of er **rechtsmisbruik** is.*” (VAN EECKHOUTTE, W., De goede trouw in het arbeidsovereenkomstenrecht : een aanzet tot herbronning en reïntegratie, T.P.R. 1990, p.1014).

Het is niet correct te beweren (zoals appellanten stellen) dat concludanten vanwege het Hof zouden vragen dat deze een belangenafweging zou maken tussen het recht op collectieve actie en het recht op mobiliteit. Nogmaals, concludanten stellen het recht op collectieve actie niet in vraag. Wel houden concludanten voor dat niet om het even welke collectieve actie geoorloofd is, ook rekening houdende met de (grond)rechten van derden dewelke ingevolge deze collectieve acties kunnen geschaad worden.

c. 4. Staking moet het ultieme middel zijn, nadat alle andere mogelijke middelen zijn uitgeput.

- “ *Een oproep tot actie is pas geoorloofd wanneer er een breekpunt in de onderhandelingen is. Dit houdt in dat partijen, na voldoende, serieuze onderhandelingen tot de conclusie moeten zijn gekomen dat verder onderhandelen zinloos is. Het oproepen tot of bevorderen van een staking zonder dat de werkgever een **kans** heeft gehad om op zijn besluit terug te keren, dat wil zeggen **zonder enige poging** van de bonden om in overleg te treden, is daarom **onrechtmatig**. Ook het voeren van actie terwijl de onderhandelingen nog niet zijn afgebroken, is niet toegestaan.*” (TESTRA, L., o.c., p.77; Pres.Rb. Breda 19.12.1989, KG 1990,46; Hof Den Haag 13.03.1987, KG 1987, 274; Pres.Rb.Breda 17.01.1975, NJ 1975, 350).

Een staking is onrechtmatig wanneer die werd uitgeroepen *zonder een aanzeggingstermijn te respecteren en voorafgaandelijk een verzoeningspoging te ondernemen, zelfs al zijn deze **regelen niet voorgeschreven door een C.A.O.*** (Arbrb.Charleroi 5 april 1982, J.T.T., 1983, 35).

In casu is er **niet de minste poging tot onderhandelen** geweest! Appellanten **beweren** nochtans dat de staking er pas gekomen was na **maanden vruchteloos onderhandelen** met de directie. Met deze goedkope bewering doen ze de waarheid toch wel erg geweld aan!

L.VAN DEN BOSSCHE (DE STANDAARD dd.17.04.07, E.4 - stuk 12) :

“ *Voordien hebben we **nooit enig signaal** gekregen. Op 22 maart heb ik nog een vergadering met de bonden gehad. Ik had toen nog geen agenda, en heb toen aan hen gezegd dat ze **al***

hun grieven op tafel mochten leggen. Daar is toen met geen woord gesproken over de problemen die door de veiligheidsdiensten en de brandweer aangehaald werden om de spontane staking te rechtvaardigen. Van die vergadering is een verslag opgemaakt en dat is aan alle partijen bezorgd.”

...

“ Maar we hadden voordien nog nooit een signaal ontvangen dat de brandweer zou willen staken. Nadat onze woordvoerder daar donderdagavond rond elf uur een vraag over kreeg van Het Laatste Nieuws heeft hij mij onmiddellijk gebeld. We hebben de brandweperlui die dan aan het werk waren gebeld, maar die zeiden van niets te weten.

...

Ik herhaal dat tijdens de vergadering van 22 maart dat probleem niet is aangekaart. Het is trouwens zo dat de bonden nog altijd hun eisencahier voor een nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst niet ingediend hebben . Ik heb hen er eind vorige maand nog naar gevraagd. Passen eisen, zoals extra maaltijdcheques, daar niet beter in?

De staking van afgelopen vrijdag was niet meer menselijk. 26.000 passagiers gijzelen met zo 'n spontane staking is onverantwoord.”

Concluanten vorderen dat BAC en ACV-TRANSCOM zouden bevolen worden om , in toepassing van art.877 Ger.W., voornoemd verslag dd.22.03.07 bij te brengen.

- De stakers, alsook de vakbond, hadden nog **tal van andere middelen** moeten en kunnen aanwenden, alvorens tot radicale actie over te gaan.

° Ze hadden bijvoorbeeld in eerste instantie de eisen kunnen aankaarten bij de Directie, teneinde de werkgever de **kans** te geven alsnog een vergelijk te treffen, hetgeen duidelijk niet eens is gebeurd.

° Ze hadden het resultaat van de tuchtprocedure moeten afwachten.

° Ze hadden hun toevlucht kunnen nemen tot minder drastische acties, zoals bijvoorbeeld een stiptheidsactie of een betaalstaking.

° Ze hadden minstens de staking moeten **aanzeggen**, ten einde onder meer **onnodige en zinloze schade** te voorkomen. Bij acties in de dienstverlenende sector is er des te meer reden voor een tijdige aanzegging : **de bescherming van de belangen van derden**. (TESTRA, L., o.c., p.86; Hof Amsterdam 15.11.1984, NJ 1985, 758).

c. 5. Stakingen & derden :

- Ingevolge het “conflict” tussen BAC en de stakende werknemers, werd er uitermate veel schade toegebracht aan tienduizenden derden (reizigers), aan talloze firma's, aan de Belgische economie in het algemeen en aan het imago van onze nationale luchthaven.

Dat er (wellicht) schade wordt toegebracht, is inherent aan het stakingswapen. Zonder mogelijke schade zou er immers geen druk kunnen uitgeoefend worden. Maar zeker wanneer er onschuldige derden het slachtoffer zijn, moet er uiterst omzichtig met het stakingswapen worden omgesprongen, en kan het slechts als ultiem middel worden aangewend, als alle andere mogelijke middelen zijn uitgeput.

“ *Het stakingsrecht is **niet absoluut** en wordt beperkt door rekening te houden met de rechten van **derden**. Het blokkeren van een haventerrein tast de vrijheid van ondernemen aan en veroorzaakt aanzienlijke economische schade.* “ (Voorz.Rb.Brugge 7 februari 2001, Eur.Vervoer.2011, 207).

“ *Het stakingsrecht bestaat, doch is niet absoluut en wordt beperkt door de rechten van **derden**.* ” (Kort Ged.Rb.Brugge 10 december 1997, TWVR 1997, 172, noot).

- **Arrest dd.11 december 2007 van het Europese Hof van Justitie** (in de zaak C 438/05 International Transport Workers’ Federation & Finnish Seaman’s Union tegen Viking Line ABP en OU Viking Line Eesti) :

In een artikel dd.20.05.08 in DE MORGEN (stuk A28) hamert Professor arbeidsrecht Ugent er op dat onze houding t.a.v. het stakingsrecht dringend zou aangepast worden. Hij vraagt : *Weg met de egestelling over het stakingsrecht*” En hij verwijst naar het zeer recent arrest dd.11.12.07 :

“ *In een recent arrest heeft het Europese Hof van Justitie strengere voorwaarden opgelegd aan elke stakingsactie met mogelijke impact op het vrije verkeer binnen de Europese markt.* “

“ *Zodra dit vrije verkeer voor eender wie beperkt of bedreigd wordt, is staking maar geoorloofd onder strikte voorwaarden. **Minder ingrijpende actievormen dan staking moeten eerst uitgeput zijn en de staking zelf moet strikt proportioneel zijn aan het nagestreefde belang.*** “

- Het effect van collectieve acties in de dienstensector wordt nog versterkt, doordat veel dienstenleveranciers over (nagenoeg) een **monopoliepositie** beschikken, zoals ook het geval is met de luchthaven in Zaventem. “ *Voorts dient een staking zo min mogelijk schade aan derden toe te brengen en dient, indien schade aan derden een onvermijdelijk gevolg van de staking is, afgewogen te worden of het met de staking nagestreefde belang het toebrengen van deze schade rechtvaardigt.* ” (Pres.Rb.Middelburg 19.11.1983, KG 1983, 344).

Met de belangen en de gevolgen voor derden moet met des te meer reden rekening worden gehouden, omwille van het feit dat deze derden **niet eens in de mogelijkheid verkeren om de eisen van de stakers in te willigen!** Ze worden dus letterlijk **gegijzeld**.

De uitoefening van het stakingsrecht dient ook te worden getoetst aan de **zorgvuldigheidsplicht**. De bonden en stakers dienen zich te “onthouden van gedragingen die in strijd zijn met de **zorgvuldigheid** die in het maatschappelijk verkeer jegens eens anders persoon of goed betaamt. Daarbij dienen niet alleen financiële schadeposten van de overheid

*in de beschouwing worden betrokken, maar ook de belangen van de overheid, gelegen in het uitvoeren van haar publieke taak, evenals de belangen van **derden** welke met de uitvoering van de publieke taak worden gediend. Houdt de bond zich niet aan de zorgvuldigheidsnorm, dan heeft de betreffende derde een **zelfstandige vordering op grond van onrechtmatige daad**. De president heeft dus terecht geoordeeld dat de schade onevenredig groot was in verhouding tot het belang van de ambtenaren.” (Hof Den Haag 17.01.1985, TAR 1985, 111 en NJ 1986, 222).*

- Een staking kan overigens in principe zelfs niet onrechtmatig zijn t.a.v. de werkgever, terwijl ze dit wel is t.a.v. het cliënteel van deze werkgever. *“Vooral wanneer deze een **monopoliepositie** heeft en de schade meer geleden wordt door de afnemers dan door de werkgever, **tewijl de werkgever aan de eisen kan tegemoet komen**. Zo verbiedt de Rotterdamse rechter een actie nadat is vastgesteld dat overwegend, zo niet uitsluitend, **derden tegen wie de actie niet was gericht** in hun belangen worden geschaad, namelijk de werf en de opdrachtgeefster die de vordering heeft ingesteld. Deze derden kunnen bovendien geen invloed van betekenis uitoefenen ten gunste van de staking.” (TILSTRA, L., o.c., p.117; Pres.Rotterdam 25.06.1979, NJ 1979, 518).*

- In haar arrest dd.14.12.1989 oordeelde het Hof van Amsterdam dat wegblokkades als een bijzondere vorm van actie niet zijn geoorloofd *“ omdat de bond in redelijkheid na afweging van de omstandigheden niet tot het voeren van deze acties had kunnen komen. De acties vormden een aantasting van **rechten en vrijheden van anderen en van de openbare orde**. De strafwet biedt immers bescherming aan de **veiligheid en de vrijheid van beweging op de openbare weg**. “ NJ 1991, 78).*

c. 6. Staking & finaliteit :

Een staking is onrechtmatig, als ze **buiten verhouding staat met het beoogde doel**, hetgeen in casu ongetwijfeld het geval is.

- *“ dat het weliswaar denkbaar is dat in sommige gevallen de door een staking veroorzaakte nadelen **buiten verhouding** staan tot het **doel** dat met de staking beoogd wordt; “ (RvS. 3 december 2002, NjW nr.37, p.779).*

- Arrest dd.27.05.01988 Arbeidshof te Antwerpen, met noot M.RIGAUX en P.HUMBLET (R.W. 1988-1989, p.411) :

*“ Het hof aanvaardt daarentegen wel het **finaliteitscriterium** : van een staking mag men verwachten dat ze een doel nastreeft. Het stakingsrecht is dus **doelgebonden**. Zonder uitdrukkelijk te stellen dat het professionele karakter van de staking en het tijdstip criteria zijn die de finaliteitsvereiste concretiseren, blijkt uit het arrest toch dat het elementen betreft die hebben geleid tot het nemen van de beslissing in haar huidige vorm. De combinatie **“rechtsmisbruik-stakingsrecht”** brengt de discussie over de juridische beperkingen die aan de staking kunnen worden aangebracht, opnieuw op gang. We denken hierbij aan het door de stakers **nagestreefde doel, het tijdstip en de wijze van het tot stand komen van de staking en de aangewende middelen**.*

*Met het gebruik van de figuur van **het rechtsmisbruik** rijzen vragen die het debat over de collectieve conflicten een nieuwe impuls kunnen geven, met name brengt deze benaderingswijze de stakingsproblematiek in het vaarwater van de **aansprakelijkheid**. “*

- “ Een staking kan onrechtmatig zijn indien er **onevenredigheid** bestaat tussen het **doel** van de staking en de **gevolgen** van de toepassing van het actiemiddel.” (TILSTRA, L., o.c., p.108).

c. 7. Internationale Verdragen :

Appellanten roepen de bescherming in van internationale verdragen, ten einde te kunnen ontsnappen aan hun verantwoordelijkheid.

Het weze nogmaals gezegd : concluanten stellen het stakingsrecht op zich helemaal niet ter discussie, wel de **misbruiken** ervan. En i.t.m. hetgeen appellanten willen doen geloven, bieden de diverse internationale verdragen geenszins een bescherming voor misbruiken.

- Het ESH laat wel degelijk beperkingen toe aan het stakingsrecht ter bescherming van de **rechten van derden**, maar niet ter bescherming van de rechten van de werkgevers. (DORSSEMONT, F., Rechtspositie en syndicale actie-vrijheid van representatieve werknemers-organisaties, Brugge, die Keure, 2002, 542-557).

- Het standpunt van het **Comité voor Syndicale Vrijheid** (onderdeel van de I.A.O.) is dat **de omstandigheid dat het onrechtmatig stakingsgedrag van sociale partners kan gesanctioneerd worden op zich niet onverenigbaar is met de syndicale vrijheid**. (Bulletin Officielle, Vol.LXXX, 1997, série B, 306ste rapport van het *Comité pour la liberté syndicale*, cas.nr.1889 Brazilië).

d. Immuniserende werking van art.18 WAO ?

- Een arbeidsovereenkomst regelt de rechten en plichten tussen werkgever en werknemer. *Res inter alios acta, aliis nec nocet nec prodest.*

- Art.18 WAO verleent aan de werknemer enkel immuniteit in geval de schade **niet** het gevolg is van bedrog of zware fout, zodat kwestieus artikel hier geen toepassing vindt.

- De schade dewelke bedoeld wordt in art. 18 WAO is de schade dewelke het gevolg is van een contractueel in gebreke blijven. In casu worden de stakers aangesproken op basis van art. 1382 B.W.

- Indien deze redenering vanwege appellanten zou gevolgd worden , quod non, dan zou de onwettige staking geprivilegeerd worden boven de wettige; hetgeen wellicht niet de bedoeling vanwege de wetgever zal zijn geweest...

- In haar aanvullende besluiten erkent Mr.M.DETRY (p.23, nr.3.7) dat de Rechtbank bij de beoordeling van een staking een **belangenafweging** kan maken. En ze verwijst daarbij naar het

arrest dd.17.07.07 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak SATILMIS e.a. t/Turkije (rep.74.611/02 en 27.628/02). Maar dan zou er - volgens Mr.M.DETRY - *een veel gedetailleerder onderzoek gevoerd moeten worden naar de omstandigheden die tot de staking hebben geleid, zoals het Europees hof heeft voorgedaan in de zaak SATILMIS.*

Appellanten zijn natuurlijk het best geplaatst om informatie te verstrekken betreffende de omstandigheden die tot de staking geleid hebben...

Als appellanten nu opwerpen dat er een grondiger onderzoek zou moeten gevoerd worden m.b.t. de aanleiding en de oorzaak van de staking, dan houdt dit noodzakelijkerwijze in dat ze zelf niet weten **waarom** er in feite gestaakt werd! En dan kan het moeilijk een zeer goede reden geweest zijn...

Concluanten zelf hebben elk mogelijk onderzoek gevoerd, en alle mogelijke informatie verstrekt. Volgens de informatie waarover concluanten beschikken, waren de aanstokers van de staking Mevrouw **A.BROEDERS** en haar partner, vakbondsdelegee **M.GALLOO**, dewelken zich niet konden neerleggen bij de resultaten van het tuchtonderzoek tegen Mevrouw COUTEREEL. Het Hof zal overigens vaststellen dat één en ander niet wordt betwist door appellanten. (Op p.24, in fine, van haar aanvullende besluiten, geeft Mr.M.DETRY toe dat Mevrouw COUTEREEL tuchtrechtelijk werd vrijgesproken). Het is aangewezen dat het Hof, in toepassing van art.877 Ger.W., zou bevelen dat appellanten deze tuchtrapporten zouden bijbrengen.

Appellanten volharden en trachten zich al te gemakkelijk te beroepen op art. 18 WAO, voorhoudende dat zij geen zware fout of gewoonlijk voorkomende lichte fout zouden hebben begaan. Dat er geen precedent zou bestaan dat deelname aan een staking kwalificeert als een zware fout in de zin van art. 18 WAO, speelt uiteraard geen rol. Ten eerste leven wij niet in het Engelse systeem van precedentenleer en ten tweede is huidige zaak een primeur op het vlak van het collectief aanvechten van een staking met een dergelijk grote impact, Zodat de vaststelling dat er geen precedent zou zijn, in casu volstrekt zonder belang is.

- Appellanten gaan er tevens ten onrechte van uit dat de onregelmatigheid van de betreffende staking irrelevant zou zijn bij de beoordeling van hun aansprakelijkheid.

Dienaangaande wordt verwezen naar het arrest dd. 21.12.1981 vanwege het Hof van Cassatie, waarin bepaald werd dat geen wetsbepaling de werknemers verbiedt deel te nemen aan een staking die niet door een representatieve vakorganisatie is erkend.

Deze regel heeft uiteraard enkel betrekking op de werknemer-werkgever relatie en staat los van de eventuele schade die bij derden veroorzaakt wordt. De medewerking aan een desgevallend onregelmatige of onrechtmatige staking is wel degelijk relevant bij de beoordeling van de aansprakelijkheid van de stakers.

Daarnaast is er inderdaad de kwestie dat een staking foutief kan zijn door haar bestaan zelf, doordat een algemene gedragsnorm geschonden wordt, waarvan de naleving noodzakelijk is voor de vrijwaring van de bestaande maatschappelijke organisatie. In dergelijk geval dient inderdaad het evenredigheidsprincipe gehanteerd te worden. In casu kan er in geval van een belangenafweging niet de minste discussie bestaan dat de belangen van concluanten zwaarder geschonden werden dan de eventuele rechten van de stakers (supra).

e. Gezamenlijke / individuele fout?

Concluanten zouden niet aantonen dat de stakers elk een individuele fout zouden hebben begaan; zodat ze niet zouden kunnen worden aangesproken in betaling van schadevergoeding.

- Cass. (2° K.) AR P.99.0687.N, 27 februari 2001 <http://www.cass.be> (18 oktober 2001); Arr.Cass.2001, afl.2, 369; Pas.2001, afl.2, 366; R.G.A.R. 2003 (verkort), afl.7, nr.13.751; Verkeersrecht 2001 (verkort), afl.7, 226, noot :

“ In de regel is, diegene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht de volledige schade te vergoeden.

*Wanneer die schade is veroorzaakt door de **gezamenlijke fouten van verscheidene personen**, is **ieder van hen** jegens de getroffene die geen fout heeft begaan, gehouden tot volledige vergoeding van de schade.”*

- Cass. AR P.93.0142.F, 19 mei 1993 (BAES / HEEREN) <http://www.cass.be> (18 oktober 2001); Arr.Cass.1993 (verkort), 512; Bull.1993 (verkort), 496; Pas.1993 (verkort), I, 496; Verkeersrecht 1993, 263 :

*“Wanneer de schade aan derden werd veroorzaakt door samenlopende fouten en **meerdere personen**, is ieder van hen ten opzichte van de benadeelden gehouden tot volledige vergoeding van de schade.”*

- Cass. AR 2883, p oktober 1990 (BAMMENS / SCHEPERS) <http://www.cass.be> (18 oktober 2001); Arr.Cass.1990-91, 150; Bull.1991, 135; Pas.1991, I, 135; Verkeersrecht 1991, 42, noot :

*“Wanneer de schade is veroorzaakt door de **gezamenlijke fouten van verscheidene personen**, is in beginsel **ieder van hen** jegens de getroffene die geen fout heeft begaan, gehouden tot volledige vergoeding van de schade (art.1382 en 1383 B.W.).”*

- Arbrb.Brugge 8 december 1981, J.T. 1982, 623; R.W. 1983-84, 107; Soc.Kron.1982, 102 :

“ Als de veroorzakers van de schade een gezamenlijke fout hebben begaan, zijn zij beiden solidair aansprakelijk voor de schade die ontstaan is en waarvoor vergoeding wordt gevorderd.
“

* De BRUSSELS AIRPORT COMPANY vordert in huidige procedure dat concluanten zouden veroordeeld worden, solidair en in solidum, tot betaling van alle gerechtskosten, inbegrepen te R.P.V.'s zowel van 1° Aanleg als in graad van beroep.

- Concluanten hebben geen hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van de eerste rechter; noch hebben ze incidenteel beroep aangetekend. Ze stellen geen enkele vordering (meer) on tegen BRUSSELS AIRPORT COMPANY. Er is dan ook geen enkele reden om concluanten te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten t.a.v. B.A.C.
- B.A.C. laat na mede te delen welke de basis is voor haar vordering tot solidaire veroordeling van alle concluanten, zodat deze vordering moet worden afgewezen.
- Gelet o.m. op de aard van het geschil, vorderen concluanten dat de minimum RPV zou worden toegepast.

**OM DEZE REDENEN
BEHAGE HET AAN HET HOF :**

akte te verlenen aan partij 1, de Heer P.ADRIAENS en zijn echtgenote, Mevrouw R.DESMET, dat dezen **afstand** wensen te doen van vordering, en deze afstand ontvankelijk en gegrond te verklaren;

het hoger beroep vanwege appellanten **nietig** te verklaren, minstens **ontoelaatbaar**;

de zaak bijgevolg terug te verzenden naar de Rechtbank van 1° Aanleg;

In zeer ondergeschikte orde : zo het Hof het hoger beroep vanwege appellanten wel degelijk ontvankelijk en gegrond zou verklaren, quod non, het hoger beroep minstens af te wijzen als zijnde ongegrond; en bijgevolg de oorspronkelijke vorderingen vanwege concluanten, ontvankelijk en gegrond te verklaren;

appellanten te veroordelen tot betaling van alle gerechtskosten met inbegrip van de wettelijke R.P.V.;

alleszins te oordelen dat er geen grond is tot veroordeling van concluanten tot betaling van enige R.P.V. in graad van beroep t.a.v. B.A.C.; en te oordelen dat t.a.v. B.A.C. slechts de minimum- R.P.V. van toepassing is;

Met de meeste eerbied,

Genk 10.11.2011

Voor concluanten,

hun raadsman :

Mr.P.CAFMEYER

Staat van kosten :

dagvaardingskosten :	P.M.
R.P.V. 1 ^o Aanleg :	30.000,00
R.P.V. hoger beroep :	30.000,00